

***IV. Ergoterapi ve Rehabilitasyon
Kongresi Poster Bildiri Özetleri***

DEHB Tanılı Çocuklarda İnteroseptif Dikkat Odaklı Ergoterapi Müdahalesinin İnterosepsiyon ve Fizyolojik Regülasyon Üzerine Etkisi

The Effect of Interoceptive Attention-Focused Occupational Therapy Intervention on Interoception and Physiological Regulation in Children Diagnosed with ADHD

Abdullah Furkan Cangı¹, Büşra Nur Tohan¹, Sevde Nur Tatlı¹, Dilara Güler²

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

² Self Metacognition Institute, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, 7–10 yaş aralığındaki DEHB tanılı çocuklarda 12 seanslık interoseptif dikkat odaklı ergoterapi müdahalesinin interoseptif farkındalık ve fizyolojik regülasyon üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 6 çocuk (4 erkek, 2 kız) dahil edilmiş, haftada iki kez toplam 12 seans bireysel ergoterapi uygulanmıştır. Müdahale; nefes farkındalığı, kalp atımı farkındalığı, vücut tarama, iç-dış odak geçişleri ve içsel duyuların sözel etiketlenmesi protokollerinden oluşmuştur. Etkiler, Dinamik Metakognitif İnterosepsiyon Ölçeği ve Fizyolojik Regülasyon Ölçeği ile değerlendirilmiş; veriler Wilcoxon işaretli sıralar testi ile analiz edilmiştir. **Bulgular:** Müdahale sonrası interoseptif farkındalık puanlarında anlamlı artış (öncesi 116.7±15.9; sonrası 131.8±16.4; p=0.043) ve fizyolojik regülasyon sorunlarında anlamlı azalma (öncesi 86.3±12.4; sonrası 74.1±10.8; p=0.028) saptanmıştır. Özellikle uykuya geçiş süresinde kısalma, gece uyanmalarında azalma ve gündelik fizyolojik regülasyon alanlarında olumlu değişimler kaydedilmiştir. **Sonuç:** Sonuçlar, interoseptif dikkat odaklı ergoterapinin DEHB'li çocuklarda içsel farkındalığı güçlendirme ve fizyolojik dengeyi destekleme potansiyeline işaret etmektedir. Küçük örneklem nedeniyle genellenebilirlik sınırlı olsa da, daha geniş ve uzunlamasına çalışmalar bu müdahale programlarının etkinliğini doğrulayabilir.

Anahtar Kelimeler: Dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu; İnterosepsiyon; İnteroseptif farkındalık; Fizyolojik regülasyon

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to investigate the effects of a 12-session interoceptive attention–focused occupational therapy intervention on interoceptive awareness and physiological regulation in children with ADHD aged 7–10 years. **Material and Methods:** Six children (4 boys, 2 girls) participated in the study. Individual occupational therapy sessions were conducted twice a week for a total of 12 sessions. The intervention included protocols such as breath awareness, heartbeat detection, body scanning, internal–external focus shifting, and verbal labeling of internal sensations. Outcomes were evaluated using the Dynamic Metacognitive Interoception Measure and the Physiological Regulation Scale. Data were analyzed with the Wilcoxon signed-rank test. **Results:** Post-intervention, interoceptive awareness scores significantly increased (pre 116.7±15.9; post 131.8±16.4; p=0.043), while physiological regulation problems significantly decreased (pre 86.3±12.4; post 74.1±10.8; p=0.028). Improvements were particularly observed in reduced sleep onset latency, fewer night awakenings, and positive changes in daily physiological regulation. **Conclusion:** Findings suggest that interoceptive attention–focused occupational therapy has the potential to enhance internal awareness and support physiological balance in children with ADHD. Although the small sample size limits generalizability, larger and longitudinal studies are warranted to confirm the effectiveness of such intervention programs.

Keywords: Attention deficit hyperactivity disorder; Interoception; Interoceptive awareness; Occupational therapy; Physiological regulation

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Abdullah Furkan Cangı E-mail: abduallah.cangi@medipol.edu.tr

ORCID ID: 0000-0002-3875-9309

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Derleme

El Yaralanmaları ve Mesleki Rehabilitasyon: İş Gücü Kaybının Önlenmesinde Bütüncül Yaklaşımlar

Hand Injuries and Occupational Rehabilitation: Holistic Approaches to Preventing Workforce Loss

Elif Önder ¹, Gözde Kesikbaş Kurt ²

¹İstinye Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ortez ve Protez Bölümü, Samsun, Türkiye

ÖZ

Türkiye’de iş kazalarının üçte birini el ve üst ekstremité yaralanmaları oluşturmaktadır ve bu durum özellikle genç, üretken nüfusu etkilemektedir. Yaralanmalar bireylerde fonksiyon kayıplarına, psikososyal sorunlara ve uzun vadeli iş gücü kaybına yol açmaktadır. Bu derleme, el yaralanmaları sonrası ortaya çıkan iş gücü kaybını ve mesleki rehabilitasyonun bu süreçteki kritik rolünü incelemektedir. Mesleki rehabilitasyon; iş değerlendirmesi, mesleki yönlendirme, işyeri uyarlamaları, yardımcı teknolojiler, beceri eğitimi ve işe yerleştirme gibi çok boyutlu müdahaleleri kapsar. Multidisipliner yaklaşım çerçevesinde fizyoterapi, ergoterapi, cerrahi tedavi, protez-ortez uygulamaları ve psikososyal destek sürecin temel bileşenlerini oluşturmaktadır. Ayrıca, ICF temelli değerlendirmeler bireylerin yalnızca tıbbi değil, aynı zamanda toplumsal katılım ve yaşam kalitesi boyutlarıyla ele alınmasına olanak tanımaktadır. Sonuç olarak bu derleme, el yaralanmaları sonrası mesleki rehabilitasyonun bireylerin fonksiyonel iyileşmesi, ekonomik bağımsızlığı ve topluma entegrasyonunu desteklemede merkezi bir rol oynadığını vurgulamaktadır. Bu yönüyle, sağlık profesyonelleri ve politika yapıcılar için kanıta dayalı öneriler sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: El yaralanmaları, Mesleki Rehabilitasyon; Rehabilitasyon; İş terapisi

ABSTRACT

In Turkey, hand and upper extremity injuries constitute one-third of occupational accidents, particularly affecting the young, productive population. Injuries lead to functional loss, psychosocial problems, and long-term loss of employment. This review examines the loss of employment following hand injuries and the critical role of vocational rehabilitation. Vocational rehabilitation encompasses multidimensional interventions such as job assessment, vocational guidance, workplace adaptations, assistive technologies, skills training, and job placement. Within the framework of a multidisciplinary approach, physiotherapy, occupational therapy, surgical treatment, prosthetics and orthotic applications, and psychosocial support constitute the core components of the process. Furthermore, ICF-based assessments allow individuals to be assessed not only from a medical perspective but also from a social participation and quality of life perspective. In conclusion, this review emphasizes the central role of vocational rehabilitation in supporting individuals' functional recovery, economic independence, and social integration following hand injuries. In this respect, it aims to provide evidence-based recommendations for healthcare professionals and policymakers.

Keywords: Hand Injuries; Vocational Rehabilitation; Rehabilitation; Occupational Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Elif Önder E-mail: elifonder2011@hotmail.com

ORCID ID: 0000-0002-8280-6504

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License

Araştırma Makalesi

Okul Öncesi Çocuklarda Günlük Yaşam Becerileri ve Okula Hazır Bulunuşluk Arasındaki İlişki

The Relationship Between Daily Living Skills and School Readiness in Preschool Children

Selen Aydöner Bektaş¹, İrem Ceyhan¹, Gamze Çağla Sırma¹

¹Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, okul öncesi dönemde çocukların okula hazır bulunuşluk düzeyi ile günlük yaşam becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya İstanbul'daki özel bir anaokuluna kayıtlı 57–72 ay aralığında tipik gelişim gösteren 120 çocuk dâhil edilmiştir. Veriler, ebeveynlerden çevrim içi olarak toplanmıştır. Okula hazır bulunuşluk düzeyleri *İlkokula Hazır Bulunuşluk Ölçeği (İHBÖ)* ile, günlük yaşam becerileri ise ebeveyn görüşlerine dayalı olarak *Vineland Uyum Davranışları Ölçeği-3 (VABS-III)* ile değerlendirilmiştir. Veriler Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleri ile incelenmiştir. **Bulgular:** Çocukların yaş ortalaması 64,3±4,5 ay olup, %52'si kız, %48'i erkektir. Korelasyon analizleri, İHBÖ toplam puanları ile VABS-III alt alanları arasında anlamlı ve pozitif ilişkiler olduğunu göstermiştir ($p<0,01$). VABS-III Özbakım ile İHBÖ Toplam arasında orta düzeyde korelasyon saptanmıştır ($r=0,42$, $p<0,01$). VABS-III İletişim, İHBÖ Dil ve Ön-Okuryazarlık alt boyutlarını yordamaktadır ($\beta=0,36$, $p<0,05$). VABS-III Sosyalizasyon, İHBÖ Sosyal-Duygusal üzerinde güçlü bir etkiye sahip olmuştur ($\beta=0,41$, $p<0,01$). Model, okula hazır bulunuşluktaki varyansın %48'ini açıklamıştır ($F(4,115)=10.62$, $p<0,001$). **Sonuç:** Bulgular, günlük yaşam becerilerinin çocukların okula hazır bulunuşluğunu yüksek düzeyde yordadığını göstermektedir. Özellikle ergoterapistlerin özbakım, iletişim ve sosyalizasyon alanlarına odaklanması, çocukları daha iyi okula hazırlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Okula hazır bulunuşluk; Günlük yaşam becerileri; Uyum davranışları; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the relationship between preschool children's school readiness and daily living skills. **Materials and Methods:** The study included 120 typically developing children aged 57–72 months enrolled in a private preschool in Istanbul. Data were collected online from parents. School readiness were assessed using the Primary School Readiness Scale (PSRS), and daily living skills were assessed using the Vineland Adaptive Behavior Scale–3 (VABS-III) based on parental feedback. Data were analyzed using Pearson correlation and multiple linear regression analyses. **Results:** The mean age of the children was 64.3±4.5 months, and 52% were girls and 48% were boys. Correlation analyses showed significant and positive relationships between PSRS total and VABS-III subdomains ($p<0.01$). A moderate correlation was found between the VABS-III Self-Care and the PSRS Total ($r=0.42$, $p<0.01$). The VABS-III Communication predicted the PSRS Language and Preliteracy ($\beta=0.36$, $p<0.05$). The VABS-III Socialization had a strong effect on the PSRS Social-Emotional ($\beta=0.41$, $p<0.01$). The model explained 48% of the variance in school readiness ($F(4,115)=10.62$, $p<0.001$). **Conclusion:** The findings show that daily living skills are a high predictor of children's school readiness. Occupational therapists' particular focus on self-care, communication, and socialization can better prepare children for school.

Keywords: School readiness; Daily living skills; Adaptive behavior; Occupational therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Selen Aydöner Bektaş E-mail: selen.aydoner@fbu.edu.tr

ORCID ID: [0000-0002-0663-1802](https://orcid.org/0000-0002-0663-1802)

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Pedriatri Alanında Çalışan Ergoterapistlerin Vaka Raporlarının ve Kayıtlarının İncelenmesi

An Analysis of Case Reports and Records of Occupational Therapists Working in Paediatrics

Tunahan Çetin¹, Şüheda Özkan²

¹ İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

² İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, pediatri alanında çalışan ergoterapistlerin vaka raporları ve klinik kayıt belgelerinin içerik yapısını ve bileşenlerini incelemektir. **Gereç ve yöntem:** Çalışma nitel doküman analizi deseniyle yürütülmüştür. Katılımcılar, Türkiye'nin farklı illerinde pediatri alanında çalışan ergoterapistler arasından kartopu örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. Çalışmaya katılmayı kabul eden 18 ergoterapistten anonimleştirilmiş vaka raporları ve klinik kayıt belgeleri elektronik ortamda toplanmıştır. Veriler, önceden tanımlanmış kategorilere göre kodlanmış ve tematik analiz yaklaşımıyla incelenmiştir. **Bulgular:** Araştırmaya katılan ergoterapistlerin pediatri alanında deneyimi ortalama 2.28 yıl olup, en sık özel danışmanlık ve rehabilitasyon merkezlerinde çalışmaktaydılar. Terapistlerin %77.8'i rapor yazımında belirli bir şablon kullanırken vaka raporu yazma sıklıkları çoğunlukla "nadiren" veya "ara sıra" olarak belirtildi. Danışanların demografik bilgileri düzenli raporlanırken, duyu-algı-motor performans alanlarında değerlendirmeler ve anamnez bilgileri çoğunlukla eksikti. Değerlendirmelerde klinik gözlem sık kullanılırken standart değerlendirme araçlarının kullanımı nadirdi. Kayıtlarda herhangi bir ergoterapi modeli/referans çerçevesi kullanılmazken müdahale planlarının detaylandırılması öne çıkmaktaydı. **Sonuç:** Bulgular, pediatrik ergoterapi dokümantasyonunun temel bilgileri içerdiğini ancak uluslararası standartların önerdiği kapsamlı yapıya ulaşamadığını ortaya koymaktadır. Klinik kayıtların mesleki modeller ve çerçevelerle bütünleştirilmesi, akıl yürütmenin görünürlüğünü artıracak ve kalite geliştirme süreçlerine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dokümantasyon; Vaka raporu; Pediatri; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to investigate the content structure and components of case reports and clinical records prepared by paediatric occupational therapists. **Materials and Methods:** A qualitative document analysis design was used. Participants were selected through snowball sampling from occupational therapists working in paediatrics across Türkiye. Anonymous case reports and clinical records were electronically collected from 18 therapists. Data were coded according to predefined categories and analysed thematically. **Results:** The therapists had an average of 2.28 years of paediatric experience and mainly worked in private counselling and rehabilitation centres. Although 77.8% used a specific report template, case report writing was mostly described as rare or occasional. Demographic information was consistently included, but sensory-perceptual-motor assessments and anamnesis details were often incomplete. Clinical observation was the most common assessment method, while standardised tools were rarely used. No occupational therapy models or reference frameworks were identified, although intervention plans were generally well-detailed. **Conclusion:** Paediatric occupational therapy documentation includes essential information but does not align with the comprehensive structure recommended internationally. Incorporating professional models and frameworks into documentation may strengthen clinical reasoning visibility and enhance quality improvement efforts.

Keywords: Documentation; Case report; Paediatrics; Occupational therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Tunahan ÇETİN E-mail: tunahancetin2001@gmail.com

ORCID ID: 0009-0005-7515-6821

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Türkiye’de Telerehabilitasyon Konulu Tezlerin Bibliyometrik ve Tematik Analizi

Bibliometric and Thematic Analysis of Theses on Telerehabilitation in Türkiye

Hüseyin Gerdan ¹, Elif Önder ²

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, Samsun, Türkiye

² İstinye Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de telerehabilitasyon alanında hazırlanmış lisansüstü tezleri bibliyometrik olarak inceleyerek akademik üretim eğilimlerini ve tematik dağılımları ortaya koymaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma, YÖK Ulusal Tez Merkezi’nde 1 Haziran 2025’e kadar yayımlanan ve erişime açık lisansüstü tezlerin retrospektif doküman analizi tasarımına dayanmaktadır. Tezler, türü, yılı, üniversitesi ve konu başlıklarını içeren standart bir inceleme formu ile değerlendirilmiş; veriler betimsel istatistik yöntemleriyle analiz edilmiştir. **Bulgular:** Toplam 120 tez değerlendirilmiştir. Tezlerin %52,1’i yüksek lisans, %43,6’sı doktora ve %4,3’ü tıpta uzmanlık tezidir. En fazla tez üreten üniversiteler Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi ve İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa’dır. Yıllara göre dağılım incelendiğinde, telerehabilitasyon tezlerinin 2017 yılında başladığı ve COVID-19 pandemisi sonrası keskin bir artış göstererek 2023 yılında en yüksek seviyeye ulaştığı görülmüştür. Tematik incelemede tezlerin en yoğun olarak nörolojik rehabilitasyon alanında yürütüldüğü, bunu kas-iskelet sistemi ve kardiyopulmoner rehabilitasyon temalarının izlediği belirlenmiştir. Bu durum, telerehabilitasyonun özellikle inme, Parkinson hastalığı ve multipl skleroz gibi nörolojik tablolar için yaygın biçimde kullanıldığına işaret etmektedir. **Sonuç:** Telerehabilitasyon alanındaki lisansüstü tez üretimi Türkiye’de son yıllarda önemli ölçüde artmıştır. Bulgular, dijital sağlık teknolojilerinin rehabilitasyon alanında benimsenmesinin güçlendiğini ve özellikle nörolojik, ortopedik ve kardiyopulmoner alanlarda yoğunlaştığını göstermektedir. Disiplinler arası çeşitliliğin artırılması ve metodolojik standartların güçlendirilmesi gelecekteki araştırmalar için önemli bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Telerehabilitasyon; Bibliyometrik analiz, Lisansüstü tezler, Fizyoterapi, Dijital sağlık

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to bibliometrically analyze postgraduate theses on telerehabilitation in Türkiye to identify academic production trends and thematic research patterns. **Material and Methods:** A retrospective document analysis was conducted using the National Thesis Center of the Council of Higher Education (YÖK). Theses published up to June 1, 2025, and accessible in full text were included. Each thesis was evaluated using a structured form capturing thesis type, year, university, and research topic. Descriptive statistics were used to analyze the data. **Results:** A total of 120 theses were examined. Of these, 52.1% were master’s theses, 43.6% doctoral theses and 4.3% medical specialty theses. Hacettepe University, Sağlık Bilimleri University, and İstanbul University-Cerrahpaşa were identified as the leading institutions producing the highest number of telerehabilitation theses. The first thesis in this field was published in 2017, with a marked increase in academic output following the COVID-19 pandemic, peaking in 2023. Thematic classification revealed that the majority of studies focused on neurological rehabilitation, followed by musculoskeletal and cardiopulmonary rehabilitation. This distribution aligns with the widespread adoption of telerehabilitation in conditions such as stroke, Parkinson’s disease, and multiple sclerosis. **Conclusion:** Academic production in the field of telerehabilitation has increased substantially in Türkiye, particularly after the COVID-19 pandemic. The findings indicate that telerehabilitation is predominantly utilized in neurological, musculoskeletal, and cardiopulmonary domains. Enhancing interdisciplinary diversity and strengthening methodological standards are essential for future research development

Keywords: Telerehabilitation; Bibliometric analysis; Postgraduate theses; Physiotherapy; Digital health

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Elif Önder E-mail: elifonder2011@hotmail.com

ORCID ID: 0000-0002-8280-6504

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Araştırma Makalesi

Mülteci Çocuklarda Serbest Zaman Aktivitelerine Katılımın Okupasyonel Adalet ile İlişkinin İncelenmesi

Examining the Relationship Between Participation in Leisure Activities and Occupational Justice Among Refugee Children

Fatma Zehra Özgül¹, Ebru Yıldız¹

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, mülteci çocukların serbest zaman aktivite (SZA) katılımları ile okupasyonel adalet deneyimleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla planlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** İstanbul'da yaşayan, sivil toplum kuruluşu aracılığıyla ulaşılan 7–14 yaş aralığında 17 mülteci çocuk çalışmaya dahil edilmiştir. Karma yöntemle yürütülen çalışmada SZA değerlendirmesi için Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ), okupasyonel adalet deneyimleri için Okupasyonel Adalet Sağlık Anketi (OASA), ayrıca sosyodemografik form ve yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. **Bulgular:** Yaş ortalamaları 10,71±1,79 olan katılımcıların %58,8'i kızdır. Çocukların en önemli gördükleri 5 SZA'nın lunaparka gitmek, spor yapmak, sinema, piknik ve bilgisayar/telefon oynamak olduğu belirlenmiştir. KAPÖ aktivite performans ve memnuniyet puan ortalamaları sırasıyla 3,14±1,76 ve 4,81±1,65'tir. AP ve AM ile OASA maddeleri arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$). İçerik analizinde SZA'nın işlevleri, katılımı engelleyen faktörler, destekleyici ihtiyaçlar ve okupasyonel adaletsizlik deneyimleri temaları ortaya çıkmıştır. **Sonuç:** Okupasyonel adalet algıları ile SZA performans ve memnuniyetleri arasında doğrudan ilişki bulunmamıştır. Ancak ekonomik kısıtlılık, güvenli alan eksikliği, sosyal ayrımcılık ve dil bariyerleri, mülteci çocukların SZA katılımını belirgin şekilde sınırlamaktadır. Bu durum, serbest zaman katılımının desteklenmesinde çevresel ve toplumsal faktörlerin kritik önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sığınmacılar; Çocuklar; Rekreasyon; Eşitlik

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the relationship between leisure activity (LA) participation and experiences of occupational justice among refugee children. **Materials and Methods:** Seventeen refugee children aged 7–14 living in Istanbul and reached through a non-governmental organization were included. Using a mixed-methods design, the Canadian Occupational Performance Measure (COPM) was used to assess LA participation, the Occupational Justice Health Questionnaire (OJHQ) to evaluate justice-related experiences, along with a sociodemographic form and semi-structured interviews. **Results:** The mean age of participants was 10.71±1.79, and 58.8% were girls. The five most valued LAs were visiting amusement parks, doing sports, going to the cinema, having picnics, and playing computer/phone games. COPM performance and satisfaction scores averaged 3.14±1.76 and 4.81±1.65, respectively. No significant relationship was found between performance/satisfaction and OJHQ items ($p>0.05$). Content analysis revealed themes related to LA functions, barriers to participation, need for supportive factors, and experiences of occupational injustice. **Conclusion:** No direct relationship was identified between occupational justice perceptions and LA performance or satisfaction. However, economic constraints, lack of safe spaces, social discrimination, and language barriers strongly limit refugee children's participation. These findings highlight the importance of considering environmental and societal factors when supporting leisure participation.

Keywords: Refugees; Children; Leisure activities; Social justice

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Fatma Zehra Özgül E-mail: ozgulzehra9@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Uluslararası ve Yerel Öğrencilerde Psikososyal İyi Oluş: Okupasyonel Denge, Psikolojik Sağlamlık ve Sosyal Desteğin Rolü

Psychosocial Well-Being Among International and Local Students: The Role of Occupational Balance, Psychological Resilience, and Social Support

Onur Turan¹, Melike Selin İkinci Kaya¹, Sena Öndeş²

¹ İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

² İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de öğrenim gören uluslararası ve yerel öğrencilerin psikososyal iyi oluş düzeylerini karşılaştırmak ve bu bağlamda okupasyonel denge, psikolojik sağlamlık ve sosyal desteğin rolünü incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya 68 öğrenci (34 uluslararası, 34 yerel) katılmıştır. Katılımcılara Aktivite-Rol Dengesi Anketi-11 Türkçe versiyonu (ARDA-11-T), Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği (KPSÖ), Dünya Sağlık Örgütü-5 İyilik Hali Endeksi (DSÖ-5) ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ) uygulanmıştır. Katılımcılara kartopu örnekleme yöntemiyle ulaşılmıştır, veriler Google Forms aracılığıyla toplanmıştır. Tanımlayıcı istatistikler, Spearman korelasyonları ve Mann Whitney U testi kullanılmıştır. **Bulgular:** Çalışmaya katılan yerel öğrencilerin yaş ortalaması 22,62±4,94 olup yaş aralığı 18–46 arasında değişirken, uluslararası öğrencilerin yaş ortalaması 23,85±5,24 olup yaş aralığı 18–47 arasında değişmektedir. Yerel öğrencilerin okupasyonel denge (Ort.=19.65; 16.47) ve sosyal destek (Ort.=64.29; 53.97) puanları, uluslararası öğrencilere kıyasla anlamlı derecede yüksektir ($p=0.039$; $r=0.038$). Psikolojik sağlamlık ve iyi oluş düzeylerinde ise gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). **Sonuç:** Bulgular, öğrencilerin psikososyal iyi oluşunda okupasyonel denge ve sosyal desteğin belirleyici rolünü ortaya koymaktadır. Yerel öğrenciler daha avantajlı iken, uluslararası öğrenciler sınırlı sosyal çevre nedeniyle daha kırılgan görünmektedir. Bu nedenle üniversitelerde sosyal entegrasyonu artıran, psikososyal kaynakları güçlendiren ve kültürel adaptasyonu destekleyen programların geliştirilmesi öğrencilerin ruhsal sağlık ve akademik başarıları açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik iyi oluş; Sosyal destek; Öğrenciler

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study was to compare the psychosocial well-being of international and local students studying in Türkiye and to examine the role of occupational balance, psychological resilience, and social support in this context. **Materials and Methods:** A total of 68 students (34 international, 34 local) participated in the study. Data were collected using the OBQ 11-T, Brief Resilience Scale (BRS), WHO-5 Well-Being Index, and the Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS). Descriptive statistics, Spearman correlations, and Mann-Whitney U tests were conducted. **Results:** The mean age of the local students participating in the study was 22.62±4.94, with an age range of 18–46, while the mean age of the international students was 23.85±5.24, with an age range of 18–47. Local students had significantly higher occupational balance ($M=19.65$; 16.47) and social support ($M=64.29$; 53.97) scores compared to international students ($p=0.039$; $r=0.038$). No significant differences were found between the groups in terms of psychological resilience and well-being levels ($p>0.05$). **Conclusion:** The findings highlight the determining role of occupational balance and social support in students’ psychosocial well-being. While local students appear more advantaged, international students seem more vulnerable due to their limited social networks. Therefore, developing programs that enhance social integration, strengthen psychosocial resources, and support cultural adaptation within universities is crucial for students’ mental health and academic success.

Keywords: Psychological Well-Being; Social Support; Students.

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Melike Selin İkinci Kaya E-mail: melike.ikinci@atlas.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Serebral Palsi ve Otizm Sprektrum Bozukluğuna Sahip Bireylerin Bakım Verenlerinin Depresyon Anksiyete Stres Psikolojik Sağlık ve Bakım Veren Yüklerinin İncelenmesi

Investigation of Depression, Anxiety, Stress, Psychological Resilience and Caregiver Burdens of Caregivers of Individuals with Cerebral Palsy and Autism Spectrum Disorder

Tuana Harman¹, **Berkan Torpil**¹

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada serebral palsi (SP) ve otizm sprektrum bozukluğuna (OSB) sahip bireylerin bakım verenlerinin depresyon, anksiyete, stres, psikolojik sağlık ve bakım veren yüklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya Yenimahalle Dil Konuşma Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinde eğitim gören 20 SP ve 20 OSB tanılı bireyin birincil bakım verenleri dahil edilmiş olup veriler yüz yüze anket uygulamasıyla toplanmıştır. Katılımcıların demografik verileri sosyo-demografik form ile toplanmış; psikolojik sağlık, bakım verme yükü ve depresyon, anksiyete ile stres düzeylerini sırasıyla Connor-Davidson Psikolojik Sağlık Ölçeği, Zarit Bakım Verme Yükü Ölçeği ve Depresyon Anksiyete ve Stres Ölçeği ile değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Katılımcıların yaş ortalaması 35,02±6,96 yıl olarak belirlenmiştir. Annelerin bakım yükü ile psikolojik sağlık arasında anlamlı negatif ilişki saptanmıştır ($r=-0,591$, $p<0,01$). Bakım yükü, depresyon, anksiyete ve stres düzeyleri ile pozitif ($r=0,596$, $r=0,491$, $r=0,592$, $p<0,01$); psikolojik sağlık ise depresyon ve stres ile negatif ilişkilidir ($r=-0,396$, $r=-0,442$, $p<0,05$). Depresyon-anksiyete, depresyon-stres ve anksiyete-stres arasında güçlü pozitif korelasyonlar gözlenmiştir ($r=0,802$; $r=0,726$; $r=0,823$) ($p<0,01$). SP'li ve OSB'li gruplar karşılaştırıldığında bakım yükü ve psikolojik sağlık arasında herhangi bir fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$). **Sonuç:** Bakım yükü ile depresyon, anksiyete, stres ve psikolojik sağlık arasında anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Bu durum, bakım verenlere yönelik ergoterapi müdahalelerinin gerekliliğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Serebral palsi; Otizm; Psikolojik dayanıklılık; Bakım yükü; Psikolojik sıkıntı

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine depression, anxiety, stress, psychological resilience, and caregiver burden among caregivers of individuals with cerebral palsy (CP) and autism spectrum disorder (ASD). **Materials and Methods:** Primary caregivers of 20 individuals with CP and 20 with ASD at Yenimahalle Speech and Language Special Education and Rehabilitation Center participated. Data were collected face to face. Sociodemographic data were recorded, and psychological variables were assessed using the Connor–Davidson Resilience Scale, Zarit Caregiver Burden Scale, and Depression Anxiety Stress Scale. **Results:** Mean age was 35.02 ± 6.96 years. Caregiver burden showed a negative correlation with resilience ($r = -0.591$, $p < 0.01$) and positive correlations with depression ($r = 0.596$), anxiety ($r = 0.491$), and stress ($r = 0.592$) ($p < 0.01$). Resilience correlated negatively with depression ($r = -0.396$) and stress ($r = -0.442$) ($p < 0.05$). Strong positive correlations were observed between depression and anxiety ($r = 0.802$), depression and stress ($r = 0.726$), and anxiety and stress ($r = 0.823$) ($p < 0.01$). No significant group differences were found ($p > 0.05$). **Conclusion:** Significant associations between caregiver burden, psychological distress, and resilience highlight the need for targeted occupational therapy interventions to support caregivers.

Keywords: Cerebral palsy; Autism; Psychological resilience; Caregiver burden; Psychological distress

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Berkan Torpil E-mail: berkan.torpil@sbu.edu.tr

ORCID ID: 0000-0002-0322-5163

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Çocukların Bağlanma Stillерinin İnteroseptif Farkındalıkla İlişkisi

The Relationship Between Children's Attachment Styles and Interoceptive Awareness

Safa Zişan Özkaya¹, Abdullah Furkan Cangi²

¹ Muditа Ergoterapi ve Danışmanlık Merkezi, Samsun, Türkiye

² İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, 3–5 yaş aralığında tipik gelişim gösteren çocuklarda bağlanma stilleri ile interoseptif algı arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Bağlanma, bakım verenin çocuğun fiziksel ve psikolojik ihtiyaçlarına duyarlı yanıt vermesiyle çocuğun kendisi ve çevresi hakkında güvenli ya da güvensiz bir algı geliştirmesini sağlar. Anne açlık, yorgunluk, ağrı gibi biyolojik ihtiyaçlara duyarlı yanıt verdiğinde çocuk beden sinyallerini anlamayı öğrenir. Çalışmanın hipotezi, bağlanma stilleri ile interosepsiyon arasında anlamlı ilişkiler olduğudur.

Gereç ve Yöntem: Araştırmaya 15 çocuk dahil edilmiştir. Bağlanma Bağlanma Q-Set ile, interoseptif farkındalık Dinamik Metakognitif İnterosepsiyon Ölçeği ile değerlendirilmiştir. Veriler Pearson korelasyon analiziyle incelenmiştir. **Bulgular:** Bağlanma ile interosepsiyon arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur. İnteroseptif dikkat ve konum alt boyutları güvenli bağlanma ile pozitif ilişkilidir (+0.40; +0.54). İnteroseptif farkındalık ve dikkat ise kaçınmacı bağlanma ile negatif ilişki göstermiştir (–0.45; –0.65). Bu durum, bedensel farkındalığın artmasının güvenli bağlanmayı destekleyip kaçınmacı bağlanmayı azaltabileceğini düşündürmektedir. **Sonuç:** Bulgular, interoseptif becerilerin güvenli bağlanmayı güçlendirdiğini ve olumsuz bağlanma biçimlerini azaltabileceğini göstermektedir. Yüksek interoseptif farkındalık çocukların daha sağlıklı bağlanma ilişkileri geliştirmesine katkı sağlayabilir. Ancak küçük örneklem genellenebilirliği sınırlamaktadır; daha geniş ve uzunlamasına çalışmalar ilişkiyi daha net ortaya koyabilir.

Anahtar Kelimeler: İnterosepsiyon; Bağlanma; Anne-Bebek ilişkisi

ABSTRACT

Purpose: This study examined the relationship between attachment styles and interoceptive perception in typically developing children aged 3–5 years. Attachment develops through maternal sensitivity to the infant's physical and psychological needs, shaping secure or insecure perceptions of self and others. When mothers respond appropriately to signals such as hunger, fatigue, or discomfort, infants learn to interpret bodily cues (interoceptive sensations). We hypothesized that interoceptive skills would be significantly associated with attachment styles. **Materials and Methods:** Fifteen children participated. Attachment was evaluated using the Attachment Q-Set, and interoceptive awareness was assessed with the Dynamic Metacognitive Interoception Measure. Pearson's correlation coefficient was used for analysis. **Results:** Significant associations emerged between attachment and interoception. Interoceptive attention and localization were positively correlated with secure attachment (+0.40 to +0.54), whereas interoceptive awareness and attention showed negative correlations with avoidant attachment (–0.45 to –0.65). These findings suggest that improved bodily awareness may foster secure attachment and reduce avoidant tendencies. **Conclusion:** Interoceptive skills appear to support secure attachment and diminish maladaptive patterns. Higher interoceptive attention and awareness may promote healthier relational bonds in early childhood. However, the small sample limits generalizability, and larger longitudinal studies are needed to clarify causality.

Keywords: Interoception; Attachment; Mother–Infant Relationship

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Safa Zişan Özkaya

E-mail: Safa.ozkaya@std.medipol.edu.tr

ORCID ID: 0009-0006-5531-6346

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Derleme

Önkol Periferik Sinir Yaralanmalarında Duyusal Yeniden Eğitimin Duyusal Fonksiyonlara Etkisinin İncelenmesi: Derleme

Investigation of the Effects of Sensory Re-education on Sensory Functions in Forearm Peripheral Nerve Injuries: Review

Beyza Yılmaz¹, Kardelen Yıldırım², Ümit Uğurlu²

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, yetişkinlerde duysal ve motor kayıplara neden olan önkol periferik sinir yaralanmalarında (PSY) duysal yeniden eğitimin (DYE) duysal fonksiyonlara etkisini inceleyen çalışmaların derlenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Ocak 2018–Eylül 2025 tarihleri arasında PubMed, Google Akademik ve Cochrane veri tabanlarında yayınlanmış ilgili çalışmalar taranmıştır. “Sensory retraining”, “sensory re-education”, “sensory relearning”, “peripheral nerve injury”, “median nerve”, “ulnar nerve”, “radial nerve” anahtar kelimeleri farklı kombinasyonlarla kullanılmıştır. Uygunluk açısından belirlenen dahil etme ve hariç tutma kriterlerine karşılayan 6 çalışma derlemeye dahil edilmiştir. **Bulgular:** DYE programları, medyan ve/veya ulnar sinir yaralanmalı hastalarda stereognosis, lokognosi, iki nokta ayırımı ve ayırt edici dokunma becerilerine odaklanmıştır. Cerrahi sonrası erken (Faz 1) ve geç (Faz 2) dönem değerlendirmelerinde, kısa ve orta vadede iki nokta ayırımı dışındaki alanlarda anlamlı iyileşmeler rapor edilmiştir. İki nokta ayırımında ise kontrol gruplarıyla benzer gelişmeler bildirilmiştir. Ayrıca, geleneksel rehabilitasyonun yanı sıra ayna terapisi ve sensörlü eldiven gibi yenilikçi yaklaşımların kortikal aktivasyonu artırdığı gösterilmiştir. **Sonuç:** Metodolojik farklılıklar, DYE kapsamındaki uygulama çeşitliliği, uzun süreli izlemlerdeki örneklem kayıpları ve radyal sinir hasarı olan hasta sayısının sınırlı olması, PSY’de DYE’nin etkilerine ilişkin bulguların genellenebilirliğini kısıtlamaktadır. Bu nedenle, daha yüksek metodolojik kaliteye sahip, kontrollü ve uzun dönemli çalışmaların yürütülmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Periferik Sinir Yaralanmaları; Derleme; Duyusal Yeniden Eğitim; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: This review aims to synthesize studies investigating the effects of sensory reeducation (SR) on sensory function in adults with forearm peripheral nerve injuries (PNI) causing sensory and motor deficits. **Materials and Methods:** Relevant studies published between January 2018 and June 2025 were searched in PubMed, Google Scholar, and Cochrane databases using keywords such as “sensory retraining,” “sensory re-education,” “sensory relearning,” “peripheral nerve injury,” “median nerve,” “ulnar nerve,” and “radial nerve.” Six studies meeting predefined eligibility criteria were included. **Results:** SR programs targeted stereognosis, locognosis, two-point discrimination, and tactile discrimination in patients with median and/or ulnar nerve injuries. Evaluations during early (Phase 1) and late (Phase 2) postoperative periods reported significant improvements in all domains except two-point discrimination in the short- and medium-term. Two-point discrimination showed similar progress compared to control groups. Innovative approaches such as mirror therapy and sensor-equipped gloves were reported to enhance cortical activation. **Conclusion:** Methodological heterogeneity, variability in SR protocols, attrition in long-term follow-up, and the small number of patients with radial nerve injury constrain the generalizability of findings on the effects of SR in PNI. Accordingly, rigorously designed, controlled, and long-term studies are warranted.

Keywords: Peripheral Nerve Injuries; Sensory Re-education; Occupational Therapy; Review

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Beyza Yılmaz E-mail: 245331001@bvü.edu.tr

ORCID ID: 0009-0006-4372-0544

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

Williams Sendromlu Bir Çocukta Uzunlamasına Ergoterapi Vaka Raporu: Duyusal-Motor ve Oral-Motor Sonuçlar

Longitudinal Occupational Therapy Case Report in a Child with Williams Syndrome: Sensory-Motor and Oral-Motor Outcomes

Meryem Betül Eriş¹, **Güleser Güney Yılmaz**², **Sedef Şahin**²

¹ O.T for Kids Center, İzmir, Türkiye

² Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Ergoterapi kliniğinde takip edilen Williams Sendromlu 5 yaşında bir erkek çocuğunun ergoterapi sürecindeki duyu-motor ve oral-motor becerilerindeki değişimini sunmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Bu vaka raporu, kliniğimizde iki yıldan uzun süredir haftada iki kez 45 dakikalık seanslarla takip edilen Williams Sendromlu 5 yaşında bir erkek çocuğunun ergoterapi sürecini sunmaktadır. İlk değerlendirmeler Çocuklar için Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (WeeFIM) ve Dunn Duyu Profili'ni içermektedir. Bireyselleştirilmiş müdahale planında duyu-motor modülasyon, yürütücü işlev, motor planlama, günlük yaşam becerileri ve oral-motor becerilerin gelişimi hedeflenmiştir. Çiğneme ve oral kontrolü iyileştirmek için Beckman Oral Motor Terapi teknikleri uygulanmıştır. Müdahale programı, duyu-motor temelli stratejilerden daha gelişmiş motor becerilere, günlük yaşam aktivitelerinde bağımsızlığa ve okula hazırlık sürecine doğru ilerlemiştir. **Bulgular:** WeeFIM skoru terapi süresince 64'ten 114'e yükselmiştir. Duyu Profili sonuçları, çoğu duyu-motor alanda normalleşme göstermiş, vestibüler ve duyu-motor tepki parametrelerinde kalıcı iyileşme görülmüştür. Çocuk giyinme, beslenme ve diğer günlük yaşam aktivitelerinde bağımsızlık kazanmıştır. Oral-motor becerileri; çiğneme fonksiyonu, dil hareketleri, çeşitli doku ve tatlara tolerans dahil olmak üzere önemli ölçüde gelişmiştir. **Sonuç:** Bu uzunlamasına takip, yapılandırılmış ergoterapi müdahalesinin WS'li çocuklarda duyu-motor sistem, motor beceriler ve beslenme üzerindeki iyileştirici etkinliğini göstermektedir. Alanlar arasında sürekli ilerleme sağlanarak çocuğun günlük yaşam aktivitelerine katılımı ve işlevsel bağımsızlığı artırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Williams Sendromu; Motor beceri; Duyusal işlev

ABSTRACT

Purpose: To present changes in sensory-motor and oral-motor skills during the occupational therapy process of a 5-year-old boy with Williams Syndrome (WS). **Material and Methods:** This case report describes a 5-year-old boy with WS who received twice-weekly 45-minute sessions for over two years. Initial assessments included the Functional Independence Measure for Children (WeeFIM) and the Dunn Sensory Profile. The individualized intervention targeted sensory modulation, executive function, motor planning, daily living skills, and oral-motor development. Beckman Oral Motor Therapy techniques were applied to improve chewing and oral control. Intervention progressed from sensory-based strategies to advanced motor skills, independence in daily activities, and school readiness. **Results** WeeFIM scores increased from 64 to 114. The Dunn Sensory Profile showed normalization in most sensory domains, with sustained improvement in vestibular and emotional responses. The child gained independence in dressing, feeding, and other daily living activities. Oral-motor skills, including chewing, tongue movements, and tolerance to different textures and tastes, improved significantly. **Conclusion:** This longitudinal follow-up demonstrates the positive effects of structured occupational therapy on sensory, motor, and feeding skills in children with WS. Continuous progress across domains enhanced participation in daily activities and functional independence.

Keywords: Occupational Therapy; Williams Syndrome; Motor skills; Feeding behavior

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Meryem Betül Eriş E-mail: ergetuleris@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Denetimli Serbestlikte Ergoterapi ile Serbest Zamanın Yeniden Yapılandırılmasının Toplumsal Katılım ve Öznel İyi Oluş Üzerine Etkisi

The Effect of Leisure Restructuring through Occupational Therapy on Social Participation and Subjective Well-Being in Probation

Emine Dere¹, Esra Akı²

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

² Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Çalışmanın amacı, denetimli serbestlik kapsamındaki bağımlı yükümlülerde ergoterapide serbest zaman yapılandırılmasının toplumsal katılım, öznel iyi oluş ve aktivite performansı üzerindeki etkilerini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırma tek grup ön test–son test deseninde planlanmıştır. Çalışma, Kayseri Denetimli Serbestlik Müdürlüğünde 18–45 yaş aralığında 10 bağımlı yükümlü ile gerçekleştirilecektir. Katılımcılar Serbest Zaman Doyum Ölçeği (SZDÖ), Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği (WEMIOÖ), Sosyal Uyum Kendini Değerlendirme Ölçeği (SUKDÖ) ve Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ) ile değerlendirilmektedir. Sekiz hafta süren programda haftada bir kez 45 dakikalık bireysel ergoterapi seansları uygulanmaktadır. **Bulgular:** Sekiz haftalık ergoterapi programı sonrasında katılımcıların serbest zaman doyum, psikolojik iyi oluş ve sosyal uyum düzeylerinde anlamlı artış görülmüştür. COPM sonuçları, günlük aktivitelerde performans ve memnuniyet puanlarının belirgin biçimde yükseldiğini göstermiştir. Bulgular, müdahalenin çok yönlü işlevsel kazanımlar sağladığını ortaya koymuştur. **Sonuç:** Elde edilen sonuçlar, ergoterapinin denetimli serbestlikte bireylerin iyi oluşunu, sosyal uyumlarını ve günlük yaşam aktivitelerine katılımını güçlendirdiğini göstermektedir. Anlamlı aktiviteler yoluyla içsel motivasyonu artıran yaklaşım, topluma yeniden katılımı desteklemekte ve ergoterapinin bu alanda etkili bir rehabilitasyon modeli olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Madde bağımlılığı; Psikolojik iyi oluş; Serbest zaman aktiviteleri ; Toplumsal katılım

ABSTRACT

Purpose: This study investigates the impact of structured leisure time interventions in occupational therapy on community participation, subjective well-being, and activity performance in substance-dependent probationers. **Material and Methods:** Employing a single-group pre-test–post-test design, the study involves 10 participants aged 18-45 from the Kayseri Probation Directorate. Assessments are conducted using the Leisure Satisfaction Scale (LSS), Warwick-Edinburgh Mental Well-being Scale (WEMWBS), Social Cohesion Scale, and Canadian Occupational Performance Measure (COPM). The eight-week intervention consists of weekly, 45-minute individual occupational therapy sessions focused on leisure structuring. **Results:** After the eight-week occupational therapy program, significant increases were observed in participants' leisure satisfaction, psychological well-being, and social adjustment levels. COPM results indicated notable improvements in performance and satisfaction scores related to daily activities. The findings demonstrate that the intervention provided multifaceted functional gains. **Conclusion:** The results indicate that occupational therapy strengthens well-being, social adjustment, and participation in daily life activities among individuals under probation. Through meaningful activities, the approach enhances intrinsic motivation, supports reintegration into society, and highlights occupational therapy as an effective rehabilitation model in this field.

Keywords: Occupational therapy; Substance addiction; Psychological well-being; Community participation

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Emine Dere E-mail: eminedere10@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Ergoterapi Öğrencilerinin Anatomi Dersine İlişkin Tutumlarının Analizi

Analysis of Occupational Therapy Students' Attitudes Towards Anatomy Course

Ayşe Defne Akça¹, Mahmut Yaran², Zeynep Akça Andı³

¹ Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ortez ve Protez Bölümü, Samsun, Türkiye

³ Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada Türkiye’de lisans eğitimi gören ergoterapi öğrencilerinin anatomi dersine olan motivasyon, tutum ve bakış açılarının değerlendirilmesi amaçlandı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya farklı üniversitelerde bulunan 205 adet ergoterapi öğrencisine 5’li likert tipinde 24 soru içeren “Anatomi Dersine Yönelik Tutum Ölçeği” çevrimiçi olarak uygulandı. Ölçekte alınan puanlar baz alınarak düşük, orta ve yüksek düzey olarak üç seviyeye ayrıldı. Elde edilen veriler SPSS V.26 programı ile analiz edildi. **Bulgular:** Çalışmaya katılan öğrencilerin anket toplam puanı ortalama 75.0585, minimum 36 maksimum 106 puan idi. Anatomi eğitimine karşı tutum düzeyleri incelendiğinde % 23.9’unun yüksek düzey tutum, % 64.4’ü orta düzey tutum, % 11.7’si düşük düzey tutuma sahip olduğu görüldü. Ölçeğin alt boyutları incelendiğinde derse bağlılık boyutu 38.2488, derste sergilenen olumlu ve olumsuz davranışlar boyutu 10.9073, derse ilişkin ön yargılar ortalama 16.1366, dersin gerekliliğine olan inanç boyutu ise ortalama 9.7559 idi. **Sonuç:** Bu çalışma kapsamında ergoterapi öğrencilerinin anatomi dersine uygun tutumu “orta düzey tutum” olarak saptandı. Analize göre öğrencilerin anatomi dersine karşı nötr bir tutum sergilediğini ve yüksek bir motivasyona sahip olmadığını ortaya çıkardı. Sonuç olarak tutum düzeyinin orta seviye olması anatomi eğitiminde öğrencilere yönelik düzenlemeler yapılması gerektiğini gösterdi.

Anahtar kelimeler: Anatomi; Ergoterapi; Tutum

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to increase the motivation, attitudes and perspectives of undergraduate occupational therapy students in Turkey regarding the anatomy course. **Material and Methods:** 205 students in total from different universities participated in study. The “Attitude Scale Towards Anatomy Course” which includes 24 questions in a 5-point likert format was administered online. Based on the total scores, results separated into 3 categories: low, moderate, high. The Data were analyzed with SPSS version 26. **Results:** The total score of the students who participated in the study had a mean of 75.0585, with a minimum score of 36 and maximum score of 106. When examining the grades of attitude regard to anatomy education, 23.9 % of the students indicated a high grade of a positive attitude, 64.4 % a moderate grade, 11.7% low grade attitude. According to sub-dimensions of the scale, the mean score for the commitment for course was 38.2488, for positive and negative behaviors exhibited in the course 10.9073, for prejudices related to the course 16.14, and for the belief in the necessity of the course dimension 9.76. **Conclusion:** In this study, the attitudes of occupational therapy students regards the anatomy course resulted as moderate attitude. To the analysis students has neutral attitude and doesn’t have high level motivation for the anatomy course. As a conclusion, moderate attitude demonstrates that educational strategies should be revised for the anatomy course.

Keywords: Anatomy; Occupational Therapy; Attitude

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Ayşe Defne Akça E-mail: aysedefneakca@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Derleme

Görev Temelli Ergoterapi Müdahalelerinin Nörogörüntüleme Yöntemleri ile Kullanımı ve Etkinliğinin İncelenmesi

The Use and Examination of the Effectiveness of Neuroimaging Methods in Task-Based Occupational Therapy Interventions

Efsa Ediz¹, Mehmet Kaan İldiz²

¹Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sinirbilim Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

²Üsküdar Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Yazılım Mühendisliği, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu derleme, 2018–2025 yılları arasında ergoterapi müdahaleleri sonrasında yürütülen görev temelli nörogörüntüleme araştırmalarını sistematik biçimde inceleyerek nörobiyolojik çıktılar ile günlük yaşam aktivitelerine katılım arasındaki ilişkileri ortaya koymayı ve ergoterapi uygulamalarının kanita dayalı niteliğine katkı sağlamayı amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında “occupational therapy” AND (EEG, fNIRS, fMRI) AND (“task-based” OR “activity”) AND (“activities of daily living” OR “participation”) anahtar kelimeleriyle tarama yapılmıştır. Dahil edilme ölçütleri: ergoterapiye yönelik aktivite veya müdahale programı içermesi, görev temelli nörogörüntüleme tekniği kullanılması ve günlük yaşam çıktılarının raporlanmasıdır. Dinlenme durumu çalışmaları ve ergoterapi ile ilişkisi olmayan araştırmalar dışlanmıştır. **Bulgular:** Nörolojik ve pediatrik rehabilitasyonda özellikle duyuşal bütünleme ve görev temelli terapilerde EEG ve fMRI kullanıldığı; üst ekstremitte aktiviteleri sonrası frontal ve motor bölgelerde aktivasyon değişiklikleri bildirildiği görülmüştür. Otizm ve serebral palsi gruplarında duyuşal bütünleme temelli ergoterapi uygulamalarının frontal ve motor alanlarda aktivasyon artışı sağladığı, yürütücü işlev ve denge becerilerinde gelişmelerle ilişkili olduğu belirtilmiştir; ancak literatürde belirgin heterojenlik bulunmaktadır. **Sonuç:** Nörogörüntüleme teknikleri ergoterapi müdahalelerinin nörobiyolojik mekanizmalarını anlamada önemli bir araçtır. Standart protokoller ve güncel analiz tekniklerinin kullanılması, klinik uygulamaların güvenilirliğini ve bilimsel görünürlüğünü artıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Nörogörüntüleme; EEG; fNIRS; fMRI; Günlük Yaşam Aktiviteleri

ABSTRACT

Purpose: This review aims to systematically examine task-based neuroimaging studies conducted between 2018–2025 following occupational therapy interventions, identifying relationships between neurobiological outcomes and participation in daily activities, and offering a perspective on the evidence base of occupational therapy. **Materials and Methods:** Searches were performed in PubMed, Scopus, and Web of Science using the terms “occupational therapy” AND (EEG, fNIRS, fMRI) AND (“task-based” OR “activity”) AND (“activities of daily living” OR “participation”). Inclusion criteria were studies involving occupational therapy-related activities, use of a task-based neuroimaging technique, and reporting daily activity participation outcomes. Resting-state studies and those unrelated to occupational therapy were excluded. **Results:** In neurological and pediatric rehabilitation, especially sensory integration and task-based therapies, EEG and fMRI were frequently used. Upper-extremity activity studies reported activation changes in frontal and motor regions. In autism and cerebral palsy groups, sensory integration-based occupational therapy increased frontal and motor activation alongside improvements in executive functions and balance, though notable heterogeneity exists. **Conclusion:** Neuroimaging techniques hold significant value for understanding mechanisms of occupational therapy interventions. Standardized protocols and updated analysis methods will strengthen the reliability and scientific visibility of clinical practice.

Keywords: Occupational Therapy; Neuroimaging; EEG; fNIRS; fMRI; Daily Living Activities

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Efsa Ediz

E-mail: efsaediz52@gmail.com

ORCID ID: 0009-0008-1880-4708

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Patellofemoral Ağrı Sendromu Olan Bireylerde Nöromusküler Kalça ve Diz Kuvvetlendirme Egzersizleri ile Telerehabilitasyon Programının Ağrı, Fonksiyon ve Dinamik Dengeye Olan Etkisinin Karşılaştırılması

Comparison of the Effects of Neuromuscular Hip and Knee Strengthening Exercises and Telerehabilitation Program on Pain, Function, and Dynamic Balance in Individuals with Patellofemoral Pain Syndrome

Merve Çekiç¹, Gizem Günendi^{1,2}

¹İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

²Yeni Yüzyıl Üniversitesi Gaziosmanpaşa Hastanesi, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, patellofemoral ağrı sendromu (PFAS) tedavisinde nöromusküler kalça ve diz kuvvetlendirme egzersizleri ile telerehabilitasyon programlarının ağrı, fonksiyon ve dinamik denge üzerindeki etkilerini karşılaştırmaktır; prospektif, randomize ve kontrollü olarak planlanan çalışmada telerehabilitasyonun geleneksel rehabilitasyona kıyasla etkinliği değerlendirilmiştir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya ön diz ağrısı bulunan 18–45 yaş arası 34 kadın dahil edilmiş; katılımcılar randomizasyonla Yüz Yüze Egzersiz (n=17) ve Telerehabilitasyon (n=17) gruplarına ayrılmıştır. Her iki gruba da fizyoterapist eşliğinde, haftada üç gün ve altı hafta boyunca nöromusküler kalça ve diz kuvvetlendirme egzersizleri uygulanmış, yüz yüze grup klinikte, telerehabilitasyon grubu ise çevrim içi video görüşmeleri ile takip edilmiştir. Çalışmaya en az 3 VAS değeri olan ve daha semptomatik tarafı belirlenen bireyler dahil edilmiş; değerlendirmelerde Vizüel Analog Skala (VAS), Q açısı, kalça rotasyon hareket açıklığı, femoral anteversiyon açısı, Y denge testi ve Kujala Anterior Diz Ağrısı Ölçeği (AKPS) kullanılmıştır. **Bulgular:** Altı haftalık tedavi sonunda her iki grupta da Q açısı dışında anlamlı iyileşmeler görülmüş ($p<0,05$) ve gruplar arası karşılaştırmada VAS skorlarında telerehabilitasyon grubu lehine anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$). **Sonuç:** Nöromusküler egzersizler ve telerehabilitasyon, PFAS'lı kadınlarda ağrı, fonksiyon ve dinamik denge üzerinde olumlu etki sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Patellofemoral ağrı sendromu; Nöromusküler eğitim; Telerehabilitasyon; Egzersiz

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to compare the effects of neuromuscular hip and knee strengthening exercises and telerehabilitation programs on pain, function, and dynamic balance in women with patellofemoral pain syndrome (PFPS), using a prospective, randomized, controlled design evaluating telerehabilitation versus traditional rehabilitation. **Materials and Methods:** Thirty-four women aged 18–45 with anterior knee pain were randomly assigned to Face-to-Face Exercise (n=17) and Telerehabilitation (n=17) groups. Both groups performed neuromuscular hip and knee strengthening exercises three times weekly for six weeks under physiotherapist supervision; the face-to-face group was treated in the clinic, while the telerehabilitation group was supervised via online video sessions. Participants with a minimum Visual Analog Scale (VAS) score of 3 and a defined symptomatic side were included. Assessments consisted of VAS, Q angle, hip internal/external rotation range of motion, femoral anteversion angle, Y-balance test, and the Kujala Anterior Knee Pain Scale (AKPS). **Results:** After six weeks, both groups showed significant improvements except in Q angle ($p<0.05$), and VAS scores favored the telerehabilitation group ($p<0.05$). **Conclusion:** Neuromuscular exercises and telerehabilitation programs positively impact pain, functional outcomes, and dynamic balance in women with PFPS.

Keywords: Patellofemoral pain syndrome; Neuromuscular training; Telerehabilitation; Exercise

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Merve Çekiç

E-mail: mervecekicc2002@gmail.com

ORCID ID: 0009-0005-6821-4296

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Araştırma Makalesi

4-5 Yaş Grubu Çocuklarda Ekran Maruziyetinin İnce Motor Performans ile İlişkisi The Relationship Between Screen Exposure and Fine Motor Performance in 4–5-Year-Old Children

Zehra Serra Köse¹, Mete Özgün¹

¹ İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Erken çocukluk dönemi, ince motor becerilerin hızla geliştiği ve günlük yaşamda bağımsızlığın temellerinin atıldığı kritik bir evredir. Son yıllarda dijital cihazlara erişimin artması, çocukların oyun ve motor beceri zenginleştirici aktivitelerden, özellikle ince motor gelişimini destekleyen görevlerden uzaklaşmasına yol açarak gelişim üzerinde potansiyel bir risk oluşturmaktadır. Bu çalışma, 4-5 yaş grubu okul öncesi çocuklarda ekran maruziyeti ile ince motor performans arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamıştır. **Gereç ve Yöntem:** Kesitsel olarak tasarlanan araştırmaya 48 çocuk dahil edilmiştir. Ekran maruziyeti Yedide Yedi Ekran Teması Anketi ile değerlendirilmiştir. İnce motor beceriler, dokuz delikli peg testi ve günlük yaşam aktivitelerinde bimanuel performans ölçen ABILHAND-Kids ölçeği ile incelenmiştir. Ayrıca pinç kavrama kuvvetleri ölçülmüştür. **Bulgular:** Peg testinde sağ el için ortalama 28,1±3,81 sn, sol el için 31,0±6,24 sn bulunmuştur. ABILHANDS-Kids ortalama puanı 37,8±3,70'tir. Ekran maruziyeti ile sağ ($r=-0,346$, $p=0,014$) ve sol ($r=-0,335$, $p=0,017$) peg testi süreleri arasında anlamlı negatif korelasyon bulunmuştur. Ekran maruziyeti ile ABILHANDS skorları da anlamlı negatif yönde ilişkili bulunmuştur ($r=-0,282$, $p=0,047$). Pinç kavrama kuvvetleriyle anlamlı ilişki saptanmamıştır. **Sonuç:** Bulgular, ekran maruziyetinin okul öncesi dönemde bimanuel performans ve ince motor becerileri olumsuz etkileyebileceğini göstermektedir. Bu sonuç, ekran süresinin sınırlandırılması ve ince motor gelişimini destekleyici aktivitelerin teşvik edilmesinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ekran maruziyeti; İnce motor beceriler; Bimanuel performans; Okul öncesi dönem

ABSTRACT

Purpose: Early childhood is a critical period during which fine motor skills rapidly develop and the foundations of independence in daily life are established. The increasing accessibility of digital devices may reduce children's engagement in play and fine motor skill enriching activities, particularly those supporting fine motor development, thereby posing potential risks to healthy growth. This study aimed to investigate the relationship between screen exposure and fine motor performance in preschool children aged 4-5 years.

Materials and Methods: This cross-sectional study included 48 children. Screen exposure was assessed using the *Yedide Yedi Screen Exposure Questionnaire*. Fine motor skills were evaluated with the Nine-Hole Peg Test and the ABILHAND-Kids scale, which measures bimanual performance in daily living activities. In addition, pinch grip strength was recorded. **Results:** The mean completion time in the peg test was 28.1±3.81 seconds for the right hand and 31.0±6.24 seconds for the left hand. The mean ABILHAND-Kids score was 37.8±3.70. Screen exposure showed significant negative correlations with right-hand peg performance ($r=-0.346$, $p=0.014$) and left-hand peg performance ($r=-0.335$, $p=0.017$). Screen exposure was also significantly and negatively correlated with ABILHAND scores ($r=-0.282$, $p=0.047$). No significant associations were found between screen exposure and pinch grip strength. **Conclusion:** The findings suggest that screen exposure may adversely affect bimanual performance and fine motor skills in preschool children. These results highlight the importance of limiting screen time and encouraging activities that support fine motor development.

Keywords: Screen exposure; Fine motor skills; Bimanual performance; Preschool term

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Zehra Serra Köse E-mail: serrakose2003@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

ChatGPT'nin Nöropsikiyatrik Hastalara Yönelik Tedavideki Klinik Sorulara Verdiği Yanıtların ve Referanslarının Değerlendirilmesi

Evaluation of ChatGPT's Responses and References to Clinical Questions in the Treatment of Neuropsychiatric Patients

İbrahim Erarlan¹, İrem Öztürk¹, Esmâ Zühret Karadağ¹, Selin Bakkaoglu¹, Hatice Rümeyza Temiz¹, Devrim Tarakcı¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, depresyon ve şizofreni tanılarına ilişkin ergoterapi odaklı sorulara ChatGPT-4.0 tarafından verilen yanıtların ve sunulan referansların doğruluğunu değerlendirmeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Depresyon ve şizofreni tanılarına yönelik on adet klinik soru oluşturulmuştur. Bu soruların yanıtları, güncel ergoterapi klinik kılavuzları temel alınarak hazırlanmış ve iki uzman klinisyen tarafından gözden geçirilerek gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Hazırlanan on klinik soru, ChatGPT'ye yöneltilmiş; elde edilen yanıtlar içerik doğruluğu ve referans geçerliliği açısından, uzmanlar tarafından dört puanlık Likert ölçeği kullanılarak değerlendirilmiştir. Değerlendiriciler arasındaki uyum düzeyi ağırlıklı kappa katsayısı ile hesaplanmıştır. **Bulgular:** ChatGPT'nin, ergoterapi alanına ilişkin oluşturduğu yanıtların içerik açısından genellikle doğru veya doğruya yakın olduğu saptanmıştır. Ancak referans düzeyinde önemli eksiklikler ve tutarsızlıklar gözlenmiştir. **Sonuç:** Bu çalışma, ChatGPT'nin nöropsikiyatrik tanılara yönelik ergoterapi sorularına verdiği yanıtların içeriksel doğruluğu ve referans güvenilirliğine ilişkin önemli bulgular sunmaktadır. Bununla birlikte, araştırmada yalnızca tek bir yapay zekâ modeli değerlendirilmiş ve diğer sistemlerle karşılaştırma yapılmamıştır. Ayrıca yalnızca şizofreni ve depresyon tanılarına odaklanılmış; ergoterapinin diğer klinik uygulama alanları kapsam dışı bırakılmıştır. Değerlendirmeler iki uzman tarafından yapılmış olsa da öznel yargıların etkisi tamamen ortadan kaldırılamamıştır.

Anahtar Kelimeler: ChatGPT; Depresyon; Ergoterapi; Nöropsikiyatri; Şizofreni

ABSTRACT

Purpose: This study aims to evaluate the accuracy of responses and the reliability of references provided by ChatGPT-4.0 to occupational therapy-focused questions related to depression and schizophrenia diagnoses.

Material and Methods: Ten clinical questions were developed based on current occupational therapy clinical guidelines for depression and schizophrenia. The responses were prepared accordingly and reviewed by two expert clinicians who made necessary revisions. These questions were then submitted to ChatGPT, and its responses were evaluated by the same experts using a four-point Likert scale in terms of content accuracy and reference validity. Inter-rater reliability was calculated using weighted kappa coefficients.

Results: ChatGPT's responses were generally found to be accurate or nearly accurate in terms of content related to occupational therapy. However, significant deficiencies and inconsistencies were identified regarding the quality and reliability of the references provided. **Conclusion:** This study presents important findings on the content validity and reference reliability of ChatGPT's responses to occupational therapy questions related to neuropsychiatric diagnoses. Nonetheless, the study was limited to a single AI model, without comparisons to other systems, focusing only on depression and schizophrenia. Although evaluations were supported by two experts, the influence of subjective judgment could not be entirely eliminated.

Keywords: ChatGPT; Depression; Neuropsychiatry; Occupational Therapy; Schizophrenia

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): İrem Öztürk E-mail: erg.iremoztur@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Cri Du Chat Sendromlu Olguda Yapılandırılmış Ergoterapi Müdahalesinin Etkileri

Effects of Structured Occupational Therapy Intervention in a Case with Cri Du Chat Syndrome

İbrahim Erarslan¹, Fatmanur Ata¹, Elif Özçelik¹, Devrim Tarakçı¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Çalışmada Cri du Chat sendromuna sahip 9 yaşındaki yaşındaki bir olgunun öz bakım, fonksiyonel mobilite, sosyal ve motor becerilerindeki problemlere yönelik ergoterapi müdahalesinin etkisini incelemek amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Olguya ergoterapi müdahalesi öncesi ve sonrasında aktivite performansının değerlendirilmesi için Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ); fonksiyonel bağımsızlığı değerlendirmek için Çocuklar İçin Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçümü (WEEFIM); günlük yaşam aktivitelerindeki fonksiyonel dengeyi değerlendirmek için Pediatrik Berg Denge Ölçeği (PBDÖ); fonksiyonel yetenek ve performansı değerlendirmek için Pediatrik Özürülük Değerlendirme Envanteri (PÖDE) uygulandı. **Bulgular:** KAPÖ'nün puanlamasında ortalama 2,6'dan 5,2'ye yükselerek performans ve memnuniyet değerlendirmelerinde anlamlı farklar gözlemlendi. WEEFIM ölçeğinin sonucu 71'den 93'e yükseldi. PÖDE sonuçlarına göre "yapabilir" olarak işaretlenen cevapların sayısı artarak sonuç 28'den 50'ye yükseldi. **Sonuç:** Çalışmada ergoterapi müdahaleleriyle bireyin günlük yaşam aktivitelerinde bağımsızlığının arttığı görülmüştür. Yapılan çalışmalarda bu sendromda yapılandırılmış bir ergoterapi müdahale çalışmasına rastlanmamıştır. Bu çalışmanın sendrom hakkında literatüre katkı sağlayarak gelecek çalışmalara yol gösterici olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cri du Chat sendromu; Denge; Duyu bütünleme; Ergoterapi; Motor beceriler

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the effects of occupational therapy intervention on self-care, functional mobility, social, and motor skill problems in a 9-year-old case with Cri du Chat syndrome. **Material and Methods:** To assess the child's performance before and after the occupational therapy intervention, the Canadian Occupational Performance Measure (COPM) was used to evaluate activity performance; the Wee Functional Independence Measure for Children (WeeFIM) was used to assess functional independence; the Pediatric Berg Balance Scale (PBBS) was used to evaluate functional balance in daily living activities; and the Pediatric Evaluation of Disability Inventory (PEDI) was administered to assess functional abilities and performance. **Results:** According to the COPM scores, the average increased from 2.6 to 5.2, showing significant improvement in both performance and satisfaction. The WeeFIM score increased from 71 to 93. Based on PEDI results, the number of responses marked as "capable" increased, and the score rose from 28 to 50. **Conclusion:** The findings indicate that occupational therapy interventions enhanced the individual's independence in daily living activities. No structured occupational therapy intervention studies have been previously identified for this syndrome. It is believed that this study may contribute to the literature on the syndrome and guide future research.

Keywords: Balance; Cri du Chat syndrome; Occupational therapy; Motor skills; Sensory integration

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Fatmanur Ata E-mail: ftmnrata@hotmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Derleme

Erken Evre Demansta Bilişsel Rehabilitasyon Uygulamalarının Etkisi: Sistemik Bir Derleme

Effects of Cognitive Rehabilitation Interventions on Early-Stage Dementia: A Systematic Review

Ali Buğra Zeyhan¹, Gülşah Zengin Yazıcı²

¹ Minimental Gelişim Merkezi, İstanbul, Türkiye

² Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bilişsel rehabilitasyon (BR), bilişsel işlevleri geliştirmeyi ve bireylerin anlamlı günlük aktivitelere katılımını artırmayı hedefleyen kanıt dayalı bir ergoterapi yaklaşımıdır. Erken evre demans; hafıza kaybı, dikkat sorunları ve bağımsızlıkta azalma ile karakterize olup farmakolojik olmayan müdahaleler açısından kritik bir dönemdir. Bu sistemik derleme, erken evre demanslı bireylerde BR müdahalelerinin etkinliğini incelemeyi amaçlamıştır. **Gereç ve Yöntem:** PRISMA kılavuzları izlenerek PubMed, Cochrein Library ve OTSeeker veri tabanları ve Google Akademik arama motorunda 2019-2024 yılları arasında yayımlanan çalışmalar sistemik olarak taranmıştır. Arama stratejisi oluşturulurken “early stage demantia”, “mild demantia”, “cognitive rehabilitation”, “cognitive training” vb. terimlerden arama stratejisi oluşturulmuştur. **Bulgular:** Toplam 5 çalışma dahil edilme kriterlerini karşılamıştır. Müdahaleler üç grupta toplanmıştır: bilgisayar temelli bilişsel eğitim (n=1), ev ortamında uygulanan programlar (n=2) ve yapılandırılmış BR programları (n=2). Bulgular; bellek, dikkat, hedef performansı, günlük yaşam bağımsızlığı ve yaşam kalitesinde iyileşmeler olduğunu göstermiştir. Bilgisayar temelli programlar bilişsel durumu desteklemiş ve depresif belirtileri azaltmıştır. Ev temelli uygulamalar işlevselliği ve memnuniyeti artırmıştır. Yapılandırılmış programlar ise başa çıkma becerilerini, öz yeterliliği ve günlük işlevselliği geliştirmiştir. **Sonuç:** Bu derlemenin bulguları, erken evre demansta BR'nin çok yönlü faydalarını vurgulamakta ve BR'nin erken evre demansta bilişsel ve işlevsel becerileri sürdürmede etkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Demans; Hafıza Bozuklukları; Bilişsel Terapi

ABSTRACT

Purpose: Cognitive rehabilitation (CR) is an evidence-based occupational therapy approach that aims to improve cognitive functions and enhance individuals participation in meaningful daily activities. Early-stage dementia is characterized by memory disorders, attention difficulties, and decreased independence, and it represents a critical period for non-pharmacological interventions. This systematic review aimed to examine the effectiveness of CR interventions in individuals with early-stage dementia. **Material and Methods:** Following the PRISMA framework, studies published between 2019 and 2024 were systematically searched in the PubMed, Cochrane Library, OTSeeker and Google Scholar databases. The search strategy included terms such as ‘early stage dementia,’ ‘mild dementia,’ ‘cognitive rehabilitation,’ and ‘cognitive training. **Results:** A total of five studies met the inclusion criteria. The interventions were grouped into three categories: computer-based cognitive training (n=1), home-based programs (n=2), and structured CR programs (n=2). The outcomes showed improvements in memory, attention, goal performance, independence in daily living, and quality of life. Computer-based programs supported cognitive functioning and decreased depressive symptoms. Home-based programs enhanced functionality and satisfaction, while structured therapy programs improved coping skills, self-efficacy, and daily functioning. **Conclusion:** This review shows that CR has many benefits in early-stage dementia and is effective in supporting cognitive skills. and functional abilities.

Keywords: Dementia; Memory Disorders; Cognition Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Ali Buğra Zeyhan E-mail: alibugrazeyhan@gmail.com

ORCID ID: 0009-0005-7956-3846

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Derleme

İnme Tedavisinde Kullanılan Ayna Terapisinin Etkinliği: Bir Derleme Çalışması

The Effectiveness of Mirror Therapy in Stroke Rehabilitation: A Review

Miraç Bal¹, Kardelen Yıldırım¹, Ümit Uğurlu¹

¹ Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu derleme çalışması, inme sonrası motor fonksiyon kaybı yaşayan bireylerde ergoterapi müdahalesi kapsamında uygulanan ayna terapisinin etkinliğini incelemek üzere planlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Ocak 2014–Eylül 2025 arasında PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında, “stroke”, “occupational therapy”, “mirror therapy” ve “rehabilitation” anahtar kelimeleri Boolean yöntemiyle AND operatörü kullanılarak birleştirilmiş biçimde taranmıştır. Yalnızca tam metnine erişilebilen ve belirlenen anahtar kelimelerle uyumlu araştırmalar dâhil edilmiş, toplam 36 çalışma saptanmış ve tam metnine ulaşılan 9 çalışma dahil edilmiştir. **Bulgular:** İncelenen makaleler, ayna terapisinin inmeye bağlı üst ekstremitte fonksiyon kaybında motor iyileşmeyi ve günlük yaşam aktivitelerini anlamlı biçimde artırdığını göstermektedir. Ergoterapist eşliğinde yürütülen görev temelli ve kombine yaklaşımların nöroplastisiteyi destekleyerek depresyon belirtilerini azalttığı ve fonksiyonel bağımsızlığı güçlendirdiği belirtilmiştir. **Sonuç:** Ayna terapisinin ergoterapi programlarına entegrasyonu, inme sonrası üst ekstremitte işlevleri ve günlük yaşam aktivitelerinde klinik olarak anlamlı iyileşmeler sağlayarak nöroplastisiteyi destekler ve fonksiyonel bağımsızlık ile yaşam kalitesini artırır. Ayrıca, ayna terapisinin yoğunluğu, süresi ve uygulanma biçimlerinin standardize edilerek ergoterapi protokollerine entegrasyonu, rehabilitasyon alanındaki kanıt temelli uygulamaların geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: İnme; Ayna Terapisi; Ergoterapi; Üst Ekstremitte; Rehabilitasyon

ABSTRACT

Purpose: This review study was planned to evaluate the efficacy of mirror therapy as part of occupational therapy in patients with motor function deficits following stroke. **Materials and Methods:** A literature search was conducted in the PubMed and Google Scholar databases between January 2014 and September 2025, using the keywords “stroke,” “occupational therapy,” “mirror therapy,” and “rehabilitation,” combined with the Boolean operator AND. Of 36 identified studies, after screening and full-text assessment, 9 studies were included in the review. **Results:** The reviewed articles show that mirror therapy significantly improves motor recovery and activities of daily living in individuals with post-stroke upper-extremity dysfunction. It has been reported that task-oriented and combined approaches conducted under the supervision of occupational therapists support neuroplasticity, reduce depressive symptoms, and enhance functional independence. **Conclusion:** The integration of mirror therapy into occupational therapy programs can lead to clinically significant improvements in upper extremity function and activities of daily living after stroke by supporting neuroplasticity and enhancing functional independence and quality of life. Moreover, standardizing the intensity, duration, and modalities of mirror therapy implementation within occupational therapy protocols may contribute to the advancement of evidence-based practices in the field of rehabilitation.

Keywords: Stroke; Mirror Therapy; Occupational Therapy; Upper Extremity; Rehabilitation

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Miraç Bal E-mail: miracbalot@icloud.com

ORCID ID: 0009-0004-0161-7456

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Derleme

Suçta Sürüklenen Çocuklarda Sosyal Çevrenin Etkisi: Risk Faktörleri Üzerine Bir Derleme

The Influence of Social Environment on Children Involved in Crime: A Review of Risk Factors

Beyza Şekerci¹, Damla Özgür¹, Ebrar Saniye Köksaldı¹, Nisa Yıldız¹, Ebru Yıldız¹

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, suçta sürüklenen çocuklarda sosyal çevrenin etkilerini incelemek amacıyla planlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma kapsamında konuyla ilgili yayınları incelemek amacıyla Web of Science, PubMed, Scopus veri tabanları ve Google Scholar arama motoru kullanılarak "child in conflict with the law AND family OR peer OR social environment", "juvenile delinquency AND family OR peer OR social environment" anahtar kelimeleri ile tarama yapılmıştır. **Bulgular:** Göç, yoksulluk, işsizlik, düzensiz kentleşme ve sosyal destek yoksunluğu çocukların çaresizlik hissini artırarak suçu bir kaçış şekli olarak kullanmalarına neden olmaktadır. Hızlı kentleşme, barınma sorunları, sosyal yardımların yetersizliği, tek ebeveynli aileler ve eğitim sistemindeki yetersizlikler toplumsallaşmayı olumsuz etkileyerek suç riskini artırmaktadır. Ayrıca aile içi çatışmalar, ebeveyn ilgisizliği, ihmal, akran baskısı ve şiddete maruz kalma veya medya aracılığıyla şiddete maruz kalma ve şiddete dayalı filmler de önemli çevresel risk faktörleri arasında yer almaktadır. **Sonuç:** Suçta sürüklenen çocuklarda sosyal çevrenin önemli bir faktör olduğu görülmüştür. Psikiyatri desteği, aile ve okul desteğinin artırılması ile sosyoekonomik koşulların iyileştirilmesi suçta yönelik riskleri engelleyebilir. Buna göre erken çocukluk ve ergenlikte aile temelli önleme programlarının ebeveyn desteğini eğitimle birleştirmesi sonucunda çocukların suç davranışına yönelmesi riskini azaltacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aile; Çocuk; Sosyal çevre; Suç; Çocuk suçları

ABSTRACT

Purpose: This study examined the effects of the social environment on children involved in crime. **Materials and Methods:** The Web of Science, PubMed, Scopus databases and Google Scholar were reviewed using the keywords 'child in conflict with the law AND family OR peer OR social environment' and 'juvenile delinquency AND family OR peer OR social environment'. **Results:** Migration, poverty, unemployment, unplanned urbanisation and insufficient social support increase feelings of helplessness, causing children to see crime as a means of escape. Rapid urbanisation, housing problems, limited social assistance, single-parent households and educational system deficiencies negatively affect socialisation, further elevating crime risk. Additionally, domestic conflict, parental neglect, peer pressure, exposure to violence, violent media content and unstable community structures constitute significant environmental risk factors. **Conclusion:** The social environment is a critical determinant for children in conflict with the law. Strengthening psychiatric services, enhancing family and school support systems and improving socio-economic conditions can help reduce crime-related vulnerabilities. Accordingly, implementing comprehensive family-based prevention programmes that combine parental guidance, education and community involvement during early childhood and adolescence may substantially decrease the likelihood of children engaging in criminal behaviour.

Keywords: Family; Child; Social environment; Crime; Juvenile delinquency

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Beyza ŞEKERCİ

E-mail: sekercibeyza45@gmail.com

ORCID ID: 0000-0002-2661-257X

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Üniversite Öğrencilerinin Stresle Başa Çıkma Tutumları ile Zaman Yönetimi ve Okupasyonel Denge Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

An Examination of the Relationship Between University Students' Coping Attitudes Toward Stress, Time Management and Occupational Balance

Rukiye Begüm Koca Şentürk¹, Nisa Reyhan Yıldız¹, Sena Karataş¹, Sena Çoşkun¹

¹ Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, üniversite öğrencilerinde stresle başa çıkma tutumları ile zaman yönetimi ve okupasyonel denge arasındaki ilişkilerin incelenmesini amaçlamıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma Ankara'da öğrenim gören üniversite öğrencileri ile gerçekleştirildi. Çalışmanın veri toplama sürecinde sosyo-demografik bilgi formu, Başa Çıkma Tutumları Değerlendirme Ölçeği (COPE-R), Zaman Yönetimi Ölçeği (ZYÖ), Aktivite Rol Dengesi Anketi (ARDA11-T) kullanıldı. Verilerin istatistiksel analizi için Spearman ve Pearson korelasyon testleri kullanıldı. **Bulgular:** Çalışma 147 kadın 27 erkek bireyle (yaş ortalaması 21,36±1,627) tamamlandı. Başa çıkma tutumları ile zaman yönetimi becerilerinin yaklaşım ve uyum sağlama alt boyutları arasında pozitif, kendine ceza alt boyutunda ise negatif korelasyonlar bulundu ($p<0,05$). Başa çıkma tutumları ile okupasyonel denge arasında ise yaklaşım ve uyum sağlama tutumları arasında pozitif ilişki tespit edildi ($p<0,05$). **Sonuç:** Üniversite yılları akademik başarı ve hayata hazırlık açısından belirleyici bir dönemdir. Üniversite öğrencilerinin eğitim programları içerisinde stresle baş etme tutumları desteklenmesinin akademik ve sosyal hayatlarındaki başarıyı geliştirmede önemli bir rol oynayabileceği ön görülmektedir. Ergoterapistlerin üniversiteye geçiş döneminde ya da üniversite sürecindeki bireylerde stresle başa çıkma becerilerini desteklemesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Öğrenciler; Stres; Zaman Yönetimi

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to investigate the relationships between coping attitudes towards stress, time management, and occupational balance among university students. **Material and Methods:** The study included university students in Ankara. Data were collected using a socio-demographic form, the Coping Orientations to Problems Experienced – Revised (COPE-R), Time Management Questionnaire (TMQ) and the Occupational Balance Questionnaire (OBQ-11T). For the statistical analysis of the data, Spearman and Pearson correlation tests were used. **Results:** A total of 147 female and 27 male students (meanage 21.36±1.627) participated. Positive correlations were found between coping attitudes and the approach and adaptation subdimensions of time management skills, while a negative correlation was observed with the self-punishment subdimension ($p<0.05$). Coping attitudes also positive correlated with occupational balance in approach and adaptation ($p<0.05$). **Conclusion:** University years are a decisive period for academic success and preparation for life. It is suggested that supporting coping attitudes within the educational programs of university students may play an important role in enhancing their academic and social success. It is also important for occupational therapists to support coping skills in individuals during the transition to university or throughout the university period.

Keywords: Occupational Therapy; Students; Stress; Time Manageme

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Sena Karataş E-mail: karatas06sena@gmail.com

ORCIDID: 0009-0001-8240-6447

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Araştırma Makalesi

Denetimli Serbestlikte Bağımlı Bireylerde Ergoterapi ile Bilişsel Esneklik ve Dürtü Kontrolünün Güçlendirilmesi

Strengthening Cognitive Flexibility and Impulse Control with Occupational Therapy in Individuals with Addiction on Probation

Emine Dere¹, Esra Akı²

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

² Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

ÖZ

Amaç: Denetimli serbestlik kapsamındaki bağımlı yükümlü bireylerde, yürütücü işlevlerin temel bileşenlerinden olan bilişsel esneklik ve dürtü kontrolünün ergoterapi müdahaleleri ile güçlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu çalışma ile ergoterapinin, bireylerin günlük yaşam becerilerini ve baş etme mekanizmalarını güçlendirmedeki etkisinin değerlendirilmesi hedeflenmiştir. **Gereç ve Yöntem:** Katılımcılar, Kayseri Denetimli Serbestlik Müdürlüğünde bulunan 18-45 yaş aralığındaki 10 bağımlı hükümlüden oluşmaktadır. Sekiz hafta boyunca, haftada bir gün 45 dakikalık bireysel ergoterapi seansları uygulanmaktadır. Müdahalenin etkinliği, bilişsel esneklik ve dürtü kontrolünü değerlendiren Stroop Testi TBAG Formu ile ön test ve son test olarak ölçülmektedir. **Bulgular:** Sekiz haftalık ergoterapi programı sonrasında Stroop Testi sonuçları, yürütücü işlevlerde anlamlı gelişmeler olduğunu göstermiştir. Stroop D tamamlama süresinin 38.1 saniyeden 31 saniyeye düşmesi ketleme becerisindeki belirgin iyileşmeyi ortaya koymuştur. Hata sayılarındaki %33.3 oranındaki azalma ise katılımcıların dürtü kontrolü ve tepki inhibisyonunda önemli bir ilerleme sağladığını göstermektedir. **Sonuç:** Elde edilen bulgular, ergoterapi temelli bilişsel esneklik ve dürtü kontrolü programının bağımlı bireylerde yürütücü işlevleri güçlendirmede etkili olduğunu göstermektedir. Ketleme becerisi ve dürtü kontrolündeki gelişim, bireylerin riskli davranışları azaltma, daha sağlıklı kararlar alma ve toplumsal uyum süreçlerini destekleme potansiyeline sahiptir. Bu nedenle ergoterapinin denetimli serbestlik sisteminde var olması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Dürtücü davranış; Madde bağımlılığı; Bilişsel onarım; Suç

ABSTRACT

Purpose: This study examines the impact of structuring leisure time in occupational therapy on community participation, subjective well-being, and activity performance in substance-dependent probationers. **Material and Methods:** A single-group pre-test–post-test design was used with 10 probationers (aged 18-45) from Kayseri Probation Directorate. Participants were assessed using the Leisure Satisfaction Scale (LSS), Warwick-Edinburgh Mental Well-being Scale (WEMWBS), Social Cohesion Self-Assessment Scale (SCSAS), and Canadian Occupational Performance Measure (COPM). The 8-week intervention comprised weekly, 45-minute individual occupational therapy sessions. **Results:** The Stroop Test results following the eight-week occupational therapy program showed significant improvements in executive functions. The decrease in Stroop D completion time from 38.1 seconds to 31 seconds indicated a marked enhancement in inhibitory control. The 33.3% reduction in error numbers demonstrated substantial progress in participants' impulse control and response inhibition. **Conclusion:** The findings indicate that the occupational therapy–based cognitive flexibility and impulse control program is effective in strengthening executive functions in individuals with addiction. Improvements in inhibitory control and impulse regulation have the potential to reduce risky behaviors, support healthier decision-making, and enhance social adaptation. Therefore, integrating occupational therapy into the probation system is recommended.

Keywords: Occupational therapy; Impulsive behaviour; Substance addiction; Cognitive remediation ; Crime

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Emine Dere E-mail: eminedere10@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Çalışan ve Çalışmayan Kadınların Okupasyonel Denge ve Yaşam Memnuniyetlerinin İncelenmesi

Examining Occupational Balance and Life Satisfaction of Employed and Unemployed Women

Sena Değirmenci¹, Remziye Akarsu¹

¹ Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, kadınların çalışma durumlarının okupasyonel denge ve yaşam memnuniyetlerine etkisinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 18-65 yaş aralığında evli, çocuk sahibi, kronik hastalığı bulunmayan, dezavantajlı bireye bakım veren olmayan 140 kadın (70'i çalışan, 70'i çalışmayan) dahil edilmiştir. Katılımcıların okupasyonel dengelerini değerlendirmek için Aktivite-Rol Dengesi Anketi-11 (ARDA11-T), yaşam memnuniyetlerini ölçmek için ise Yaşam Memnuniyeti Ölçeği (YMÖ) kullanılmıştır. Veriler, SPSS 30.0 programında tanımlayıcı istatistikler ve Mann-Whitney U testi ile analiz edilmiştir. **Bulgular:** Çalışmayan kadınların okupasyonel denge puanları, çalışan kadınlara göre anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur ($p < 0,001$). Öte yandan, çalışan kadınların yaşam memnuniyeti puanları, çalışmayan kadınlara kıyasla istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek saptanmıştır ($p = 0,002$). **Sonuç:** Çalışmanın bulguları, kadınların iş yaşamına katılımının yaşam memnuniyetlerini artırabileceğini; ancak çoklu rollerin etkisiyle okupasyonel dengeyi olumsuz yönde etkileyebileceğini göstermektedir. Bu durum, kadınların hem iş yaşamında desteklenmesi hem de günlük yaşamlarında denge kurmalarını destekleyici sosyal ve yapısal müdahalelerin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okupasyonel Denge; Yaşam Memnuniyeti; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study is to examine the effects of women's employment status on occupational balance and life satisfaction. **Material and Methods:** A total of 140 women aged between 18 and 65 years (70 employed and 70 unemployed), who were married, had children, had no chronic illness, and were not caregivers of disadvantaged individuals, participated in the study. The Occupational Balance of the participants was evaluated using the Occupational Balance Questionnaire (OBQ), and their life satisfaction was assessed using the Satisfaction with Life Scale (SWLS). Data were analyzed using descriptive statistics and the Mann-Whitney U test in SPSS 30.0 software. **Results:** The occupational balance scores of unemployed women were found to be significantly higher than those of employed women ($p < 0.001$). On the other hand, the life satisfaction scores of employed women were significantly higher compared to unemployed women ($p = 0.002$). **Conclusion:** These findings indicate that women's participation in working life may increase life satisfaction; however, multiple role responsibilities may negatively affect their occupational balance. This highlights the importance of providing social and structural interventions that support women both in their work life and in achieving balance in their daily lives.

Keywords: Occupational Balance; Life Satisfaction; Occupational Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Sena Değirmenci E-mail: senadegirmenci7362@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Otizm Spektrum Bozukluğu Tanılı Çocukları Olan Ebeveynlerin Öz Düzenlemelerinin Çocukların Duyusal İşleme Becerilerine Etkisi

The Effect of Parents' Self-Regulation on the Sensory Processing Skills of Children Diagnosed with Autism Spectrum Disorder

Zeynep Emanetoğlu¹, Remziye Akarsu¹

¹ Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu araştırma, otizm spektrum bozukluğu (OSB) tanılı çocukların ebeveynlerinde gözlemlenen öz düzenleme becerileri ve stres düzeyi ile çocukların duyuşal profilleri arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 3-10 yaş aralığında OSB tanısı alan 69 çocuğun ebeveynleri dahil edilmiştir. Veri toplamak için Dunn Duyu Profili, Ebeveyn Öz Düzenleme Ölçeği ve Ebeveyn Stres Ölçeği kullanılmış, analizler SPSS 30.0 programıyla yapılmıştır. Verilerin dağılımını değerlendirmek için Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri kullanılmıştır. Analizler sonucunda verilerin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla, Spearman korelasyon testi uygulanmıştır. **Bulgular:** Duyuşal profil alt grup analizlerinde, kaçınma ve kayıt düzeyleri yüksek olan çocukların ebeveynlerinde stres toplam puanının yüksek olduğu ($p=0,049$), kaçınma düzeyi yüksek olan çocukların ebeveynlerinde ise öz düzenleme toplam puanlarının düşük ($p=0,016$) görülmüştür. Öz düzenleme ile ebeveyn stres toplam puanları ve alt grupları arasında negatif yönlü anlamlı ilişki saptanmıştır. ($p<0,05$) **Sonuç:** Bulgular, ebeveynlerin öz düzenleme becerileri güçlendikçe stres düzeylerinin azaldığını ve çocukların duyuşal işleme güçlüklerinin bu ilişkiyi etkileyebileceğini göstermektedir. Özellikle kaçınma eğilimi yüksek olan çocukların ebeveynlerinde öz düzenleme becerilerinin düşük olması, duyuşal özelliklerin ebeveynlikte belirleyici rol oynayabileceğini düşündürmektedir. Bu doğrultuda, ergoterapi uygulamalarında ebeveynin öz düzenleme becerilerini destekleyecek müdahaleler önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otizm spektrum bozukluğu; Öz düzenleme; Duyusal işleme; Ebeveyn; Stres

ABSTRACT

Purpose: This study examined the relationships among self-regulation skills, stress levels in parents of children diagnosed with autism spectrum disorder (ASD), and the children's sensory profiles. **Materials and Methods:** Participants were parents of 69 children aged 3–10 years with ASD. Data were collected using the Dunn Sensory Profile, Parental Self-Regulation Scale, and Parental Stress Scale, and analyzed with SPSS 30.0. Normality was tested using the Kolmogorov–Smirnov and Shapiro–Wilk tests; as the data were non-normal ($p < 0.05$), Spearman correlations were applied. **Results:** Sensory profile subscales showed that parents of children with higher avoidance and registration scores had higher total stress ($p = .049$), and parents of children with higher avoidance scores had lower self-regulation ($p = .016$). Significant negative correlations were found between parental self-regulation and total/subscale stress scores ($p < 0.05$). **Conclusion:** Stronger parental self-regulation is associated with lower stress, and children's sensory processing difficulties may influence this relationship. Parents of children with high avoidance tendencies demonstrated reduced self-regulation, emphasizing the effect of sensory features on parenting. These findings support occupational therapy interventions that enhance parental self-regulation.

Keywords: Autism spectrum disorder; Self-regulation; Sensory processing; Parent; Stress

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Zeynep Emanetoğlu E-mail: zeynepemanetoglu19@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Derleme

Uyku Apnesi ile Mücadelede Ergoterapinin Rolü: İşlevsellik ve Psikososyal Sağlık

The Role of Occupational Therapy in Combating Sleep Apnea: Functionality and Psychosocial Health

Murat Hakkı Baydar¹, Havva Nur Suludere¹, Tuhanna Altınöz¹

¹ Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Uyku, yaşamın temel gereksinimlerindedir. Uyku apnesi, uyku sırasında solunumun yinelenen biçimde durmasıyla karakterize yaygın bir bozukluktur. Bu çalışmanın amacı, uyku apnesinin günlük yaşam, iş verimliliği ve ruh sağlığı üzerindeki etkilerini literatür ışığında değerlendirmek ve ergoterapinin katkılarını ortaya koymaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmada, PubMed, Scopus ve Google Scholar veri tabanları kullanılarak, konuyla ilgili 2014-2025 yılları arasında yayımlanan 25 makale taranmış ve analiz edilmiştir. **Bulgular:** Uyku apnesi, gündüz uykululuğu, yorgunluk, dikkat ve hafıza sorunları yoluyla işlevselliği azaltır ve iş verimliliğinde %35'e varan kayıplara neden olur. Ayrıca araç kullanırken kaza riskini belirgin biçimde artırır. CPAP tedavisi işlevselliği %30 iyileştirirken, uzun dönem uyum %20-40 arasında kalmaktadır. Ergoterapi; orofasiyal kas egzersizleri, nefes teknikleri, çevresel düzenlemeler ve dijital uygulamalar ile tedaviye uyumu artırır ve yaşam kalitesini %25 yükseltir. **Sonuç:** Uyku apnesi, bireysel işlevsellik ve toplumsal güvenliği tehdit eder Ergoterapi, uyumu, yaşam kalitesini ve kazaların önlenmesini destekler; ancak taramamız ergoterapi müdahalelerinin bu alandaki etkinliğine dair sınırlı kanıtın bulunduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, ergoterapi uygulamalarının nörobiyolojik ve davranışsal sonuçlarını nesnel verilerle kanıtlamak amacıyla daha kapsamlı ve randomize kontrollü çalışmalara olan ihtiyacı açıkça göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Uyku Apnesi; Ergoterapi; İşlevsellik

ABSTRACT

Purpose: Sleep is essential for human health; sleep apnea, a prevalent disorder characterized by recurrent breathing cessation during sleep, negatively affects daily life, productivity, and mental health. This study reviews these impacts and emphasizes the potential contributions of occupational therapy in enhancing functionality and psychosocial well-being. **Materials and Methods:** A literature review was conducted using PubMed, Scopus, and Google Scholar, covering 25 studies published between 2014 and 2025. **Results:** Sleep apnea causes daytime sleepiness, fatigue, and cognitive deficits, reducing work productivity by up to 35% and increasing driving accident risk. CPAP improves functionality by 30% but adherence is only 20-40%. Occupational therapy, via orofacial exercises, breathing techniques, environmental modifications, and digital tools, enhances adherence and improves quality of life by 25%. **Conclusion:** Sleep apnea significantly impairs functionality. Occupational therapy supports adherence, quality of life, and accident prevention; however, research on its effectiveness remains scarce, highlighting the critical need for further studies on its efficacy.

Keywords: Sleep Apnea; Occupational Therapy; Functionality

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Havvanur Suludere E-mail: havvanur.suludere@st.uskudar.edu.tr

ORCID ID:

Geliş Tarihi (Received): Kabul Tarihi (Accepted):

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Multipl Skleroz Tanılı Bir Olguda Ergoterapi Müdahalesinin Okupasyonel Performansa Etkisinin İncelenmesi

Examining the Effect of Occupational Therapy Intervention on Occupational Performance in a Case Diagnosed with Multiple Sclerosis

Şeyma Duman¹, Hülya Şirzai²

¹Romatem Move Hotel Ergoterapi Ünitesi, İstanbul, Türkiye

²Romatem Move Hotel Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Ünitesi, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı Multipl Skleroz tanılı bir olguda ergoterapi müdahalesinin okupasyonel performansa etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Olgu 55 yaşında MS tanılı ev hanımı bir kadındır. Olguya önce Kanada Aktivite Performans Ölçümü (KAPÖ) uygulanmış, Jamar ve pinçmetreyle kuvvet ölçümleri yapılmıştır. Son iki yılda semptomları ağırlaşan ve dominant elinde güçsüzlük yaşayan olgunun günlük yaşamda özellikle düğme ilikleme, hamur yoğurma, şişe kapağı açma, takı takma ve torba taşıma aktivitelerinde zorlandığı saptanmıştır. Olguya fizyoterapi programıyla beraber 3 ay boyunca haftada 5 gün, günde 1 saat ergoterapi uygulanmıştır. Seanslarda ince motor beceri ve kuvvetlendirme çalışmaları yapılmış, günlük yaşam aktiviteleri yoğun şekilde ele alınmıştır. Seansların sonunda yapılan değerlendirmeler tekrarlanmıştır. **Bulgular:** Üç ay sonunda olgunun KAPÖ puanları artmıştır. Performans puan ortalaması 4.2'den 7.2'ye, memnuniyet puan ortalaması 2.6'dan 6.8'e yükselmiştir. Jamar kuvveti 6'dan 16'ya yükselirken pinçmetre kavramaları da en az birer birim artış göstermiştir. Olgunun kendine bakım, üretkenlik ve serbest zaman aktivitelerinde bağımsızlığı artmıştır. **Sonuç:** Ergoterapinin MS olgusunda okupasyonel performansı olumlu etkilediği görülmüştür. Bulgular, kronik otoimmün hastalıklarda ergoterapinin rehabilitasyon sürecindeki önemini desteklemektedir. Gelecekteki çalışmalara kontrol grubunun da dahil edilmesi ve daha geniş örneklemeler seçilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: MS; Ergoterapi; Otoimmün Hastalıkları; KAPÖ; Günlük Yaşam Aktiviteleri

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study is to examine the effect of occupational therapy intervention on occupational performance in a case diagnosed with Multiple Sclerosis (MS). **Material and Methods:** The case is a 55-year-old housewife diagnosed with MS. Initially, the Canadian Occupational Performance Measure (COPM) was administered, and strength was assessed with Jamar and pinch meters. Over the last two years, her symptoms worsened, and weakness in her dominant hand caused difficulties in daily activities such as buttoning, kneading dough, opening jars, wearing jewelry, and carrying bags. Alongside a physiotherapy program, she received occupational therapy for 3 months, 5 days per week, 1 hour per day, including fine motor and strengthening exercises with emphasis on daily living tasks. At the end of the program, evaluations were repeated. **Results:** COPM performance scores increased from 4.2 to 7.2, satisfaction scores from 2.6 to 6.8, Jamar strength from 6 to 16, and pinch measurements improved by at least one unit each. The patient showed greater independence in self-care, productivity, and leisure activities. **Conclusion:** Occupational therapy positively affected occupational performance in this MS case, supporting its importance in the rehabilitation of chronic autoimmune diseases; future studies should include control groups and larger samples.

Keywords: MS; Occupational Therapy; Autoimmune Diseases; COPM; Activities of Daily Living

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Şeyma Duman E-mail: seymaadumaan99@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Tipik Gelişim Gösteren Çocuklarda Duyusal İşlemlerin Oyun ve Sosyal Etkileşime Etkisi

Impact of Sensory Processing Skills on Play and Social Interaction in Typically Developing Children

Esra Süslü¹, Hülya Kayıhan¹

¹Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, tipik gelişim gösteren 4–6 yaş aralığındaki çocuklarda duyu işleme profilleri ile oyun davranışları ve sosyal becerileri arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırma, 70 çocuk ve ebeveynleriyle yürütülmüştür. Veri toplama araçları olarak Dunn Duyu Profili, Knox Okul Öncesi Oyun Ölçeği ve Sosyal Beceri Değerlendirme Ölçeği – Ebeveyn Formu kullanılmıştır. Analizler SPSS 25.0 programı ile Spearman korelasyon, Mann Whitney ve Bonferroni testleriyle gerçekleştirilmiştir. **Bulgular:** Duyusal işleme profillerine göre çocukların oyun ve sosyal beceri düzeylerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p < 0,05$). Nörolojik eşiği yüksek (hiposensitif) çocukların oyun katılımı ve sosyal iletişim becerileri, tipik gelişim gösteren akranlarına kıyasla daha düşük düzeyde saptanmıştır. ($p < 0,001$) **Sonuç:** Bulgular, duyu işleme farklılıklarının oyun ve sosyal beceriler üzerinde etkili olduğunu göstermektedir. Ergoterapi uygulamalarında duyu temelli değerlendirme ve müdahalelerin önemine dikkat çekilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duyusal işleme; Oyun; Sosyal beceri; Tipik gelişim; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study was to examine the relationship between sensory processing profiles and play behaviors and social skills in typically developing children aged 4–6 years. **Materials and Methods:** The study was conducted with 70 children and their parents. Data were collected using the Dunn Sensory Profile, the Knox Preschool Play Scale, and the Social Skills Rating System – Parent Form. Data analysis was performed with SPSS 30.0 using Spearman correlation, Mann–Whitney, and Bonferroni tests. **Results:** Significant differences were found in children’s play and social skill levels according to their sensory processing profiles ($p < 0.05$). Children with high neurological thresholds (hyposensitive) demonstrated lower levels of play participation and social communication skills compared to their typically developing peers. ($p < 0.001$) **Conclusion:** The findings indicate that sensory processing differences have an impact on children’s play behaviors and social skills. These results highlight the importance of sensory-based assessments and interventions in occupational therapy practice.

Keywords: Sensory processing; Play; Social skills; Typical development; Occupational therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Esra Süslü

E-mail: erg.esrassl@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Ergoterapistlerin İnme Sonrası İhmal Sendromu Görülen Bireylere Uyguladığı Müdahalelerin İncelenmesi

Examination of Interventions Applied by Occupational Therapists to Individuals with Post-Stroke Neglect Syndrome

Sevgi Çağla Sezen¹, Kardelen Yıldırım¹, Ümit UĞURLU¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ülkemizde inme rehabilitasyonu alanında çalışan ergoterapistlerin ihmal sendromuna yönelik müdahalelerdeki deneyimlerini keşfetmektir. **Gereç ve Yöntem:** Nitel tanımlayıcı tasarım benimsenmiştir. Katılımcılar amaçlı örnekleme ile seçilmiş ve inme rehabilitasyonu alanında ihmali olan bireylerle çalışma deneyimi bulunan 12 ergoterapistten oluşmaktadır. Yarı yapılandırılmış görüşmeler yüz yüze veya çevrim içi yapılmış, her biri 45-60 dakika sürmüştür. Veriler geleneksel içerik analiziyle değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Katılımcıların inme rehabilitasyonunda çalışma deneyimleri 6 ay ile 5.5 yıl (ortalama 2.75 yıl) bulunmuştur. Veri analiz sonucunda iki ana tema ortaya çıkmıştır: "Müdahale Süreci ve Yaklaşımları" ve "Ergoterapinin Ayırıcı Rolü." Müdahalelerde aile katılımı, çevresel düzenlemeler, ev temelli stratejiler, farkındalık artırma çalışmaları, duyu-motor entegrasyon ve teknoloji temelli uygulamalar öne çıkmıştır. Okupasyon temelli müdahaleleri günlük yaşam aktivitelerine entegre etmek, ergoterapistlerin ayırt edici mesleki rollerinden biri olarak ön plana çıkmıştır. **Sonuç:** Bulgular, ergoterapistlerin ihmal sendromunda kişi merkezli, aktivite temelli ve bütüncül yaklaşımlar benimsediğini göstermektedir. Ayrıca ergoterapistler, birey ve ailelerin farkındalık süreçlerini destekleyerek ayırt edici bir rol üstlenmektedir. Sınırlı örneklem genellenebilirliği kısıtlamaktadır. İleride daha geniş örneklerle ergoterapi müdahalelerinin etkinliği ve uzun vadeli etkilerinin incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yarıuzaysal ihmal; Ergoterapi; Müdahale; Niteleyici araştırma; İnme

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study was to explore the experiences of occupational therapists in Türkiye regarding interventions for patients with post-stroke neglect syndrome. **Materials and Methods:** A qualitative descriptive design was adopted. 12 occupational therapist with experience in post-stroke neglect interventions participated in a clinical setting. Semi-structured interviews were conducted face-to-face or online, each lasting 45-60 minutes. Data were analyzed using conventional content analysis. **Results:** Participants work experience in stroke rehabilitation ranged from 6 months to 5.5 years (mean 2.75 years). Two main themes emerged: "Intervention Processes and Approaches" and "Distinctive Role of Occupational Therapy." Key interventions included family involvement, environmental modifications, home-based strategies, awareness exercises, sensory-motor integration and technology-assisted applications. Integrating occupation-based interventions into activities of daily living has emerged as one of the distinctive professional roles of occupational therapists. **Conclusion:** The findings indicate that occupational therapists adopt client-centered, activity-based, and holistic approaches in addressing neglect. Additionally, occupational therapists play a distinctive role by supporting awareness processes in both patients and their families. The limited sample restricts generalizability; future studies are recommended to investigate the effectiveness and long-term impacts of occupational therapy interventions with larger samples.

Keywords: Hemispatial neglect; Occupational therapy; İntervention; Qualitative research; Stroke

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Sevgi Çağla Sezen

E-mail: 255331001@bvü.edu.tr

ORCID ID: 0009-0001-2944-7936

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Araştırma Makalesi

Genç Erişkin Bireyler ile Yaşlı Bireylerin Okupasyonel Dengesinin Karşılaştırılması

Comparing Occupational Balance Between Young and Older Adults

Almina Gök¹, Derin Yılmaz¹, Selin Başak Arslaner², Serkan Pekçetin²

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

² Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, genç erişkin bireyler ile yaşlı bireylerin okupasyonel dengelerini karşılaştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Tanımlayıcı ve karşılaştırmalı olarak tasarlanan bu çalışmaya, 65–75 yaş arası 44 yaşlı birey ile 18–30 yaş arası 54 genç erişkin birey dahil edilmiştir. Katılımcılara Sosyodemografik Bilgi Formu ve Aktivite-Rol Dengesi Anketi (ARDA-11) uygulanmıştır. **Bulgular:** Çalışmaya 44 yaşlı, 54 genç erişkin birey katıldı. Yaşlı bireylerin yaş ortalaması 69,72 yıl, genç erişkin bireylerin ise 26,56 yıl olarak belirlendi. Yaşlı bireylerin ARDA-11 toplam puanları genç erişkinlere göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Elde edilen bulgular, yaşlı bireylerin genç erişkin bireylere göre daha yüksek okupasyonel denge düzeyine sahip olduğunu göstermiştir. Özellikle çeşitli günlük aktivitelere harcanan zaman, gönüllü/zorunlu okupasyonlar ve enerji veren/tüketen aktiviteler arasında denge gibi maddelerde anlamlı farklar gözlenmiştir. **Tartışma:** Yaşlı bireyler, daha fazla serbest zamana sahip olmaları nedeniyle günlük yaşam aktivitelerini daha iyi yönetebilmekte, enerji tüketen zorunlu görevlerden ziyade enerji veren ve gönüllülük esasına dayalı aktivitelere yönelmeleri kolaylaşmaktadır. Bu durum, yaşlı bireylerde okupasyonel dengenin daha olumlu algılanmasına katkı sunmaktadır. Genç erişkinlerde ise iş, eğitim ve kariyer gibi zorunlu alanlara zaman ayırma gerekliliği, gönüllü ve keyif verici aktivitelere daha az zaman ayırmalarına yol açabilmekte ve aktivite katılımlarını sınırlayabilmektedir. Ergoterapistlerin, genç erişkinlere serbest zamanlarını yapılandırmaya yönelik müdahalelerde bulunarak aktivite katılımını ve okupasyonel dengeyi desteklemesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Okupasyonel Denge; Genç Erişkin; Yaşlı; Aktivite-Rol Dengesi

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study is to compare the occupational balances of young adults and older adults. **Material and Methods:** This descriptive and comparative study included 44 older adults aged 65–75 and 54 young adults aged 18–30. Participants completed a Sociodemographic Information Form and the Activity-Role Balance Questionnaire (ARDA-11). **Results:** Forty-four elderly and 54 young adult individuals participated in the study. The mean age of the elderly individuals was 69.72 years, while that of the young adults was 26.56 years. The total ARDA-11 scores of the elderly individuals were found to be significantly higher than those of the young adults ($p<0.05$). The results showed that elderly individuals had a higher level of occupational balance than young adults. Significant differences were observed particularly in items such as time spent on various daily activities, voluntary/compulsory occupations, and balance between energy-giving and energy-consuming activities. **Conclusion:** Older individuals are better able to manage their daily life activities due to having more free time, making it easier for them to engage in energy-giving and voluntary activities rather than energy-consuming compulsory tasks. This contributes to a more positive perception of occupational balance among older individuals. In young adults, however, the necessity of allocating time to compulsory areas such as work, education, and career may lead to less time being devoted to voluntary and enjoyable activities and may limit their participation in activities. It is important for occupational therapists to support activity participation and occupational balance by intervening to help young adults structure their free time.

Keywords: Occupational Balance; Young Adult; Elderly; Activity-Role Balance

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Almina Gök E-mail: alminagok015@gmail.com

ORCID ID: 0009-0003-7853-6307

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

*IV. Ergoterapi ve Rehabilitasyon
Kongresi Sözlü Bildiri Özetleri*

Duchenne Musküler Distrofilili Adölesanların Aktivite Tercihi, Performansı ve Memnuniyetinin İncelenmesi

Investigation of Occupational Preferences, Performance, and Satisfaction in Adolescents with Duchenne Muscular Dystrophy

Beyza Yılmaz¹, **Gülşah Zengin Yazıcı**², **Ümit Uğurlu**²

¹Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı,

²Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Duchenne Musküler Distrofi (DMD)'li adölesanların günlük yaşamda yapmakta güçlük çektikleri en önemli aktiviteleri belirlemek, bu aktivitelerdeki performans ve memnuniyet düzeylerini incelemek ve ergoterapi müdahaleleri için ihtiyaç ve öncelikleri ortaya koymaktır. **Gereç ve Yöntem:** Tanımlayıcı-kesitsel tipte planlanan bu çalışmaya 31 DMD'li adölesan dahil edilmiştir. Katılımcılara DMD destek grupları aracılığıyla çevrimiçi Google Formlar gönderilmiş, araştırmaya katılmayı kabul edenlere Sosyodemografik Form ve Kanada Aktivite Performans Ölçümü (KAPÖ) uygulanmıştır. Katılımcılardan en önemli gördükleri aktiviteleri belirtmeleri istenmiş; her biri için performans ve memnuniyet puanları kaydedilmiştir. Analizde her katılımcının en önemli bulduğu ilk beş aktivite değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Katılımcıların tamamı erkek olup yaş ortalaması 14,94±2,14 (10–18) yıldır. En önemli görülen aktiviteler banyo yapma (n=25, %80,6), yemek yeme (n=23, %74,2), kişisel hijyen (n=22, %71,0), tuvalet kullanımı (n=20, %64,5) ve evin odaları arasında dolaşmadır (n=13, %41,9). Bu aktivitelerde performans ortalamaları 4,61±3,19–6,29±2,90 arasında, memnuniyet puanları ise 6,00±3,02–7,39±2,55 arasında bulunmuştur. **Sonuç:** Bulgular, DMD'li adölesanların en çok öz bakım (banyo, yemek, hijyen, tuvalet) ve mobilitede (evde dolaşma) güçlük yaşadığını göstermektedir. Performans puanlarının orta düzeyde kalması bağımsızlık kaybına işaret ederken, memnuniyet puanlarının yüksek bulunması aile desteği ve çevresel düzenlemelerin etkisini düşündürmektedir. Ergoterapi uygulamalarında bu aktivitelerin önceliklendirilmesi, bağımsızlığı artırmak ve yaşam kalitesini desteklemek açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan; Duchenne Kas Distrofisi; Ergoterapi; Günlük Yaşam Aktiviteleri

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to identify the most important occupations in adolescents with Duchenne Muscular Dystrophy (DMD) experience difficulties, to examine their performance and satisfaction levels, and to determine needs and priorities for occupational therapy. **Materials and Methods:** This descriptive cross-sectional study included 31 adolescents with DMD. Participants were reached through Google Forms shared in DMD groups. Those who agreed to participate completed Sociodemographic Form and Canadian Occupational Performance Measure (COPM). They indicated occupations they considered most important, and performance, and satisfaction scores were recorded. Five most important occupations for participants were analyzed. **Results:** All participants were male with mean age of 14.94±2.14 (10–18) years. The most frequently reported occupations were bathing (n=25, 80.6%), eating (n=23, 74.2%), personal hygiene (n=22, 71.0%), toileting (n=20, 64.5%), and moving between rooms (n=13, 41.9%). Mean performance scores ranged from 4.61±3.19 to 6.29±2.90, while satisfaction scores ranged from 6.00±3.02 to 7.39±2.55. **Conclusion:** Findings indicate that DMD experience major difficulties in self-care (bathing, eating, hygiene, toileting) and mobility (moving rooms). Moderate performance scores reflect loss of independence, whereas higher satisfaction scores may suggest role of family support and environmental adaptations. Prioritizing these occupations in occupational therapy is essential to enhance independence and quality of life.

Keywords: Adolescents; Duchenne Muscular Dystrophy; Occupational Therapy; Activity of Daily Living

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Beyza Yılmaz E-mail: 245331001@bvü.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Akademik Yolculukta Koruyucu Faktörler: Lisans Ergoterapi Öğrencilerinde Dayanıklılık, Duygusal Zekâ ve Başarı

Protective Factors in the Academic Journey: Resilience, Emotional Intelligence, and Success among Undergraduate Occupational Therapy Students

Selen AYDÖNER BEKTAŞ¹, Gamze Çağla SIRMA², İrem CEYHAN³

¹Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye.

²Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye.

³Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye.

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, saha uygulamalarını tamamlamış 3. ve 4. sınıf lisans ergoterapi öğrencilerinde akademik dayanıklılık, duygusal zekâ ve akademik başarı arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya toplam 134 öğrenci katılmış olup veriler Akademik Dayanıklılık Ölçeği-30 (ARS-30), Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği ve öğrencilerin GANO/GPA puanlarıyla toplanmıştır. Betimsel istatistikler, korelasyon ve çoklu regresyon analizleri uygulanmıştır. **Bulgular:** Bulgular, akademik dayanıklılık ile duygusal zekâ arasında güçlü ($r=0,48$, $p<0,001$), akademik dayanıklılık ile akademik başarı arasında pozitif ($r=0,29$, $p<0,01$) ve duygusal zekâ ile akademik başarı arasında orta düzeyde ($r=0,33$, $p<0,01$) ilişkiler olduğunu göstermiştir. Regresyon analizleri, duygusal zekânın akademik dayanıklılığı anlamlı şekilde yordadığını ($\beta=0,47$, $p<0,001$) ve iki değişkenin birlikte akademik performansın %41'ini açıkladığını ortaya koymuştur ($R^2=0,41$). **Sonuç:** Sonuç olarak, akademik dayanıklılık ve duygusal zekâ lisans ergoterapi öğrencilerinde akademik başarıyı destekleyen önemli koruyucu faktörlerdir; saha uygulamalarında bu becerilerin güçlendirilmesi öğrencilerin akademik ve mesleki yeterliklerini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Akademik Dayanıklılık; Duygusal Zekâ; Ergoterapi; Akademik Başarı

ABSTRACT

Objective: This study aimed to examine the relationships between academic resilience, emotional intelligence, and academic performance among undergraduate occupational therapy students. **Materials and Methods:** The study included 134 third- and fourth-year occupational therapy students who had completed their fieldwork practice, and data were collected using the Academic Resilience Scale-30 (ARS-30), the Schutte Emotional Intelligence Scale, and students' cumulative grade point average (GPA); descriptive statistics, correlation, and multiple regression analyses were performed. **Results:** The findings indicated positive associations between academic resilience and emotional intelligence ($r=0.48$, $p<0.001$), as well as GPA ($r=0.29$, $p<0.01$), and emotional intelligence was also moderately correlated with GPA ($r=0.33$, $p<0.01$); regression analyses further revealed that emotional intelligence significantly predicted academic resilience ($\beta=0.47$, $p<0.001$), with both variables together explaining 41% of the variance in academic performance ($R^2=0.41$). **Conclusion:** These results demonstrate that academic resilience and emotional intelligence function as protective factors contributing to academic performance in occupational therapy education, and supporting these competencies during fieldwork may enhance students' academic achievement and professional competence.

Keywords: Academic Resilience; Emotional intelligence; Occupational Therapy; Academic Performance

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Selen Aydöner E-mail: selen.aydoner@fbu.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Araştırma Makalesi

Kanser Tanılı Çocukların Ebeveynlerinin Psikolojik Sağlamlık Düzeylerinin Okupasyonel Denge ve Yaşam Kalitesi ile İlişkisinin İncelenmesi

Examining the Relationship of Psychological Resilience with Occupational Balance and Quality of Life in Parents of Children with Cancer

Tunç CEYLAN¹, **Gülşah ZENGİN YAZICI**¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

ÖZ

Amaç: Kanserli çocukların ebeveynleri, tedavi sürecinde bakım verme ve duygusal destek sağlama gibi roller üstlenmekte; bu durum iş, serbest zaman, sosyal yaşam ve kendine bakım gibi temel okupasyonlar arasındaki dengenin bozulmasına yol açmaktadır. Dengenin bozulması, ebeveynlerin yaşam kalitesini ve psikolojik iyilik halini olumsuz etkileyebilir. Araştırmanın amacı, kanserli çocukların ebeveynlerinin psikolojik sağlamlıklarının okupasyonel denge ve yaşam kalitesiyle ilişkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Katılımcılara kanser destek gruplarına gönderilen çevrimiçi davetiyelerle ulaşılmış ve gönüllülere Sosyodemografik Bilgi Formu, Aktivite-Rol Dengesi Anketi, Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Anketi ve Kanserli Çocukların Ebeveynleri için Psikolojik Sağlamlık Ölçeği uygulanmıştır. Veriler SPSS 26.0 programında Spearman Korelasyon Testi ile analiz edilmiştir. Çalışma, TÜBİTAK 2209-A tarafından desteklenmiştir (Başvuru No: 1919B012422324). **Bulgular:** Çalışmaya yaş ortalaması 30.37±3.12 (Min=24; Maks=36) yıl ve 22 (%73.3)'si kadın olan 30 ebeveyn katılmıştır. Ebeveynlerin psikolojik sağlamlık ile okupasyonel dengeleri arasında anlamlı ilişki bulunmuştur (r=0.435; p=0.016). Yaşam kalitesi ile psikolojik sağlamlık arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır (r=0.175; p=0.356). **Sonuç:** Sonuçlar, kanser tanılı çocukların ebeveynlerinin psikolojik sağlamlığı ile okupasyonel dengesinin ilişkili olduğunu; ancak yaşam kalitesiyle ilişkisinin bulunmadığını göstermiştir. Ancak sınırlı örneklem genellenebilirliği kısıtlamaktadır. İleride geniş örneklemle yapılacak çalışmalar önerilmektedir. Ayrıca, kanser tedavi süreçlerinde ebeveynlerin günlük rutinlerinin düzenlenmesi ve psikolojik sağlamlığı desteklemek için onkolojik müdahalelerin okupasyon temelli yaklaşımlarla güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Bakımı; Ergoterapi; Günlük Yaşam Aktiviteleri; Psiko-onkoloji

ABSTRACT

Purpose: Parents of children with cancer assume roles such as caregiving and providing emotional support during the treatment process; this may disrupt balance among core occupations such as work, leisure, social life, and self-care. Imbalance can negatively affect their quality of life and psychological well-being. The study aimed to examine the relationship between psychological resilience, occupational balance, and quality of life in parents of children with cancer. **Materials and Methods:** Participants were recruited through online invitations sent to cancer support groups and volunteers completed the Sociodemographic Information Form, Occupational Balance Questionnaire, World Health Organization Quality of Life Questionnaire, and Psychological Resilience Scale for Parents of Children with Cancer. Data were analyzed Spearman's correlation test in SPSS 26.0. The study was supported by TÜBİTAK 2209-A (Application No:1919B012422324). **Results:** 30 parents participated of mean age 30.37±3.12 (Min=24;Max=36) years, of whom 22 (73.3%) were women. A significant relationship was found between psychological resilience and balance (r=0.435;p=0.016) and no significant relationship was observed quality of life (r=0.175;p=0.356). **Conclusion:** Findings indicate that resilience is associated with balance but not with quality of life. The limited sample restricts generalizability; larger studies are recommended. Supporting parents' routines and strengthening oncological interventions with occupation-based approaches may enhance resilience.

Keywords: Child Care; Occupational Therapy; Activities of Daily Living; Psycho-Oncology

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Tunç CEYLAN E-mail: stj.ergtuncceylan@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Kasabalı Kadınlarda Algılanan Serbest Zaman Faydaları, Okupasyonel Denge ve İyi Oluş Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

Associations Between Perceived Leisure Benefits, Occupational Balance, and Well-Being in Rural Women

Gamze Çağla Sırma^{1,2}, Sümeyye Sarışahin^{1,3}, Hülya Yücel⁴

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye,

³Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye,

⁴Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye,

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, Türkiye'nin kırsal bölgelerinde yaşayan ve lise ve altı eğitim seviyesine sahip kadınlarda algılanan serbest zaman faydaları, okupasyonel denge ve iyi oluş arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya katılan 120 kadın (ortalama yaş= 44,65±18,85 yıl), Okupasyonel Denge Anketi (ODA), Rekreasyonel Fayda Ölçeği (RFÖ) ve Dünya Sağlık Örgütü Beş Maddelik İyi Oluş İndeksi (WHO-5) ile değerlendirilmiştir. Veriler, Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleriyle incelenmiştir. **Sonuçlar:** İyi oluş ile ODA ve RFÖ toplam skoru ile alt boyutları arasında anlamlı pozitif korelasyonlar bulunmuştur: ODA ($r = 0,242$, $p < 0,01$), RFÖ toplam skoru ($r = 0,229$, $p < 0,05$), fiziksel ($r = 0,226$, $p < 0,05$), psikolojik ($r = 0,221$, $p < 0,05$) ve sosyal kazanımlar ($r = 0,198$, $p < 0,05$). Regresyon modeli anlamlı bulunmuş ($F = 3,395$, $p = 0,012$) ve iyi oluşun %7,5'ini açıklamıştır (Düzeltilmiş $R^2 = 0,075$). Yalnızca okupasyonel denge anlamlı bir yordayıcı olarak öne çıkmıştır ($\beta = 0,128$, $p = 0,012$). **Tartışma:** Okupasyonel dengenin psikolojik iyi oluş üzerindeki belirleyici rolü, kırsal bölgelerde yapılandırılmış günlük yaşam alışkanlıklarının desteklenmesinin önemini ortaya koymaktadır. Bu bulgu, başta ergoterapistler olmak üzere kadın sağlığı alanında çalışan profesyonellere, toplum temelli müdahale programlarının geliştirilmesi için sağlam bir bilimsel temel sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Rekreasyon; Kadın Sağlığı

ABSTARCT

Purpose: This study aims to examine the relationships between perceived leisure benefits, occupational balance, and well-being among women living in rural areas of Türkiye with an educational level of high school or below. **Material and Methods:** A total of 120 women (mean age= 44.65±18.85 year) living in rural areas and with educational backgrounds ranging from primary to high school, completed the Occupational Balance Questionnaire (OBQ11-T), the Leisure Benefits Scale (LBS), and the World Health Organization-Five Well-Being Index (WHO-5). Data were analyzed using Pearson correlation and multiple linear regression. **Results:** Positive correlations were observed between well-being and all main variables: OBQ ($r = 0.242$, $p < 0.01$), LBS total score ($r = 0.229$, $p < 0.05$), and LBS subdomains—physical ($r = 0.226$), psychological ($r = 0.221$), and social benefits ($r = 0.198$), all $p < 0.05$. The regression model was significant ($F = 3.395$, $p = 0.012$), explaining 7.5% of the variance in well-being. Only occupational balance significantly predicted well-being ($\beta = 0.128$, $p = 0.012$). **Conclusion:** The critical role of occupational balance in well-being highlights the importance of supporting structured daily routines among women living in rural areas. This finding provides a solid scientific foundation for the development of community-based intervention programs by professionals in women's health, particularly occupational therapists.

Keywords: Occupational Therapy; Recreation; Women's Health

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Sümeyye Sarışahin E-mail: sumeyye.sarisahin@bezmialem.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

İlkokul Çocuklarında Kırsal ve Kentsel Yaşam Ortamlarına Göre Duyusal İşleme İncelenmesi: Pilot Çalışma

An Investigation of Sensory Processing in Elementary School Children Living in Rural and Urban Areas: Pilot Study

Ece Tuana DOĞAN¹, Ecem GÜNEŞ¹, Sıla ÜRKMEZ¹, Zeynep Beyza ÇUKURYER¹, Büşra KAPLAN KILIÇ²

¹ Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü

² Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü

ÖZ

Amaç: Kırsal ve kentsel yaşam ortamlarındaki ilkökullü çocuklarının duyuşal işleme özelliklerini karşılaştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 6-9 yaş arası 40 ilkökullü öğrencisi ve bakım vereni katılmıştır. Verilerin toplanmasında Sosyodemografik Bilgi Formu ve Duyu Profili (DP) kullanılmıştır. Katılımcılar ikametlerine göre; kırsal ortamda yaşayan öğrenciler araştırma grubunu (n=20) ve kentsel ortamda yaşayan öğrenciler kontrol grubunu (n=20) oluşturmuştur. Gruplar arası DP alt alan ve çeyreklik sonuçları istatistiksel yöntemlerle karşılaştırılmıştır. **Bulgular:** Gruplar karşılaştırıldığında DP alt alanlarında Oral Duyusal İşleme (p=0,013), Hareket ve Vücut ile ilgili Düzenlemeler (p=0,016), Duygusal ve Sosyal Cevaplar (p=0,040); çeyrekliklerde ise Kayıt paterninde (p=0,025) istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir. Ancak grupların diğer DP alt alan ve çeyrekliklerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). **Sonuç:** Bulgularımız, farklı ortamlarda yaşayan çocukların bazı duyuşal işleme alanlarında farklılıklar gösterebileceğini ortaya koymuştur. Özellikle oral duyuşal işleme, hareket-vücut ve duygusal-sosyal tepkilerdeki farklılıklar, çevresel uyaranların çeşitliliğinin duyuşal, motor ve duygusal yanıtları etkileyebileceğini ortaya koymaktadır. Kayıt paternindeki fark ise duyuşal uyaranların fark edebilme becerisinin çevrenin sunduğu duyuşal özelliklerden etkilenebileceğini düşündürmektedir. Bu pilot çalışma, çevresel koşulların duyuşal işleme üzerindeki etkisini daha derinlemesine incelemek için ileri çalışmalara ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Duyusal İşleme; Kırsal Yaşam; Kent Yaşamı; Çocuk

ABSTRACT

Purpose: To compare the sensory processing characteristics of elementary school-aged children living in rural and urban environments. **Material and Methods:** The study included 40 elementary school students aged 6-9 and their caregivers. The Sociodemographic Information Form and Sensory Profile (SP) were used to collect data. Based on residence, participants were divided into two groups: rural (n=20) and urban (n=20). SP subscale and quartile scores were compared statistically. **Results:** When groups were compared, statistically significant differences were found in the SP subscale of Oral Sensory Processing (p=0.013), Movement and Body Regulation (p=0.016), and Emotional and Social Responses (p=0.040); and in the quartiles, a statistically difference was found in Registration pattern (p=0.025). However, no statistically significant difference was found in the other DP subscales and quartiles of the groups (p>0.05). **Conclusion:** Our findings suggest environmental context may affect sensory processing. Differences in oral sensory processing, movement-body, and emotional-social responses suggest that the diversity of environmental stimuli may influence sensory, motor, and emotional responses. The difference in the registration pattern indicates that the ability to perceive sensory stimuli may be influenced by the sensory characteristics of the environment. This pilot study indicates that further research is needed on environmental effects on sensory processing.

Keywords: Sensory Processing; Rural Residence; Urban Residence; Children

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Sıla ÜRKMEZ E-mail: mrkmez66@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Yetişkinlerde Duyusal İşleme Hassasiyeti ile Uyku Durumu ve Sirkadiyen Ritim Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Hülya YAMAN¹, Sena ERASLAN¹, Zeynep BAHADIR², Alperen KALKAN², Aslı Kevser ULUDAĞ², Nurcan BUTTANRI²

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi,

² Hamidiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi,

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, yetişkinlerde duyuşal işleme hassasiyeti ile uyku durumu ve sirkadiyen ritim arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya 18 yaş üstü, toplam 134 gönüllü katılmıştır. Katılımcılara Sosyodemografik Bilgi Formu, Duyusal İşleme Hassasiyeti Ölçeği (DİHÖ), Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ), Epworth Uyku Ölçeği (EUÖ) ve Sabahçıl-Akşamcıl Anketi (SAA) uygulanmıştır. **Bulgular:** Katılımcıların yaş ortalaması 32,8 ± 9,4 olup %73,1'i kadındır. Ortalama puanlar; DİHÖ 4,71 ± 0,83, PUKİ 7,61 ± 3,45 ve EUÖ 5,86 ± 3,60'dır. Korelasyon analizine göre DİHÖ ile PUKİ arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur (r=0.313, p<0.001). Bu bulgu, duyuşal hassasiyeti yüksek bireylerin uyku kalitesinin daha düşük olduğunu göstermektedir. DİHÖ ile EUÖ arasında da düşük düzeyde pozitif ilişki saptanmıştır (r=0.232, p=0.007). Buna göre duyuşal hassasiyet arttıkça gündüz aşırı uyku hali de artmaktadır. Ayrıca PUKİ ile EUÖ arasında düşük düzeyde pozitif ilişki belirlenmiştir (r=0.228, p=0.008). Bu durum, uyku kalitesi kötüleşen bireylerde gündüz uykuluğunun da arttığını göstermektedir. Analizlerde sirkadiyen ritim ile anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. **Sonuç:** Bu çalışma, duyuşal işleme hassasiyetinin uyku ile ilişkili olduğunu göstererek literatüre katkı sağlamaktadır. Yetişkinlerde duyuşal hassasiyetin dikkate alınması ve uyku sağlığının bütüncül olarak ele alınması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Duyu Bozuklukları; Uyku Bozuklukları; Sirkadiyen Ritim

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between sensory processing sensitivity, sleep status, and circadian rhythm in adults. **Materials and Methods:** The study included 134 volunteers over the age of 18. Participants completed a Sociodemographic Information Form, the Highly Sensitive Person Scale (HSPS), the Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), the Epworth Sleepiness Scale (ESS), and the Morningness-Eveningness Questionnaire (MEQ). **Results:** The mean age of participants was 32.8 ± 9.4 years, and 73.1% were female. Mean scores were HSPS 4.71 ± 0.83, PSQI 7.61 ± 3.45, and ESS 5.86 ± 3.60. Correlation analysis revealed a significant positive relationship between HSPS and PSQI (r=0.313, p<0.001), showing that higher sensory sensitivity is associated with poorer sleep quality. A low positive correlation was found between HSPS and ESS (r=0.232, p=0.007), indicating that increased sensory sensitivity relates to greater daytime sleepiness. PSQI and ESS scores were also positively correlated (r=0.228, p=0.008), showing that reduced sleep quality is linked to daytime sleepiness. No significant relationship with circadian rhythm was identified. **Conclusion:** This study demonstrates that sensory processing sensitivity is associated with sleep in adults. Considering sensory sensitivity and supporting sleep health holistically may be important in adult populations.

Keywords: Sensory Disorder; Sleep Disorders; Circadian Rhythm

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Hülya YAMAN E-mail: ergoterapisthulya@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Derleme

Stigma Odaklı Uygulamalarda Ergoterapinin Rolü Nedir?

What is the Role of Occupational Therapy in Stigma-Focused Interventions?

Nilay Akdeniz¹, Kardelen Yıldırım², Ümit Uğurlu²

¹ İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Ana Bilim Dalı,

² Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

ÖZ

Amaç: Toplumda kabul görmeyen, stigmaya maruz kalan bireylere yönelik yapılan ergoterapi müdahalelerini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Derleme kapsamında Ocak 2018- Eylül 2025 tarihleri arasında PubMed, OTseeker ve OTDBASE veri tabanları taranmıştır. Tarama sürecinde MeSH terimlerine uygun olarak “social stigma” AND “occupational therapy” AND “rehabilitation” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Çalışma kapsamına yalnızca tam metnine erişilebilen ve ergoterapi alanında stigma müdahalesi içeren çalışmalar dahil edilmiştir. Toplamda 136 çalışmaya ulaşılsa da ve inceleme kriterlerini karşılayan 5 araştırma derleme kapsamına alınmıştır. **Bulgular:** Dahil edilen çalışmaların ikisi anlatı temelli tiyatro uygulamalarını, diğerleri ise toplum temelli ergoterapi programları, eğitim odaklı müdahaleler ve futbol gibi grup temelli aktivitelerinden oluşmaktadır. Tüm yaklaşımlar, farklı sosyokültürel bağlamlarda stigma karşıtı stratejiler geliştirilerek dışlanmayı azaltmayı, sosyal katılımı ve toplumsal bütünleşmeyi güçlendirmeyi amaçlamıştır. Katılımcılar arasında Siyahi ergoterapi öğrencileri ve profesyonelleri, engelli bireyler, ruhsal sıkıntı yaşayan yetişkinler ile transseksüel ve cinsiyet uyumsuzluğu yaşayan bireyler yer almıştır. Bulgular, öz yeterlilik, sosyal işlevsellik, farkındalık düzeyi ve aidiyet duygusunda belirgin gelişmeler sağlandığını ortaya koymuştur. **Sonuç:** Ergoterapistlerin stigma odaklı uygulamalarında, kültürel çeşitlilik ve farklı müdahale yaklaşımlarını içeren uygulamaların katılımı arttıracığı düşünülmektedir. Güncel ve yeni bir alan olması nedeniyle yaratıcı ergoterapi uygulamalarının bu alandaki gerekliliğine ihtiyaç duyulduğu işaret edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Sosyal Stigma; Rehabilitasyon; Derleme

ABSTRACT

Purpose: The aim of this review is to examine occupational therapy interventions directed toward individuals exposed to stigma and lacking social acceptance. **Material and Methods:** This review covered studies published between January 2018 and September 2025. Databases including PubMed, OTseeker, and OTDBASE were searched. The search was conducted using MeSH terms and the combination of keywords “social stigma” AND “occupational therapy” AND “rehabilitation.” Only studies with full-text availability that included an occupational therapy-based stigma intervention were eligible for inclusion. Although 136 records were identified, only five studies met the eligibility criteria and were included in the review. **Results:** Two studies examined narrative-based theatre, while others focused on community-based occupational therapy, education programs, and group activities such as football. Across sociocultural contexts, approaches aimed to reduce exclusion, strengthen participation and integration through anti-stigma strategies. Participants included Black occupational therapy students and practitioners, individuals with disabilities, adults experiencing mental distress, and transgender and gender-nonconforming individuals. Findings indicated marked improvements in self-efficacy, social functioning, awareness, and sense of belonging. **Conclusion:** In stigma-focused occupational therapy practice, culturally responsive and multimodal interventions are expected to enhance participation. As a comparatively nascent area, this domain underscores the necessity for innovative, creatively designed occupational therapy approaches.

Keywords: Occupational Therapy; Social Stigma; Rehabilitation; Review

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Nilay Akdeniz E-mail: 242104010@st.atlas.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

3D Yazıcıdan Görsel Algı Materyallerinin Üretilmesi ve Bu Materyallerin Çocuklardaki Görsel Algı Becerileri Üzerine Etkisinin İncelenmesi: Bir Müdahale Çalışması

The Production of Visual Perception Materials Using 3D Printers and the Investigation of Their Effects on Children's Visual Perception Skills: An Intervention Study

Senanur KURUCU¹, Yunus AYIK¹

¹ Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tipik gelişim gösterip görsel algı becerisi yaş düzeyinin altında olan çocuklara, 3D yazıcı ile üretilen materyallerle uygulanan müdahalenin etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma, Mor Menekşeler Anaokulundan 32 çocuk ile yürütülmüştür. Veriler sosyodemografik form ve MVPT-3 testi ile toplanmıştır. 4-10 yaş aralığındaki çocuklara, haftada 40 dakika olmak üzere 8 hafta süren görsel algı temelli seanslar uygulanmıştır. Test skoru üzerindeki değişimin anlamlılığı Bağımlı Örneklem t-Testi ile Cinsiyet üzerinde farklılaşma olup olmaması ise Tekrarlı ölçümler ANOVA ile analiz edilmiştir. **Bulgular:** Müdahale öncesi tüm çocukların (%100; n=32) görsel algı düzeyi referans altı düzeydeydi. Müdahale sonrası %71,88'i (n=23) referans üzeri düzeye ulaşmıştır. MVPT-3 test puanı ortalaması ön testte $16,63 \pm 3,11$ iken, son testte $24,91 \pm 3,50$ olarak bulunmuştur. Bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır ($p < 0,001$). Cinsiyete göre müdahalenin etkinliği üzerinde anlamlı fark bulunmamıştır. **Sonuç:** 3D yazıcı destekli görsel algı müdahalesinin, çocukların görsel algı becerilerini geliştirmede etkili olduğu görülmüştür. Bulgularımız 3D yazıcıların düşük maliyetli ve erişilebilir materyaller üretmede terapötik süreçlere önemli katkı sağlayabileceğini göstermektedir. Bu doğrultuda, 3D yazıcılar ile daha uygun maliyetli görsel materyallerin üretilip terapistlerin seans programlarına entegrasyonu önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Görsel Algı; 3D Yazıcı; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the effect of an intervention implemented with 3D-printed materials on children with typical development whose visual perception skills were below their age level. **Materials and Methods:** The study was conducted with 32 children from Mor Menekşeler Kindergarten. Data were collected using a sociodemographic form and the MVPT-3 test. Visual perception-based sessions were carried out once a week for 40 minutes over 8 weeks with children aged 4–10 years. The significance of the change in test scores was analyzed using the Paired Samples t-Test, while gender differences were evaluated using Repeated Measures ANOVA. **Results:** Before the intervention, all participants (100%; n = 32) were below the reference level in visual perception. After the intervention, 71.88% (n = 23) reached above the reference level. The mean MVPT-3 test score increased from 16.63 ± 3.11 at pre-test to 24.91 ± 3.50 at post-test, and this difference was statistically significant ($p < 0.001$). No significant difference was found between boys and girls. **Conclusion:** The 3D printer-supported intervention was effective in improving children's visual perception skills. The findings suggest that 3D printers can provide cost-effective and accessible materials, contributing significantly to therapeutic processes. It is recommended that such materials be produced and integrated into therapy sessions to support children's developmental outcomes.

Keywords: Visual Perception; 3D Printer; Occupational Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Senanur KURUCU E-mail: Senakurucu95@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Hayvan Destekli Terapinin Zihinsel Engelli Yetişkinlerin Sosyal Entegrasyonuna Etkileri Bakım Veren Görüşlerinin Kalitatif İncelenmesi

Nihan Yurdadön¹, İpek Bertan¹, Remziye Semerci²

¹ Koç Üniversitesi, Araştırma ve İnovasyondan Sorumlu Rektör Yardımcılığı Ofisi, Engelli Çocuk ve Ailelerine Destek Merkezi, İstanbul, Türkiye,

² Koç Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği, İstanbul, Türkiye,

ÖZ

Amaç: Hayvan destekli terapinin zihinsel yetersizliği olan bireylerin sosyal entegrasyon süreçlerine olan etkilerini, bakım verenlerin görüşleri doğrultusunda incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırma, tanımlayıcı fenomenolojik bir tasarımla yürütülmüştür. Veriler, Türkiye’de bir destek merkezinde çalışan 13 bakım veren ile gerçekleştirilen üç odak grup görüşmesinden elde edilmiştir. Araştırmacılar görüşmeleri yarı yapılandırılmış bir görüşme rehberi ile yönetmiş, katılımcılarla etkileşimi artıran destekleyici bir ortam oluşturmuştur. Veriler MAXQDA yazılımı kullanılarak analiz edilmiş ve süreç boyunca Konsolide Kriterler ile Raporlama için Nitel Araştırma kontrol listesi takip edilmiştir. **Bulgular:** Çalışmaya katılan bakım verenlerin yaşları 28 ile 52 arasında değişmekte olup, çoğunluğunu kadınlar oluşturmaktadır. Katılımcı bakım verenlerin yaşları 28 ile 52 arasında değişmekte olup çoğunluğu kadınlardan oluşmaktadır. Merkezde hizmet alan bireyler arasında hafif ve orta düzey mental retardasyon, otizm spektrum bozukluğu ve Down sendromu tanıları bulunmaktadır. Çalışmada üç ana tema ve yedi alt tema belirlenmiştir. “Psikolojik ve Sosyal Etkiler” teması; kaygı, stres yönetimi, duygusal farkındalık ve özgüvendeki gelişmeleri kapsamaktadır. “Sosyal Becerilerde Gelişim” teması; sosyal iletişim, grup dinamikleri, empati ve sorumluluk bilincindeki artışları içermektedir. “Günlük Rutin ve Becerilerde Değişim” teması ise dikkat, odaklanma, motor beceriler ve günlük yaşam becerilerindeki gözle görülür iyileşmeleri vurgulamaktadır. **Sonuç:** HDT zihinsel yetersizliği olan bireylerin sosyal entegrasyon süreçlerine ve yaşam kalitelerine önemli katkılar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hayvan Destekli Terapi; Zihinsel Yetersizlik; Sosyal Entegrasyon; Bakım Verenler

ABSTRACT

Purpose: This study aims to examine the effects of animal-assisted therapy (AAT) on the social integration processes of individuals with intellectual disabilities, based on the perspectives of their caregivers. **Materials and Methods:** The research was conducted using a descriptive phenomenological design. Data were collected through three focus group interviews with 13 caregivers working at a support center in Türkiye. Interviews were guided by a semi-structured interview form, and a supportive environment was created to enhance participant interaction. The data were analyzed using MAXQDA software, and the Consolidated Criteria for Reporting Qualitative Research checklist was followed throughout the study. **Results:** Caregivers participating in the study were between 28 and 52 years old, and most were women. Adults receiving services at the center had diagnoses of mild to moderate intellectual disability, autism spectrum disorder, and Down syndrome. Three main themes and seven subthemes were identified. The theme “Psychological and Social Effects” includes improvements in anxiety and stress management, emotional awareness, and self-confidence. “Development in Social Skills” reflects increased social communication, enhanced group dynamics, and growth in empathy and responsibility. “Changes in Daily Routines and Skills” highlights observable improvements in attention, concentration, motor skills, and daily living abilities. **Conclusion:** AAT provides meaningful contributions to the social integration and overall well-being of individuals with intellectual disabilities, demonstrating positive emotional, social, and functional outcomes.

Keywords: Animal-Assisted Therapy; Intellectual Disability; Social Integration; Caregivers

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Nihan Yurdadön E-mail: nyurdadon@ku.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Öğrenci Perspektiflerinden Ergoterapinin Anlamı: Dijital Hikayeler

The Meaning of Occupational Therapy from Students' Perspectives: Digital Stories

İrem Sezen ÇİMENCI¹, Çiğdem ÖKSÜZ²

¹Zebra Akademi Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Ankara, Türkiye.

²Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye.

ÖZ

Amaç: Ergoterapi öğrencilerinin mesleki kimlik algılarının ve ergoterapiye dair deneyimlerinin dijital hikâye anlatımı yöntemi aracılığıyla nasıl şekillendiğini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Hacettepe Üniversitesi Ergoterapi Bölümü'nde öğrenim gören 18-23 yaş aralığındaki farklı sınıf düzeylerinden 12 kadın lisans öğrencisinin katılımıyla yürütülen çalışmada (1. Sınıf: 2, 2. Sınıf: 2, 3. Sınıf: 2, 4. Sınıf: 6), katılımcılar "Sizce ergoterapinin anlamı nedir?" sorusuna verdikleri yanıtları dijital hikâye formatına dönüştürmüş, elde edilen dört video tematik analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Tematik analiz sonucunda dört ana tema ve dokuz alt tema belirlenmiştir. Ana temalar: Kavramsal Belirsizlik ve Yabancılık; Saygı ve Empati; Hayata Katılım; Klinik Gözlem ve Profesyonel Özdeşim'dir. Öğrencilerin ergoterapiye ilişkin anlatıları, sınıf düzeyleri ilerledikçe kavramsal belirsizlikten duysal farkındalığa, metaforik ve yaratıcı ifadelerden klinik gözleme dayalı profesyonel özdeşimlere doğru anlamlı bir evrim sergilemiştir. **Sonuç:** Araştırma bulguları, ergoterapi öğrencilerinin mesleki kimlik gelişim süreçlerinin yalnızca bilgi edinimiyle sınırlı kalmadığını; bireysel deneyimler, duysal farkındalık ve yaratıcı ifade biçimleriyle iç içe ilerleyen dinamik bir yapı sergilediğini göstermektedir. Dijital hikâye anlatımı yöntemi, bu süreci görünür kılan ve öğrencilerin mesleki farkındalıklarını derinleştiren bir araç olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Dijital Hikâye Anlatımı; Mesleki Kimlik; Öğrenci Deneyimi.

ABSTRACT

Purpose: This study aims to examine how occupational therapy students' perceptions of professional identity and their experiences related to occupational therapy are shaped through the digital storytelling method. **Materials and Methods:** The study included 12 female undergraduate students (aged 18–23) from Hacettepe University, Department of Occupational Therapy, representing different grade levels (1st: 2, 2nd: 2, 3rd: 2, 4th: 6). Participants answered the question "What does occupational therapy mean to you?" and transformed their responses into digital story formats. Four videos were analyzed using thematic analysis. **Results:** The analysis revealed four main themes and nine sub-themes: Conceptual Ambiguity and Strangeness; Respect and Empathy; Participation in Life; Clinical Observation and Professional Identification. Students' narratives showed a clear progression across grade levels, shifting from conceptual ambiguity to sensory awareness, and from metaphorical and creative expressions to clinically grounded professional identifications. **Conclusion:** The findings indicate that the professional identity development of occupational therapy students extends beyond knowledge acquisition, reflecting a dynamic process shaped by personal experiences, sensory awareness, and creative expression. Digital storytelling emerges as an effective method for making these processes visible and deepening students' professional awareness.

Keywords: Occupational Therapy; Digital Storytelling; Professional Identity; Student Experience.

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): İrem Sezen ÇİMENCI E-mail: cimenciiremsezen@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Otizimli Adölesanlarda Tekrarlayıcı Davranışlar ve Duyusal İşleme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Examining the Relationship Between Repetitive Behaviors and Sensory Processing Skills in Autistic Individuals

Nisa Nur ÇOLAK¹, Sinem KARS², Özge Buket ARSLAN²

¹ Anka Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Mersin, Türkiye.

² Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye.

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, otizimli adölesanlarda tekrarlayıcı davranışlar ile duysal işleme becerileri arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Ankara'da yaşayan 11–18 yaş arası 100 otizimli adölesanın ebeveynleriyle yürütülen tanımlayıcı kesitsel çalışmada veriler sosyodemografik form, Adölesan/Yetişkin Duyu Profili ve Tekrarlayıcı Davranış Ölçeği–Gözden Geçirilmiş Türkçe Versiyonu ile toplanmış ve korelasyon analizleri yapılmıştır. **Bulgular:** Bulgular, duysal duyarlılık ile tekrarlayıcı davranış türleri arasında anlamlı pozitif ilişkiler olduğunu ($r=0,35-0,47$; $p\leq 0,05$), duysal kaçınmanın kompulsif, ritüelistik, aynılık ve kısıtlı davranışlarla düşük-orta düzeyde pozitif ilişkiler gösterdiğini ($r=0,30, 0,37, 0,39, 0,32$; $p\leq 0,05$) ortaya koymuştur. Ayrıca duysal kayıt, kendine zarar verme, kompulsif ve aynılık davranışları ile düşük-orta düzeyde pozitif ilişkili bulunmuştur ($r=0,31, 0,30, 0,36$; $p\leq 0,05$). Duyusal arayış ile yineleyici davranış alt ölçekleri arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır ($p>0,05$). **Sonuç:** Sonuç olarak, duysal duyarlılık, kayıt ve kaçınmanın otistik ergenlerde yineleyici davranışları şekillendirmede önemli rol oynadığı; duysal profillerin değerlendirilmesinin bireyselleştirilmiş müdahale stratejilerinin planlanmasında kritik önem taşıdığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu; Adölesan; Kalıplaşmış Davranış; Duyusal İşleme

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study was to examine the relationship between repetitive behaviors and sensory processing skills in autistic adolescents. **Material and Methods:** A descriptive cross-sectional study was conducted with the parents of 100 autistic adolescents aged 11–18 years in Ankara. Data were collected via sociodemographic form, the Adolescent/Adult Sensory Profile, and the Repetitive Behavior Scale-Revised Turkish Version. Correlation analyses were performed. **Results:** Significant positive correlations were identified between sensory sensitivity and types of repetitive behaviors ($r=.35-.47$; $p\leq .05$). Sensory avoidance showed low-to-moderate positive correlations with compulsive behaviors, ritualistic behaviors, sameness behaviors, and restricted behaviors ($r=.30, .37, .39, \text{ and } .32$, respectively; $p\leq .05$). Sensory registration was positively correlated at low-to-moderate levels with self-injurious behaviors, compulsive behaviors, and sameness behaviors ($r=.31, .30, \text{ and } .36$, respectively; $p\leq .05$). No significant correlations were found between sensory seeking and any of the repetitive behavior subscales ($p>.05$). **Conclusion:** The findings suggest that sensory processing characteristics—particularly sensitivity, registration, and avoidance—play a crucial role in shaping repetitive behaviors in autistic adolescents. These results highlight evaluating sensory profiles to guide individualized intervention strategies.

Keywords: Autism Spectrum Disorder; Adolescent; Repetitive Behavior; Sensory Processing

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Nisa Nur ÇOLAK E-mail: 1nisacolak@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Yaygın Gelişimsel Bozukluğa Sahip Olan ve Olmayan Çocukların Babalarının Duygusal ve Kognitif Yanıtlarının İncelenmesi

Examination of Emotional and Cognitive Responses of Fathers of Children With and Without Pervasive Developmental Disorders

İlgen ÇAYLAK¹, Arif Aktuğ ERTEKİN²

¹ İstanbul Büyükşehir Belediyesi,

² Üsküdar Üniversitesi

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, yaygın gelişimsel bozukluk (YGB) tanılı çocuğa sahip babalar ile YGB tanısı olmayan çocuğa sahip babaların duygusal ve bilişsel yanıtlarını karşılaştırmaktır. Bu kapsamda, babaların anksiyete ve depresyon düzeyleri ile dikkat, bellek ve yürütücü işlevler gibi bilişsel süreçleri değerlendirilmiştir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırma betimleyici kesitsel bir desenle yürütülmüş olup veri toplama sürecinde Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ), Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) ve Montreal Bilişsel Değerlendirme Ölçeği (MoCA) kullanılmıştır. Amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen 80 katılımcı (YGB grubunda 40, kontrol grubunda 40) araştırmacı terapist tarafından değerlendirilmiş, elde edilen veriler SPSS 25.0 programı ile analiz edilmiş ve verilerin normal dağılım göstermemesi nedeniyle non-parametrik testler uygulanmıştır. **Bulgular:** YGB tanılı çocuğa sahip babaların MoCA puanlarının daha düşük, BAÖ ve BDÖ puanlarının ise daha yüksek olduğu saptanmıştır. MoCA ile BAÖ ve BDÖ arasında negatif; BAÖ ile BDÖ arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Ayrıca eğitim düzeyi arttıkça MoCA puanının yükseldiği, orta gelir grubunda daha yüksek olduğu, çalışmayan bireylerde anksiyete ve depresyon düzeylerinin arttığı ve tek çocuk sahibi olan bireylerde MoCA puanının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. **Sonuç:** Babaların çocuk gelişiminde duygusal ve bilişsel süreçlerde önemli roller üstlendiklerini göstermekte ve ergoterapi uygulamalarında babaların sürece aktif katılımının gerekliliğine dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Yaygın Gelişimsel Bozukluk; Baba; Kognitif Yanıt; Duygusal Yanıt

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to compare the emotional and cognitive responses of fathers who have children diagnosed with pervasive developmental disorder (PDD) and those whose children do not. Fathers' anxiety and depression levels, as well as cognitive processes such as attention, memory, and executive functions, were examined. **Materials and Methods:** This descriptive cross-sectional study used the Beck Anxiety Inventory (BAI), Beck Depression Inventory (BDI), and Montreal Cognitive Assessment (MoCA). A total of 80 fathers (40 in the PDD group, 40 in the control group), selected through purposive sampling, were assessed by the researcher-therapist. Data were analyzed with SPSS 25.0 using non-parametric tests. **Results:** Fathers of children with PDD had lower MoCA scores and higher BAI and BDI scores. MoCA was negatively correlated with BAI and BDI, while BAI and BDI were positively correlated. Higher education levels and having a single child were associated with higher MoCA scores; unemployed fathers showed increased anxiety and depression; middle-income fathers had higher cognitive scores. **Conclusion:** The findings emphasize fathers' crucial emotional and cognitive roles in child development and highlight the importance of actively involving fathers in occupational therapy interventions.

Keywords: Occupational Therapy; Pervasive Developmental Disorder; Father; Cognitive Response; Emotional Response

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): İlgen ÇAYLAK E-mail: ilgencaylak@hotmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Mültecilere Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

An Investigation of Health Sciences Faculty Students' Attitudes Towards Refugees

Kamile Özkanlı¹, Reyhan Sülahi¹, Merve Sara Akın¹, Ebru Yıldız², Ayşe Derya Saraçoğlu³

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye.

² Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye.

³ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü, İstanbul, Türkiye.

Öz

Amaç: Bu çalışmanın amacı Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 1. ve 4. sınıf üniversite öğrencilerinin mültecilere yönelik tutumlarını değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya Sağlık Bilimleri Fakültesi'nin 1. sınıf (n=286) ve 4. sınıfında (n=261) öğrenim gören 547 öğrenci dahil edilmiştir. Karma yöntemle gerçekleştirilen bu çalışmada Sosyodemografik Bilgi Formu ve Mültecilere Yönelik Tutum Ölçeği ile araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu 34 katılımcıya uygulanmış olup nitel veriler içerik analizi ile değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Sınıf düzeyine ve öğrenim gördükleri bölüme göre öğrencilerin tutumları arasında anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Düşük puanın olumlu tutumu gösterdiği ölçeğin puanlarına sınıf düzeyine göre bakıldığında 4. sınıf öğrencilerinin tutumları (85,98±23,25) 1. sınıf öğrencilerine (91,36±22,65) göre daha olumludur. Sosyal Hizmet (82,57±20,92) en düşük puana sahipken, İş Sağlığı ve Güvenliği (97,86±19,77) en yüksek puana sahip bölümdür. İçerik analizinde mültecilere yönelik tutumların medya temsilleri, sosyal temas deneyimleri ve empati düzeylerine göre şekillendiği; doğrudan etkileşim ve gönüllü deneyimlerin olumlu, ekonomik ve güvenlik kaygılarının ise olumsuz tutumu artırdığı bulundu. **Sonuç:** İnsanla doğrudan ilişki içinde olan alanlarda çalışacak sağlık bilimleri fakültesi öğrencilerinin mesleki gelişim süreçlerinde sosyal sorumluluk, etik duyarlılık ve insan hakları temelli yaklaşımlara yer verilmesi önemlidir. Kültürlerarası duyarlılığı güçlendiren ve empatiyi destekleyen çok boyutlu eğitim ve farkındalık programları önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Sığınmacılar; Öğrenciler; Farkındalık; Tutum

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to evaluate the attitudes of first- and fourth-year university students studying at the Faculty of Health Sciences towards refugees. **Materials and Methods:** A total of 547 students enrolled in the first year (n=286) and fourth year (n=261) were included in the study. This mixed-methods study utilized a Sociodemographic Information Form, an Attitude Scale Towards Refugees, and a semi-structured interview form developed by the researchers. **Results:** Students' attitudes differed significantly by grade level and department ($p<0.05$). When looking at the scale scores, where a low score indicates a positive attitude, the attitudes of fourth-year students (85.98±23.25) were more positive than those of first-year students (91.36±22.65). Social Services (82.57±20.92) had the lowest score, while Occupational Health and Safety (97.86±19.77) had the highest score. Content analysis revealed that attitudes towards refugees are shaped by media representations, social contact experiences, and empathy levels; direct interaction and voluntary experiences reduce negative attitudes, while economic and security concerns increase negative attitudes. **Conclusion:** It is important to incorporate approaches based on social responsibility, ethical sensitivity, and human rights into the professional development processes of health sciences faculty students. Multi-dimensional education and awareness programmes that strengthen intercultural sensitivity and support empathy can be recommended.

Keywords: Attitudes; Health and Medicine Division; Refugee; Student

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Merve Sara Akın E-mail: mervesaraakin4@outlook.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Profesyonel Müzisyenlerde İnterosepsiyon, Aleksitimi ve Müzik Performans Kaygısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Investigation of the Relationship Between Interoception, Alexithymia, and Music Performance Anxiety in Professional Musicians

Zehra Gümüş¹, Mete Özgün¹

¹ İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,

ÖZ

Amaç: Müzik performansı teknik becerilerin ötesinde, içsel duyarlılık ve duygusal farkındalıktan da etkilenmektedir. İnteroseptif farkındalık bedensel sinyallerin algılanmasını, aleksitimi ise duyguların tanınmasındaki güçlükleri yansıtır. Bu faktörlerin performans kaygısında rol oynayabileceği düşünülmektedir. Ancak müzisyenlerde bu ilişkiler yeterince araştırılmamıştır. Bu çalışma, profesyonel müzisyenlerde interosepsiyon, aleksitimi ve müzik performans kaygısı arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Kırk dört profesyonel müzisyen (29 erkek, 15 kadın; ortalama yaş 34,2 ± 8,54 yıl) çalışmaya katılmıştır. Müzik performans kaygısını değerlendirmek için Kenny Müzik Performans Kaygısı Envanteri, interoseptif farkındalık için İnterosepsiyon Duyu Ölçeği ve aleksitimi düzeyini belirlemek için Toronto Aleksitimi Ölçeği uygulanmıştır. Ölçek puanları arasındaki ilişkileri incelemek üzere Spearman sıra korelasyonu kullanılmıştır. **Bulgular:** Müzik performans kaygısı ile aleksitimi arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($\rho=0,380$, $p=0,010$). Müzik performans kaygısı ile interoseptif farkındalık arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır ($\rho=0,172$, $p=0,259$). Bununla birlikte, interoseptif farkındalık ile aleksitimi arasında orta düzeyde pozitif bir korelasyon saptanmıştır ($\rho=0,301$, $p=0,042$). **Sonuç:** Bu çalışma, profesyonel müzisyenlerde aleksitiminin müzik performans kaygısı ile anlamlı şekilde ilişkili olduğunu, interosepsiyonun ise doğrudan değil, aleksitimiyle bağlantılı olabileceğini göstermiştir. Bulgular, performans kaygısında duygusal farkındalığın belirleyici rolünü vurgulamaktadır. Bu sonuçlar ayrıca, ergoterapistlerin müzisyenlerde duygusal farkındalık ve interoseptif becerileri geliştirmeye yönelik müdahalelerle performans kaygısını azaltmada önemli katkılar sağlanabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İnterosepsiyon; Aleksitimi; Müzisyen; Performans Kaygısı

ABSTRACT

Purpose: Musical performance is influenced not only by technical skills but also by interoceptive awareness and emotional processing. Interoceptive awareness reflects the perception of bodily signals, whereas alexithymia denotes difficulties in recognizing emotions. These factors are thought to play a role in performance anxiety; however, their relationships have not been sufficiently studied in musicians. This study aimed to investigate the associations between interoception, alexithymia, and music performance anxiety in Professional musicians. **Materials and Methods:** Forty-four professional musicians (29 men, 15 women; mean age 34.2 ± 8.54 years) participated in the study. The Kenny Music Performance Anxiety Inventory (K-MPAI) was used to assess performance anxiety, the Interoception Sensory Scale (ISS) to measure interoceptive awareness, and the Toronto Alexithymia Scale (TAS) to evaluate alexithymia. Spearman's rank correlation was applied to analyze the relationships among the scale scores. **Results:** A significant positive correlation was found between music performance anxiety and alexithymia ($\rho=0.380$, $p=0.010$). No significant association was observed between music performance anxiety and interoceptive awareness ($\rho=0.172$, $p=0.259$). However, a moderate positive correlation was detected between interoceptive awareness and alexithymia ($\rho=0.301$, $p=0.042$). **Conclusion:** This study demonstrated that alexithymia is significantly associated with music performance anxiety in professional musicians, whereas interoception may be indirectly linked to anxiety through its relationship with alexithymia. The findings emphasize the central role of emotional awareness in performance anxiety. They also suggest that occupational therapists may contribute significantly by implementing interventions aimed at enhancing emotional awareness and interoceptive skills to help musicians manage performance anxiety more effectively.

Keywords: Interoception; Alexithymia; Musician; Performance Anxiety

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Zehra Gümüş E-mail: zehra.gumus@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Üniversite Öğrencilerinde Sosyal Medya Kullanımının Okupasyonel Performans ve Zaman Yönetimi ile İlişkisinin İncelenmesi

An Investigation into the Relationship between Social Media Use among University Students and Occupational Performance and Time Management

Diljin Ada¹, Ebru Yıldız¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye.

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, üniversite öğrencilerinde sosyal medya kullanımının okupasyonel performans ve zaman yönetimi ile ilişkisini incelemek amacıyla planlandı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya İstanbul ili içerisindeki üniversitelerde öğrenim gören 105 öğrenci katıldı. Veriler Sosyodemografik Bilgi Formu, Kanada Okupasyonel Performans Ölçeği (KOPÖ), Sosyal Medya Kullanım Ölçeği (SMKÖ) ve Zaman Yönetimi Ölçeği (ZYÖ) kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemi ile toplandı. **Bulgular:** Çalışma yaş ortalaması 21,78±2,59 yıl olan 89 (%84,8)'u kadın, 16 (%15,2)'sı erkek olmak üzere 105 katılımcı ile tamamlandı. Katılımcıların %95,2'sinin sosyal medyayı günde birkaç kez kullandığı, %39'unun günde 1–3 saat, diğer %39'unun günde 3–5 saat ve %18,1'inin günde 5 saatten fazla sosyal medyada vakit geçirdiği belirlendi. Katılımcıların %64,8'inin sosyal medyanın ders çalışma alışkanlıklarını olumsuz etkilediği bulundu. SMKÖ puan ortalaması 24,00±6,54; KOPÖ performans puan ortalaması 8,47±1,43 ve ZYÖ puan ortalaması 87,58±12,49 olarak bulundu. Katılımcıların sosyal medya kullanımı ile okupasyonel performansları arasında ($r=-0,033$; $p=0,740$) ve zaman yönetimleri arasında ($r=-0,029$; $p=0,765$) anlamlı ilişki bulunmadı ($p\geq 0,05$). **Sonuç:** Bu çalışmada sosyal medya kullanım düzeyi ile öğrencilerin okupasyonel performans ve zaman yönetimi becerileri arasında doğrusal bir ilişki bulunmamıştır. Buna göre sosyal medya kullanımının öğrencilerin okupasyonel performansları ve zaman organizasyonu üzerinde tek başına belirleyici bir değişken olmadığı ve ileri çalışmalara ihtiyaç duyulduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Zamanı Yönetimi; Öğrenciler; Sosyal Medya; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to investigate the relationship between social media use and occupational performance and time management among university students. **Materials and Methods:** The study included 105 students from universities in Istanbul. Data were collected using the Sociodemographic Information Form, the Canadian Occupational Performance Measure (COPM), the Social Media Use Scale (SMUS), and the Time Management Scale (TMS) through face-to-face interviews. **Results:** Of the 105 participants, 89 (84.8%) were female and 16 (15.2%) male, with a mean age of 21.78±2.59 years. Most participants (95.2%) used social media several times a day; 39% spent 1–3 hours daily, another 39% spent 3–5 hours, and 18.1% spent over 5 hours. Additionally, 64.8% stated that social media negatively affected their study habits. Mean scores were: SMUS 24.00±6.54, COPM performance 8.47±1.43, and TMS 87.58±12.49. No significant relationship was found between social media use and occupational performance ($r=-0.033$; $p=0.740$) or time management ($r=-0.029$; $p=0.765$). **Conclusion:** This study found no linear relationship between social media use and students' occupational performance or time management skills. Social media use alone does not appear to determine performance or time organisation; further research is recommended.

Keywords: Time Management; Students; Social Media; Occupational Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Diljin Ada E-mail: diljinada03@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

İnmeli Olgularda Nesne Kapağı Açma Aktivitesinin Kavrama ve El Fonksiyonu Yönünden İncelenmesi

Investigation of Object Lid Opening Activity in Terms of Grip and Hand Function in Stroke Patients

İlayda Fincan¹, Erva Nur İlyaslı¹, Zeynep Apalı¹, Bahar Topatan¹, Ahmet Emir², Devrim Tarakçı²

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı, Türkiye

² İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Türkiye

ÖZ

Amaç: İnme, üst motor fonksiyonlarının etkilendiği bir hastalıktır. Günlük yaşam ve enstrümantal günlük yaşam aktiviteleri hastalarda olumsuz etkilenmektedir. Bu çalışmanın amacı, inmeli bireylerde nesne kapağı açma aktivitesinde kullanılan farklı kavrama tiplerinin (pinç, silindirik ve lateral kavrama) el fonksiyonuyla olan ilişkisini değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 18 yaş üzeri 29 inmeli birey dahil edilmiştir. Katılımcılar Fugl-Meyer Üst Ekstremité Değerlendirme Ölçeğinden 32-52 değer aralığındaki kişilerden seçilmiştir. El fonksiyonu Jebsen-Taylor El Fonksiyon Testi ile değerlendirilmiş, kapak açma aktivitesi sırasında video kaydı alınmış ve Aktivite Analiz Formu doldurulmuştur. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken, istatistiksel analizler SPSS Statistics 27.0 programı kullanılarak yapıldı. İlişki analizleri için Hiyerarşik Regresyon ve Spearman Korelasyon analizleri kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edildi. Çalışma sonunda Likert tipi memnuniyet anketi uygulanmış ve katılımcı deneyimleri hakkında geri bildirim alınmıştır. **Bulgular:** Genel tablo değerlendirildiğinde, değişkenler arasındaki ilişkiler çoğunlukla zayıf düzeydedir ve istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Yalnızca Jebsen-Taylor süresi ile birinci kapak aktivite skoru ve ikinci ile üçüncü kapak aktivite skoru arasındaki ilişkiler anlamlıdır. **Sonuç:** Demografik bilgiler, el fonksiyon testi süresi, motor beceriler ve aktivite analiz skoru değerleri arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur ancak istatistiksel olarak anlamlı düzeyde değildir. Örneklem büyüklüğünün artırılmasıyla daha güçlü sonuçlara ulaşılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnme Rehabilitasyonu; Ergoterapi; Günlük Yaşam Aktiviteleri

ABSTRACT

Purpose: Stroke is a disease that affects upper motor functions. Daily living and instrumental activities of daily living are adversely affected in patients. The aim of this study is to evaluate the relationship between different types of grasping (pinch, cylindrical and lateral grasping) used in object lid opening activities and hand function in individuals with stroke. **Materials and Methods:** Twenty-nine stroke patients aged ≥ 18 years with Fugl-Meyer Upper Extremity scores between 32–52 were included. Hand function was assessed using the Jebsen-Taylor Hand Function Test, lid-opening activities were video-recorded, and the Activity Analysis Form was completed. A Likert-type satisfaction questionnaire was also administered to obtain participant feedback. **Results:** When the results were evaluated, the relationships among the variables were mostly weak and not statistically significant. Only the relationships between the Jebsen-Taylor time and the first lid activity score, along with the second and third lid activity scores, were found to be significant. **Conclusion:** Although some relationships were observed among demographics, hand function, motor skills, and activity scores, they were not statistically significant. Increasing the sample size may yield stronger results.

Keywords: Stroke Rehabilitation; Occupational Therapy; Activities of Daily Living

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Erva Nur İlyaslı E-mail: ervailyasli@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Araştırma Makalesi

Yaşlı Bireylerde Algılanan Hastalık ile Okupasyonel Denge Arasındaki İlişki The Relationship Between Perceived Illness and Occupational Balance in Older Adults

Selen AYDÖNER BEKTAŞ¹, Selma ERCAN DOĞU²

¹Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye.

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye.

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, yaşlı bireylerde hastalık algısı ile okupasyonel denge arasındaki ilişkinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya toplumda yaşayan ve kronik sağlık sorunu olan 65 yaş ve üzeri 102 birey dâhil edilmiştir. Katılımcıların hastalık algısı, Hastalık Algısı Ölçeği (HAÖ) ile; okupasyonel denge düzeyleri ise Okupasyonel Denge Anketi-11 (ODA-11) ile değerlendirilmiştir. Veriler korelasyon ve çoklu regresyon analizleri ile incelenmiştir. **Bulgular:** Analizler, yüksek hastalık algısına sahip yaşlı bireylerin okupasyonel denge düzeylerinin belirgin biçimde daha düşük olduğunu ortaya koymuştur. Özellikle hastalığın sürekliliği ve olumsuz sonuç beklentisi arttıkça, ODA-11 puanlarında anlamlı azalma gözlenmiştir ($r=-0,39$, $p<0,01$). Buna karşılık, kontrol algısı daha güçlü olan bireylerde okupasyonel denge düzeyleri göreceli olarak daha yüksek bulunmuştur. Regresyon analizi, hastalık algısının okupasyonel dengeyi açıklayan önemli bir değişken olduğunu ve toplam varyansın %27'sini açıkladığını göstermiştir ($R^2=0,27$). **Sonuç:** Yaşlı bireylerin hastalık algılarının günlük yaşam aktiviteleri ve okupasyonel dengeleri üzerinde belirleyici olduğu gösterilmektedir. Ergoterapi uygulamalarında hastalık algısını olumlu yönde yeniden yapılandırmaya yönelik müdahalelerin, yaşlı bireylerin okupasyonel dengesini ve yaşam kalitesini artırmada önemli katkılar sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı Birey; Hastalık Algısı; Okupasyonel Denge; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study was to examine the relationship between illness perception and occupational balance in older adults. **Materials and Methods:** The study included 102 community-dwelling individuals aged 65 years and older with chronic health conditions. Illness perception was assessed using the validated Illness Perception Questionnaire (IPQ) in its Turkish version, while occupational balance was measured with the Occupational Balance Questionnaire (OBQ-11). Data were analyzed using correlation and multiple regression analyses. **Results:** Analyses revealed that older adults with higher levels of illness perception demonstrated significantly lower levels of occupational balance. Stronger perceptions of illness chronicity and negative consequences were associated with lower OBQ-11 scores ($r = -0.39$, $p < 0.01$). Conversely, individuals with a greater sense of personal control reported relatively higher levels of occupational balance. Regression analysis indicated that illness perception was a significant predictor of occupational balance, accounting for 27% of the variance ($R^2 = 0.27$). **Conclusion:** These findings suggest that illness perception plays a determining role in the occupational balance of older adults. Interventions aimed at reframing negative illness perceptions may enhance occupational balance and overall quality of life, highlighting the potential contribution of occupational therapy in geriatric practice.

Keywords: Older Adults; Illness Perception; Occupational Dalance; Occupational Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Selen AYDÖNER BEKTAŞ E-mail: selen.aydoner@fbu.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Bir Sosyal Hizmet Merkezine Başvuran Aile İçi Fiziksel Şiddet Mağduru Kadınlarda Okupasyonel Önem ve Yeterlilik Algıları ile Yaşam Memnuniyeti ve Depresyon İlişkisi

The Relationship Between Occupational Importance and Perceived Competence, Life Satisfaction, and Depression in Women Experiencing Domestic Physical Violence Applying to a Social Service Center

Hülya YAMAN¹, Beyza Aslı BİLSEL², Aynur ÇİÇEK³, Gülsüm TOHAN³

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi,

² İstanbul Gelişim Üniversitesi,

³ Beyoğlu Sosyal Hizmetler Müdürlüğü,

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, aile içi fiziksel şiddet mağduru kadınların okupasyonel önem ve yeterlilik algıları ile yaşam memnuniyeti ve depresyon düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırma, 2024 yılında Türkiye’de bir sosyal hizmet merkezine başvuran ve son iki yıl içinde aile içi şiddete maruz kalan 15 kadın ile yürütülmüştür. Katılımcılara sosyodemografik form, Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), Yaşam Memnuniyeti Ölçeği (YMÖ) ve Aktivite Öz Değerlendirme Ölçeği (AÖDÖ) uygulanmış; veriler SPSS 24.0 ile analiz edilmiştir. **Bulgular:** Katılımcıların yaş ortalaması $37,3 \pm 6,7$ olup, %60’ı evli, %86,7’si ev hanımıdır. BDÖ’ye göre 4 katılımcı (%26,7) şiddetli depresyon düzeyindedir. Ortalama puanlar AÖDÖ önem için $76,0 \pm 5,67$; AÖDÖ yeterlilik için $64,9 \pm 9,00$; YMÖ için $1,72 \pm 0,50$; BDÖ için $21,1 \pm 10,99$ ’dur. Korelasyon analizine göre AÖDÖ önem ile yaşam memnuniyeti arasında anlamlı ilişki ($r=0.504$, $p=0.02$), AÖDÖ yeterlilik ile depresyon arasında ise negatif ilişki ($r=-0.484$, $p=0.03$) bulunmuştur. **Sonuç:** Bu çalışma, aile içi şiddet mağduru kadınlarda okupasyonel önem ve yeterlilik algılarının yaşam memnuniyeti ve depresyonla ilişkili olabileceğini göstermektedir. Bulgular, ergoterapinin yalnızca kadınların rehabilitasyonu ve güçlenmesini desteklemekle kalmayıp, aynı zamanda şiddetten korunma, toplumsal farkındalık oluşturma ve yasa ile politikaların uygulanmasında savunuculuk rolleri üstlenmesi gerektiğini işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın Sağlığı; Aile İçi Şiddet; Depresyon; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: This study examined the relationship between perceptions of occupational value and competence, life satisfaction, and depression among women who survived domestic physical violence. **Materials and Methods:** Conducted in 2024 with 15 women who had applied to a social service center in Turkey within the past two years. Participants completed a sociodemographic form, the Beck Depression Inventory (BDI), the Satisfaction With Life Scale (SWLS), and the Occupational Self-Assessment (OSA). Data were analyzed using SPSS 24.0. **Results:** Participants’ mean age was 37.3 ± 6.7 years; 60% were married and 86.7% were housewives. According to the BDI, 4 women (26.7%) had severe depression. Mean scores were 76.0 ± 5.67 for OSA value, 64.9 ± 9.00 for OSA competence, 1.72 ± 0.50 for SWLS, and 21.1 ± 10.99 for BDI. Correlation analysis showed a significant association between OSA value and life satisfaction ($r=0.504$, $p=0.02$), and a negative correlation between OSA competence and depression ($r=-0.484$, $p=0.03$). **Conclusion:** Findings suggest that occupational value and competence perceptions are linked to life satisfaction and depression in women exposed to domestic violence. Occupational therapy should support rehabilitation and empowerment while also contributing to prevention, advocacy, safety promotion, and social awareness efforts.

Keywords: Women’s Health; Domestic Violence; Depression; Occupational Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Hülya YAMAN E-mail: ergoterapisthulya@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Yer Değiştirmiş Depremzedelerde Deprem Sonrası Travma Düzeyi, Pozitif Okupasyon ve Okupasyonel Adaptasyonun Değerlendirilmesi

Evaluation of Post-Earthquake Trauma Levels, Positive Occupations, and Occupational Adaptation in Displaced Earthquake Survivors

İkbal Feyza ÖZTÜRK¹, Esmâ ÖZKAN²

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Bölümü

² Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, deprem nedeniyle yer değiştirmiş bireylerde travma, okupasyonel katılım ve adaptasyonu incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Katılımcılar, Deprem Sonrası Travma Düzeyini Belirleme Ölçeği (DSTDBÖ), Pozitif Okupasyon Değerlendirmesi-15 (POD-15) ve Okupasyonel Adaptasyon Ölçümü (OAÖ) ile değerlendirilmiştir. Kahramanmaraş merkezli deprem nedeniyle yer değiştirmiş, yaş ortalaması 34,20±9,79 olan 53 birey çalışmaya katılmıştır. **Sonuçlar:** DSTDBÖ'nün heyecansal alt boyutu, POD-15'in anlam ($\rho=-0,321$; $p=0,019$) ve katılım ($\rho=-0,334$; $p=0,015$) boyutları ile, ayrıca POD-15 toplam puanı ($\rho=-0,275$; $p=0,046$) ve OAÖ toplam puanı ($\rho=-0,317$; $p=0,021$) ile negatif ilişkilidir. Öte yandan, POD-15'in tüm alt boyutları ile OAÖ toplam puanı arasında pozitif korelasyonlar gözlenmiştir ($r = 0,564$, $p < 0,01$; $r = 0,627$, $p < 0,01$; $r = 0,434$, $p < 0,01$; $r = 0,391$, $p < 0,01$). **Tartışma:** Bulgular, deprem nedeniyle yerinden edilmenin ardından daha yüksek travma düzeylerinin daha düşük okupasyonel katılım ve uyum ile ilişkili olduğunu ve bu nüfusun anlamlı günlük yaşam rollerini sürdürmedeki kırılganlığını vurgulamaktadır. Bu durum, psikolojik travmanın yalnızca işlevsel katılımı sınırlamakla kalmayıp aynı zamanda okupasyonda öznel anlam deneyimini de azalttığını göstermektedir. Ayrıca pozitif okupasyonun tüm boyutları ve okupasyonel uyum arasında gözlemlenen olumlu korelasyonlar, okupasyon odaklı müdahalelerin yerinden edilmiş deprem mağdurlarında travmanın etkilerini azaltma ve yaşama uyumu destekleme potansiyelini yansıtmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okupasyonel Adaptasyon; Deprem Sonrası Travma; Okupasyonel Katılım

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study was to examine trauma, occupational participation, and adaptation in earthquake-displaced individuals. **Materials and Methods:** Participants were assessed using the Scale That Determines the Level of Trauma after the Earthquake (SDLTE), Assessment of Positive Occupation-15 (APO-15), and the Measure of Occupational Adaptation (MOA). Fifty-three individuals displaced by the earthquake, centered in Kahramanmaraş, with a mean age of 34.20±9.79, were assessed. **Results:** The Emotional Limitedness subscale of the SDLTE was negatively correlated with the meaning ($\rho=-0.321$; $p=0.019$) and participation ($\rho=-0.334$; $p=0.015$) dimensions of the APO-15, as well as with the APO-15 total score ($\rho=-0.275$; $p=0.046$) and the MOA total score ($\rho=-0.317$; $p=0.021$). Positive correlations were observed between all subscales of the POD-15 and the MOA total score ($r = 0,564$, $p < 0,01$; $r = 0,627$, $p < 0,01$; $r = 0,434$, $p < 0,01$; $r = 0,391$, $p < 0,01$). **Conclusion:** Findings suggest higher trauma levels are associated with lower occupational participation and adaptation, highlighting vulnerability in maintaining meaningful daily roles. Psychological trauma limits participation and reduces subjective experience of meaning in occupation. Positive correlations between positive occupation and occupational adaptation indicate occupation-focused interventions can mitigate trauma effects and support adaptation in earthquake victims.

Keywords: Occupational Adaptation; Post-Disaster Trauma; Occupational Participation

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): İkbal Feyza ÖZTÜRK E-mail: ikbal.feyzaa@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Özgül Öğrenme Güçlüğü Olan Çocuklarda Sanal Rehabilitasyon ve Duyu Bütünleme Tedavisinin Etkinliğinin İncelenmesi

The Effectiveness of Virtual Rehabilitation and Sensory Integration Therapy in Children with Specific Learning Disabilities

İrem YILDIRIM¹, Remziye AKARSU², Hülya KAYIHAN²

¹Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı,

²Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı Özgül Öğrenme Güçlüğü (ÖÖG) tanılı çocuklarda duyu bütünleme terapisi ile kombine sanal rehabilitasyonun etkinliğini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 6–12 yaş aralığında ÖÖG tanılı 23 çocuk (12 kontrol, 11 çalışma) alınmıştır. Çalışma grubuna altı hafta boyunca haftada iki gün 30 dk duyu bütünleme terapisi ve 30 dk sanal rehabilitasyon. kontrol grubuna ise aynı süre yalnızca duyu bütünleme terapisi uygulanmıştır. Değerlendirmelerde Duyu Profili Kısa Çocuk Aktivite Profili (SCOPE) Dinamik Ergoterapi Biliş Bataryası (DOTCA-Ch) Nöromotor Performansın Klinik Gözlemi ve BOT 2-KF kullanılmıştır. **Bulgular:** Çalışma grubunda SCOPE tüm alt boyutlarında kontrol grubunda ise motor ve iletişim etkileşim becerileri dışında anlamlı değişimler bulunmuştur. Nöromotor Performansın Klinik Gözlemi'nde çalışma grubunda diğer gözlemler dışındaki tüm alt boyutlarda kontrol grubunda yalnızca zayıf duyu modülasyonunda anlamlı fark görülmüştür ($p<0,05$). BOT 2-KF'de çalışma grubunda tüm boyutlarda kontrol grubunda ise ince motor entegrasyon ve denge dışındaki değişkenlerde anlamlı farklar saptanmıştır ($p<0,05$). DOTCA-Ch ve Duyu Profili her iki grupta da anlamlı değişim göstermiştir ($p<0,05$). **Sonuç:** Bulgular sanal rehabilitasyon ile desteklenen duyu bütünleme terapisinin ÖÖG tanılı çocuklarda özellikle motor / iletişim etkileşim becerilerini geliştirmede daha etkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Özgül Öğrenme Güçlüğü; Duyu Bütünleme; Sanal Gerçeklik

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study was to examine the effectiveness of sensory integration therapy combined with virtual rehabilitation in children with Specific Learning Disorder (SLD). **Materials and Methods:** Twenty-three children aged 6–12 years with SLD participated (12 control, 11 intervention). The intervention group received 30 minutes of sensory integration and 30 minutes of virtual rehabilitation, twice weekly for six weeks. The control group received only sensory integration therapy with the same frequency and duration. Assessments were the Sensory Profile, Short Child Occupational Profile (SCOPE), Dynamic Occupational Therapy Cognitive Assessment (DOTCA-Ch), Clinical Observations of Neuromotor Performance, and the Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency-2 Brief Form (BOT-2 BF). **Results:** The intervention group showed improvements in all SCOPE subdomains, while the control group showed no change in motor or communication skills. In Clinical Observations, the intervention group improved in all domains except "other observations," whereas the control group improved only in "poor sensory modulation" ($p<0.05$). On the BOT-2 BF, the intervention group improved across domains, while the control group showed no progress in fine motor precision or balance ($p<0.05$). Both groups improved significantly in DOTCA-Ch and the Sensory Profile. **Conclusion:** Sensory integration therapy with virtual rehabilitation is more effective, especially for motor and communication skills.

Keywords: Specific Learning Disorder; Sensory Integration; Virtual Reality

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): İrem YILDIRIM E-mail: 231126003@st.biruni.edu.tr

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Tip-2 Diyabetli Bireylerde Damgalanma, Öz Yönetim ve Okupasyonel Denge Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Examining of the Relationship Among Stigma, Self-Management, and Occupational Balance in Individuals with Type 2 Diabetes

Sena Albay¹, Gizem Özcan¹, Şevval Güzel¹, Sude Saygı Güntürk¹, Şerife Nur Tozludepe¹,

¹Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada Tip-2 diyabete sahip olan bireylerde damgalanma, öz yönetim ve okupasyonel denge arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma 45-74 yaş (ortalama 56,89±7,93 yıl) arasında Tip-2 diyabet tanısı alan, Akyurt Mete Bora Yaşamevi kurumunda bulunan 109 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Bireylerin damgalanma düzeyleri Tip-2 Diyabet Hastalarında Damgalama Değerlendirme Ölçeği (DDDÖ-2) ile, diyabet öz yönetimleri Diyabet Öz Yönetim Skalası (DÖYS) ile, okupasyonel dengeleri Okupasyonel Denge Anketi (ODA) ile değerlendirilmiştir. İstatistiksel analiz için Pearson Korelasyon Testi kullanılmıştır. **Bulgular:** Bulgular, diyabet öz yönetiminde karşılaşılan zorlukların okupasyonel dengeyi olumsuz etkilediğini ortaya koymaktadır. Katılımcıların DÖYS alt boyutlarıyla ODA arasındaki ilişkiler incelendiğinde, "Glikoz yönetimi" alt boyutu haricinde alt boyutlar (Diyet kontrolü, Fiziksel aktivite, Sağlık hizmetlerinin kullanılması) arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuştur (sırasıyla $r=-0,336$, $p<0,01$; $r=-0,320$, $p<0,01$; $r=-0,310$, $p<0,01$). Ek olarak DDDÖ-2 alt boyutu olan "Kendini damgalama" ile DÖYS alt boyutu olan "Diyet kontrolü" arasında negatif yönlü korelasyon saptanmıştır ($r=-0,199$, $p<0,05$). **Sonuç:** Ergoterapi müdahalelerinde, Tip 2 diyabetli bireylerin ihtiyaçlarına yönelik olarak öz yönetimin desteklenmesi, kişilerin günlük yaşam aktivitelerini daha kontrollü ve anlamlı bir şekilde sürdürmelerine katkı sağlayarak okupasyonel dengeyi artıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Damgalanma; Okupasyonel Denge; Öz Yönetim; Tip 2 Diyabet

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to investigate the relationship between stigma, self-management, and occupational balance among individuals with type 2 diabetes. **Materials and Methods:** The study included 109 participants diagnosed with type 2 diabetes, aged 45–74 years (mean age 56.89±7.93), residing at Akyurt Mete Bora Living Home. Stigma was assessed using the Stigma Assessment Scale in Type 2 Diabetes Patients (SAST2), diabetes self-management using the Diabetes Self-Management Scale (DSMS), and occupational balance using the Occupational Balance Questionnaire (OBQ). Pearson Correlation Test was used for analysis. **Results:** Findings show that difficulties in diabetes self-management negatively affect occupational balance. Significant negative correlations were found between DSMS and OBQ sub-dimensions—Diet Control, Physical Activity, and Use of Health Services—except for Glucose Management ($r=-0.336$, $p<0.01$; $r=-0.320$, $p<0.01$; $r=-0.310$, $p<0.01$). A negative correlation was also observed between the Self-Stigmatization subscale of SAST2 and the Dietary Control subscale of DSMS ($r=-0.199$, $p<0.05$). **Conclusion:** Supporting self-management in occupational therapy, tailored to the needs of individuals with type 2 diabetes, may help them perform daily activities more effectively and enhance occupational balance.

Keywords: Stigma; Occupational Balance; Self-Management; Type 2 Diabetes

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Sena Albay E-mail: sena.albay@ankamedipol.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](#).

24-36 Aylık Gelişim Geriliği Olan Çocuklarda Ekran Süresi Kullanımına Göre Gelişimsel Parametrelerinin Karşılaştırılması

Comparison of Developmental Parameters According to Screen Time Use in 24-36 Month-Old Children with Developmental Delay

Ezginur Gündoğmuş¹, Gonca Bumin¹

¹ Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 24–36 aylık gelişim geriliği olan çocuklarda ekran süresi ile gelişimsel parametreler (bilişsel, dil, ince motor, kaba motor) arasındaki farkı ve yaş gruplarına göre gelişimsel değişimi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Bu kesitsel araştırma, 24–36 aylık çocuklar üzerinde yürütülmüştür. Gruplar, günlük ekran süresine göre ≤ 1 saat ve >1 saat olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Gelişimsel performans, Bayley-III kullanılarak değerlendirildi. Gruplar arasındaki fark Mann–Whitney U testi ile analiz edildi. **Bulgular:** ≤ 1 saat ekran süresi olan çocukların bilişsel ve dil puanları >1 saat grubuna kıyasla anlamlı olarak yüksek bulunmuştur ($p < 0,05$). Gelişim geriliği olan 24–36 aylık çocuklarda >1 saat ekran süresi, bilişsel ($p = 0.012$) ve dil gelişimi ($p = 0.018$) puanlarını anlamlı düzeyde düşürürken, ince motor ($p = 0.067$) ve kaba motor ($p = 0.081$) alanlarında ise kısa ekran süresi lehine ancak anlamlı olmayan bir fark göstermektedir. **Sonuç:** Ekran süresinin artışı, özellikle 2 yaş civarında bilişsel ve dil gelişimini olumsuz etkileyebilir. Bu nedenle, küçük yaş grubunda ekran süresinin ≤ 1 saatle sınırlandırılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Ekran Süresi; Gelişimsel Değerlendirme; Erken Müdahale

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study is to examine the difference between screen time and developmental parameters (cognitive, language, fine motor, gross motor) in children aged 24–36 months with developmental delay and to investigate developmental changes according to age groups. **Material and Methods:** This cross-sectional study was conducted on children aged 24–36 months. The groups were divided into two groups according to daily screen time: ≤ 1 hour and >1 hour. Developmental performance was assessed using Bayley-III. The difference between the groups was analysed using the Mann–Whitney U test. **Results:** Children with ≤ 1 hour of screen time had significantly higher cognitive and language scores compared to the >1 hour group ($p < 0.05$). In 24–36 month old children with developmental delay, >1 hour of screen time significantly decreased cognitive ($p = 0.012$) and language development ($p = 0.018$) scores, while there was a non-significant difference in favor of short screen time in fine motor ($p = 0.067$) and gross motor ($p = 0.081$) areas. **Conclusion:** Increased screen time may negatively affect cognitive and language development, particularly around the age of 2. Therefore, limiting screen time to ≤ 1 hour is recommended for young children.

Keywords: Screen Time; Developmental Assessment; Early Intervention

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Ezginur Gündoğmuş E-mail: ezginurgundogmus06@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu Olan Ergenlerde İnternet Bağımlılığının Yaşam Kalitesi ve Yürütücü İşlevler Üzerine Etkisi

The Impact of Internet Addiction on Quality of Life and Executive Functions in Children with Attention Deficit Hyperactivity Disorder

Beyzanur Demirci¹, Özden Erkan Oğul², Gülşah Zengin Yazıcı¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi,

²İstanbul Medipol Üniversitesi,

ÖZ

Amaç: Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB), çocuk ve ergenlerde dikkat sorunları, hiperaktivite ve dürtüsellik ile karakterize edilen davranışsal bozukluktur. DEHB'li ergenler bilişsel, davranışsal ve duygusal özellikleri nedeniyle internet bağımlılığı açısından yüksek risk altındadır. Bu çalışmanın amacı, DEHB tanılı ergenlerde internet bağımlılığının yaşam kalitesi ve yürütücü işlevler üzerindeki etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamızda, 20 DEHB tanılı ergene, 20 DEHB+İnternet Oyun Oynama Bozukluğu (İOOB) tanılı ergene ve 20 sağlıklı ergene İnternet Oyun Oynama Bozukluğu Ölçeği, Ergen Yürütücü İşlevler Envanteri ve Çocuklar için Yaşam Kalitesi Ölçeği-Ergen Formu uygulanmıştır. Çoklu karşılaştırmalar Kruskal-Wallis testi ile, ikili karşılaştırmalar Mann-Whitney U testi ile analiz edilmiştir. **Bulgular:** DEHB'li ergenlerin yürütücü işlev becerilerinin sağlıklı kontrollerden istatistiksel olarak daha düşük olduğu bulunmuştur ($p=0,001$). Ayrıca, DEHB+İOOB'li ergenlerin yürütücü işlev becerileri ($p<0,001$) ve fiziksel yaşam kalitesi ($p<0,001$) sağlıklı kontrollerden istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha düşük bulunmuştur. **Sonuç:** DEHB'li ergenlerde uzun süreli çevrimiçi oyun oynama, yürütücü işlevlerini ve yaşam kalitelerini olumsuz etkileyebilir. Bu bulgu, dijital oyunlara maruz kalma süresi ile bilişsel işlevler ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi dikkat çekmekte ve ebeveynler, eğitimciler ile klinisyenler için önemli bir uyarı niteliği taşımaktadır. Özellikle yürütücü işlevlerdeki zayıflama, bu çocukların akademik ve sosyal becerilerinde önemli sorunlara yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan; İnternet; Yaşam kalitesi; Yürütücü fonksiyon

ABSTRACT

Purpose: Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) is a common neurodevelopmental disorder characterized by inattention, hyperactivity, and impulsivity. Individuals with ADHD are more susceptible to internet addiction due to their cognitive and behavioral characteristics. This study aimed to examine the effects of internet addiction on executive functions and quality of life in adolescents with ADHD. **Material and Methods:** Sixty adolescents participated: 20 with ADHD, 20 with both ADHD and Internet Gaming Disorder (IGD), and 20 healthy controls. Assessments included the Internet Gaming Disorder Test, the Teenage Executive Functioning Inventory-Self Report, and the Pediatric Quality of Life Inventory. Statistical analyses were performed using the Kruskal-Wallis and the Mann-Whitney U tests. **Results:** Adolescents with ADHD showed significantly lower executive function than healthy peers ($p=0,001$). Those with both ADHD and IGD had even lower executive functions ($p<0,001$) and physical quality of life scores ($p<0,001$) than healthy controls. **Conclusion:** Prolonged online gaming appears to impair executive functioning and reduce quality of life in adolescents with ADHD. These findings highlight the link between digital game exposure, cognitive performance, and well-being, underscoring the need for awareness among parents, educators, and clinicians. In particular, weakened executive skills may contribute to academic difficulties and social challenges in affected adolescents.

Keywords: Adolescent; Executive function; Internet; Quality of life

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Beyzanur Demirci E-mail: beyzanur.demirci@bezmialem.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Araştırma Makalesi

Hafif Bilişsel Bozukluğu Olan Bireylerde Spiritüel İyilik Hali, Depresyon ve Sağlıklı Yaşlanma Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Investigation of the Relationship Between Spiritual Well-Being, Depression and Healthy Aging in Individuals with Mild Cognitive Impairment

Hatice Ünlüsoy¹, Turan Emre Özdemir², Remziye Dilşah Şimşek¹, Berkan Torpil¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi

²Ankara Medipol Üniversitesi

ÖZ

Amaç: Hafif bilişsel bozukluğu (HBB) olan bireylerde bilişsel ve psikososyal gerileme, ruh sağlığını olumsuz etkileyerek sağlıklı yaşlanma sürecini zorlaştırabilir. Bu çalışma, HBB'li bireylerde spiritüel iyilik hali, depresyon ve sağlıklı yaşlanma arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma, 65 yaş üstü (ortalama 69,94±3,41 yıl) 281 HBB tanılı katılımcı ile gerçekleştirildi. Katılımcılar; Sağlıklı Yaşlanma Ölçeği (SYÖ), Spiritüel İyilik Ölçeği (SİÖ) ve Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) ile değerlendirildi. Verilerin analizinde Spearman Korelasyon Testi kullanıldı. **Bulgular:** Katılımcıların depresyon ile sağlıklı yaşlanma düzeyleri arasında negatif yönde ilişki tespit edildi ($r=-0,414$, $p<0,001$). SYÖ ile SİÖ'nün alt boyutlarından öz-yeterlilik ($r=0,391$, $p<0,001$) ve yaşam planı ($r=0,341$, $p<0,001$) arasında pozitif yönde ilişkiler bulundu. BDÖ ile SİÖ toplam puanı arasında negatif yönde ilişki bulundu ($r=-0,504$, $p<0,001$). **Sonuç:** HBB'li bireylerde yüksek spiritüel iyilik hali, sağlıklı yaşlanmayla pozitif ilişkiliyken depresif semptomlarla negatif yönde ilişkilidir. Mevcut problemlere rağmen, HBB'li bireylerde sağlıklı yaşlanmanın teşvik edilmesi, işlevsel kapasitelerin korunması ve geliştirilmesi açısından oldukça önemlidir. Spiritüel iyilik halini destekleyici müdahaleler, HBB'li bireylerde psikososyal işlevsellik ve bilişsel gerilemeler üzerinde koruyucu bir rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel İşlev Bozukluğu; Sağlıklı Yaşlanma; Maneviyat; Depresyon

ABSTRACT

Purpose: Cognitive and psychosocial decline in individuals with mild cognitive impairment (MCI) can negatively affect mental health and complicate the healthy aging process. This study aims to investigate the relationship between spiritual well-being, depression and healthy aging in individuals with MCI. **Material and Methods:** The study was conducted with 281 participants diagnosed with MCI aged over 65 years (mean=69.94±3.41 years). Participants were assessed with the Healthy Aging Instrument (HAI), Spiritual Index of Well-Being (SIWB) and Beck Depression Inventory (BDI). Data were analyzed using the Spearman Correlation Test. **Results:** A negative correlation was detected between participants' depression and healthy aging levels ($r=-0.414$, $p<0.001$). Positive correlations were observed between the HAI and the SIWB subscales of self-efficacy ($r=0.391$, $p<0.001$) and life scheme ($r=0.341$, $p<0.001$). A negative correlation was found between the total score of the SIWB and the BDI ($r=-0.504$, $p<0.001$). **Conclusion:** High spiritual well-being in individuals with MCI positively correlated with healthy aging and negatively correlated with depressive symptoms. Despite existing problems, promoting healthy aging in individuals with MCI is important for protecting and improving functional capacities. Interventions that support spiritual well-being can play protective a role in the psychosocial functioning and cognitive decline of individuals with MCI.

Keywords: Cognitive Dysfunction; Healthy Aging; Spirituality; Depression

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Hatice Ünlüsoy E-mail: haticeunlusoy@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Nörotipik Gelişim Gösteren Bebeklerde Motor Gelişim için Mevcut Ev Ortamındaki Olanakların Duyusal İşleme Becerilerine Etkisinin İncelenmesi

Examining the Impact of Home Environment Opportunities for Motor Development on Sensory Processing Skills in Neurotypically Developing Infants

Esra Kamar¹, Gülşah Zengin Yazıcı², Ümit Uğurlu²

¹Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı,

²Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, bebeklerde motor gelişimi destekleyen ev ortamı olanaklarının duyuşal işleme becerilerine etkisi incelenmiştir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 7–18 aylık nörotipik gelişim gösteren 47 bebek dâhil edilmiştir. Ev ortamı olanakları Ev Ortamının Motor Gelişimi Desteklemesinin Değerlendirilmesi-Bebek Ölçeği (EOMGDD-BÖ) ile; duyuşal işleme becerileri ise Bebeklik Çağı Duyu Profili 2 Bakım Veren Anketi ile değerlendirilmiştir. EOMGDD-BÖ alt boyutlarının duyuşal işleme alt alanlarına etkisini belirlemek için çoklu regresyon analizi uygulanmıştır. **Bulgular:** Bebeklerin 21'i (%44.7) erkek, 26'sı (%55.3) kızdır; yaş ortalaması 12.8±3.5 (Min=7, Maks=18) aydır. "Oyun Materyalleri" ile oral süreç ($\beta=0.170$, $p=0.013$) ve işitsel süreç ($\beta=0.165$, $p=0.023$) arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Diğer değişkenler istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). **Sonuç:** Bulgular, ev ortamında sunulan gelişimsel fırsatların duyuşal işleme üzerinde olumlu etkiler yaratabileceğini göstermektedir. Özellikle ses çıkaran oyuncaklar işitsel süreçleri, ağız yoluyla keşfe uygun materyaller ise oral süreçleri destekleyebilir. Bu durum, erken çocuklukta çevresel zenginliğin duyuşal işleme kapasitesini artırabileceğini ortaya koymaktadır. Çalışma, çevre temelli ergoterapi müdahalelerinde ev ortamının materyal çeşitliliğiyle zenginleştirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bebek; Motor Beceriler; Duyusal İşlev; Çevre; Oyuncaklar

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the effects of home environment opportunities that support motor development on sensory processing skills in infants. **Materials and Methods:** A total of 47 neurotypical infants aged 7–18 months were included. Home environment affordances were assessed using the Affordances in the Home Environment for Motor Development–Infant Scale (AHMED-İS), while sensory processing skills were evaluated with the Baby Sensory Profile 2–Caregiver Questionnaire. Multiple regression analysis was conducted to investigate the effects of AHMED-İS subscales on sensory processing domains. **Results:** Of the infants, 21 (44.7%) were male and 26 (55.3%) females, with a mean age of 12.8±3.5 months. The "Play Materials" subscale showed a significant positive relationship with oral sensory processing ($\beta=0.170$, $p=0.013$) and auditory processing ($\beta=0.165$, $p=0.023$). Other variables were not statistically significant ($p>0.05$). **Conclusion:** The findings indicate that developmental opportunities provided at home may positively influence sensory processing. Specifically, sound-producing toys appear to support auditory processes, while materials suitable for oral exploration promote oral processes. This suggests that environmental enrichment in early childhood can enhance sensory processing capacity. The study emphasizes the importance of enriching the home environment with diverse materials in environment-based occupational therapy interventions.

Keywords: Infant; Motor Skills; Sensory Function; Environment; Toys

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Esra Kamar E-mail: 245331002@bvü.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Otizimli Çocuklarda İdiyopatik Parmak Ucu Yürüyüşü: Duyusal Regülasyon, Fizyolojik Regülasyon ve Motor Planlama Becerileri ile İlişkisi

Beyza Aydın¹, Zeynep Sebü¹, Abdullah Furkan Cangı²

¹ Self Metacognition Institute,

³ İstanbul Medipol Üniversitesi,

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, otizm spektrum bozukluğu tanısı almış ve idiyopatik parmak ucu yürüyüşü (İPUY) sergileyen çocuklarda duyusal regülasyon, fizyolojik regülasyon ve motor planlama becerileri ile İPUY arasındaki ilişkileri incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 2-6 yaş aralığında, OSB tanısı almış ve İPUY sergileyen 30 çocuk ile tipik gelişim gösteren 30 çocuk dahil edilmiştir. Veri toplama sürecinde Duyusal Regülasyon Ölçeği, Fizyolojik Regülasyon Ölçeği ve Algı ve Praksi Ölçeği kullanılmıştır. İstatistiksel analizlerde Pearson korelasyon testi, çoklu regresyon ve grup karşılaştırmaları uygulanmıştır. **Sonuçlar:** Regresyon analizine göre, İPUY davranışını en güçlü açıklayan değişkenler vestibüler algı ($\beta=0.541$), motor planlama ($\beta=0.503$) ve fizyolojik regülasyon ($\beta=0.512$) olarak bulunmuştur. Korelasyon analizleri, fizyolojik regülasyonun vestibüler, görsel, işitsel, taktil, tat-koku duyuları ve duyusal regülasyon düzeyi ile anlamlı pozitif ilişkiler gösterdiğini ortaya koymuştur. Ayrıca somatoduyusal algı, vestibüler algı, görsel algı ve genel algı-praksi düzeyi ile de orta ile güçlü düzeyde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Bu bulgular, fizyolojik regülasyonun hem temel duyusal girdiler hem de algısal ve motor planlama süreçleri ile yakın bir bağlantıya sahip olduğunu göstermektedir. **Tartışma:** Bulgular, İPUY paternini azaltmaya yönelik müdahalelerde vestibüler sistem odaklı duyu bütünleme terapisi, fizyolojik regülasyonu destekleyen yaklaşımlar ve motor planlama becerilerini geliştiren aktivitelerin etkili olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu; İdiyopatik Parmak Ucu Yürüyüşü; Duyusal Regülasyon; Fizyolojik Regülasyon; Motor Planlama

ABSTRACT

Purpose: The purpose of this study was to examine the relationships between sensory regulation, physiological regulation, and motor planning skills with idiopathic toe walking (ITW) in children diagnosed with autism spectrum disorder (ASD). **Materials and Methods:** The study included 30 children aged 2–6 years who were diagnosed with ASD and exhibited ITW, along with 30 typically developing peers. Data were collected using the Sensory Regulation Scale, Physiological Regulation Scale, and Perception and Praxis Scale. Statistical analyses included the Pearson correlation test, multiple regression, and group comparisons. **Results:** Regression analysis showed that vestibular perception ($\beta=0.541$), motor planning ($\beta=0.503$), and physiological regulation ($\beta=0.512$) were the strongest predictors of ITW behavior. Correlation analyses revealed significant positive relationships between physiological regulation and vestibular, visual, auditory, tactile, and taste–smell domains, as well as the overall sensory regulation level. Moreover, moderate to strong positive correlations were found between physiological regulation and somatosensory, vestibular, and visual perception, along with the overall perception–praxis level. These findings indicate that physiological regulation is closely linked to both basic sensory inputs and higher-level perceptual–motor processes. **Discussion:** The results suggest that interventions reducing ITW patterns should emphasize vestibular-based sensory integration therapy, approaches supporting physiological regulation, and activities enhancing motor planning skills.

Keywords: Autism Spectrum Disorder; Idiopathic Toe Walking; Sensory Regulation; Physiological Regulation; Motor Planning

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Uzm. Erg. Beyza Aydın E-mail: erg.beyzaaydin@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Profesyonel Dalgıçlarda Okupasyonel Denge, Kas-İskelet Sağlığı ve Kinezyofobi İlişkisi: Ön Bulgular

Occupational Balance, Musculoskeletal Health, and Kinesiophobia in Professional Divers: Preliminary Findings

Gamze Çağla Sırma^{1,2}, Kübra Ersoy¹, Selin Gamze Sümen³, Hülya Yücel⁴

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye;

²Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye,

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Uluslararası Tıp Fakültesi, Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye;

⁴Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye,

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, profesyonel dalgıçlarda okupasyonel denge, kas-iskelet sağlığı ve kinezyofobi arasındaki ilişkileri ve bunların meslekle ilgili faktörlerle bağlantılarını incelemeyi amaçlamaktadır. Elde edilen ön bulguların, dalgıçların mesleki sağlığı ve psikososyal işlevselliğine yönelik müdahalelere temel oluşturması hedeflenmektedir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 21 profesyonel dalgıç (ortalama yaş = 35,71±7,07 yıl) dahil edilmiştir. Katılımcıların demografik (yaş, cinsiyet vb.) ve mesleki bilgileri (dalış sıklığı, toplam dalış sayısı, ekipman ağırlığı vb.) kaydedilmiştir. Okupasyonel denge seviyeleri Okupasyonel Denge Anketi (ODA), kas-iskelet sağlığı Hollanda Kas-İskelet Anketi (HKİA), kinezyofobi düzeyi ise Tampa Kinezyofobi Ölçeği (TKÖ) ile değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde Pearson korelasyon testi kullanılmıştır. **Bulgular:** Kas-iskelet sorunları ile okupasyonel denge arasında güçlü negatif bir ilişki saptanmıştır ($r = -.703$, $p < .01$). Ergonomi sorunları, ekipman ağırlığı ile pozitif yönde ilişkili bulunmuştur ($r = .460$, $p < .05$). Dalış derinliği arttıkça, kinezyofobinin azaldığı gözlenmiştir ($r = -.454$, $p < .05$). Ayrıca, dalış deneyim süresi ($r = .516$, $p < .05$) ve dalış sıklığı ($r = .472$, $p < .05$) da dalış derinliğiyle anlamlı düzeyde ilişkili bulunmuştur. **Sonuç:** Ön bulgular, profesyonel dalgıçlarda okupasyonel dengenin kas-iskelet sağlığıyla ilişkili olduğunu ve mesleğe özgü faktörlerin sağlık üzerinde etkili olabileceğini ortaya koymakta; bu durum, daha kapsamlı araştırmaların yürütülmesi ve ergoterapi temelli bütüncül müdahalelerin geliştirilmesinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dalış; Ergonomi; Ergoterapi; Kinezyofobi

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the relationships between occupational balance, musculoskeletal health, and kinesiophobia in professional divers, as well as their associations with occupation-related factors. The preliminary findings provide a foundation for interventions targeting divers' health and psychosocial functioning. **Material and Methods:** A total of 21 professional divers (mean age=35.71±7.07 years) participated. Demographic (age, sex) and occupational data (diving frequency, total dives, equipment weight) were recorded. Occupational balance was assessed using the Occupational Balance Questionnaire-11 (OBQ-11T), musculoskeletal health with the Dutch Musculoskeletal Questionnaire (DMQ), and kinesiophobia with the Tampa Scale for Kinesiophobia (TSK). Pearson correlation analysis was used. **Results:** Musculoskeletal problems were strongly and negatively correlated with occupational balance ($r = -.703$, $p < .01$). Ergonomic problems were positively associated with equipment weight ($r = .460$, $p < .05$). Diving depth was negatively correlated with kinesiophobia ($r = -.454$, $p < .05$) and positively correlated with professional experience ($r = .516$, $p < .05$) and diving frequency ($r = .472$, $p < .05$). **Conclusion:** Preliminary findings indicate that occupational balance is associated with musculoskeletal health in professional divers and that occupation-specific factors may influence overall health; highlighting the importance of conducting more comprehensive research and developing holistic, occupational therapy-based interventions.

Keywords: Diving; Ergonomics; Kinesiophobia; Occupational Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Öğr. Gör. Gamze Çağla Sırma E-mail: gamze.dirgen@fbu.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Seçici Beslenme Problemi Olan Çocukların Duyusal Profilleri ile Duyusal Yeme Problemlerinin İncelenmesi

Examination of Sensory Profiles and Sensory Feeding Problems in Children with Selective Feeding Problems

Ezginur Gündoğmuş¹, Gökçen Akyürek¹, Gonca Bumin¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, seçici beslenme problemi olan çocukların duysal profilleri ile duysal yeme problemlerinin ilişkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya toplam N = 35 çocuk dahil edilmiştir. Yaş aralığı 2,5 ile 9 yıl olup (ortalama = 5,8 ± 1,9 yıl), tüm çocuklarda seçici beslenme problemi mevcuttur. Duyusal yeme problemleri, Duyusal Yeme Problemleri ölçeği (SEPS) ve duysal işleme profilleri ise Duyu Profili ölçeği ile ebeveyn bildirimleri aracılığıyla değerlendirilmiştir. SEPS puanları ile duysal profil alt boyutları arasındaki ilişkiler Spearman korelasyonu ile incelenmiştir. **Bulgular:** SEPS'in "yiyeceğe dokunmaktan kaçınma" alt boyutu dokunsal işleme ($r = 0,52, p < 0,001$) ve "duysal kaçınma" ($r = 0,49, p < 0,001$) ile; "öğürme" alt boyutu oral duysal işleme ($r = 0,46, p = 0,002$) ile anlamlı pozitif ilişkiler göstermiştir. "Tek bir yiyeceğe odaklanma" ve "sıcaklığa duyarlılık" alt boyutları ise duysal duyarlılık ve düşük kayıt örüntüleriyle ilişkili bulunmuştur ($p < 0,05$). **Sonuç:** Bulgular, seçici beslenme problemi olan çocuklarda özellikle dokunsal, oral ve duysal kaçınma örüntülerinin duysal yeme problemlerinin temel belirleyicileri olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, duysal temelli değerlendirme ve bireyselleştirilmiş beslenme müdahalelerinin erken çocuklukta önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Seçici Beslenme; Duyusal Yeme Problemi; Duyu Profili

ABSTRACT

Purpose: This study aims to investigate the relationship between the sensory profiles of children with picky eating and their sensory feeding/eating problems. **Material and Methods:** The study included n = 35 children with a total age range of 2.5 to 9 years (mean = 5.8 ± 1.9 years). Sensory eating problems were assessed using the Sensory Eating Problems Scale (SEPS), and sensory processing profiles were evaluated using the Sensory Profile Scale via parental reports. The relationships between SEPS scores and sensory profile subscales were examined using Spearman's correlation. **Results:** SEPS's avoidance of touching food subscale correlates with tactile processing ($r = 0.52, p < 0.001$) and the sensory avoidance ($r = 0.49, p < 0.001$); the gagging subscale showed significant positive correlations with oral sensory processing ($r = 0.46, p = 0.002$). The subscales focusing on a single food and on sensitivity to temperature were associated with sensory sensitivity and low registration patterns ($p < 0.05$). **Conclusion:** The findings indicate that tactile, oral, and sensory avoidance patterns are key determinants of sensory feeding problems, particularly in children with selective eating difficulties. These results emphasise the importance of sensory-based assessment and individualised feeding interventions in early childhood.

Keywords: Picky Eater; Sensory Feeding/Eating Problem; Sensory Profile

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Ezginur Gündoğmuş E-mail: ezginurgundogmus06@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Okul Öncesi Grubundaki Çocuklarda Çocuk Yogasının Duyusal İşleme, Self-Regülasyon ve Motor Beceri Üzerine Etkisinin İncelenmesi

The Effect of Children's Yoga on Sensory Processing, Self-Regulation, and Motor Skills in Preschool Children

Yağmur Coşkun¹, Remziye Akarsu²

¹ Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı,

² Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

Öz

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tipik gelişim gösteren okul öncesi çocuklara uygulanan yoga eğitiminin motor beceriler, self-regülasyon ve duysal işleme üzerine etkisini incelemektir. **Yöntem:** Çalışmaya 4–6 yaş aralığında, tipik gelişim gösteren toplam 40 çocuk (20 deney, 20 kontrol grubu) dahil edilmiştir. Deney grubuna, çocuk yogası uygulayıcı sertifikası olan araştırmacılar tarafından 8 hafta boyunca haftada 2 gün, 45 dakikalık çocuk yogası eğitimi verilmiştir. Kontrol grubuna herhangi bir müdahale yapılmamıştır. Veriler Sosyodemografik Bilgi Formu, Duyu Profili Testi, Bruininks–Oseretsky Motor Yeterlilik Testi–Kısa Form (BOT-2 KF) ve 4–6 Yaş Çocuklarına Yönelik Öz-Düzenleme Becerileri Ölçeği (anne ve öğretmen formları) ile toplanmıştır. **Bulgular:** Yoga eğitimi sonrası deney grubunda ince motor entegrasyon ($p=0,01$), bilateral koordinasyon ($p=0,08$) ve denge ($p=0,004$) alanlarında anlamlı gelişmeler gözlenmiştir. Ayrıca duysal işleme ve öz-düzenleme becerilerinde de anlamlı artışlar kaydedilmiştir ($p<0,05$). Kontrol grubunda ise anlamlı bir değişim bulunmamıştır. **Sonuç:** Çocuk yogası, okul öncesi dönemdeki çocukların motor beceri, duysal işleme ve öz-düzenleme gelişimini desteklemektedir. Yoga uygulamalarının erken çocukluk döneminde çocukların bilişsel, duysal ve sosyal gelişimlerine katkı sağladığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Yogası; Self-Regülasyon; Motor Beceri; Duyusal İşleme

ABSTRACT

Purpose: The purpose of this study is to examine the effect of yoga training applied to preschool children with typical development on motor skills, self-regulation, and sensory processing. **Materials and Methods:** A total of 40 children (20 experimental, 20 control group) aged 4–6 years with typical development were included in the study. The experimental group received 45-minute children's yoga training twice a week for 8 weeks by researchers certified in children's yoga. No intervention was made to the control group. Data were collected using a Sociodemographic Information Form, Sensory Profile Test, Bruininks–Oseretsky Motor Proficiency Test–Short Form (BOT-2 SF), and Self-Regulation Skills Scale for Children Aged 4–6 (parent and teacher forms). **Results:** After yoga training, significant improvements were observed in the experimental group in the areas of fine motor integration ($p=0.01$), bilateral coordination ($p=0.08$), and balance ($p=0.004$). Significant increases were also recorded in sensory processing and self-regulation skills ($p<0.05$). No significant changes were found in the control group. **Conclusion:** Children's yoga supports the development of motor skills, sensory processing, and self-regulation in preschool children. Yoga practices contribute to children's cognitive, emotional, and social development in early childhood.

Keywords: Child Yoga; Self-Regulation; Motor Skills; Sensory Processing

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Yağmur Coşkun E-mail: 210505800@st.biruni.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

İlkokul Çağındaki Çocuklarda Yürütücü İşlevler ve Okupasyonel Katılımın Demokratik Anne Tutumu ile İlişkisinin İncelenmesi

Examining the Relationship Between Executive Functions, Occupational Participation, and Democratic Parenting Attitudes in Primary School Children

Sinem Kale¹, Remziye Akarsu²

¹ Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı,

² Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, demokratik anne tutumunun ilkökul çağındaki çocukların yürütücü işlevleri ve okupasyonel katılımları üzerindeki etkisini incelemek ve çalışan ile çalışmayan annelerin çocukları arasında karşılaştırma yapmaktır. **Yöntem:** Çalışmaya 25–50 yaş aralığında, ilkökul çağında (6–12 yaş) çocuğu bulunan toplam 140 anne (64 çalışan, 76 çalışmayan) katılmıştır. Fiziksel, bilişsel veya nörogelişimsel rahatsızlığı olan anne ve çocuklar kapsam dışı bırakılmıştır. Veriler Sosyodemografik Bilgi Formu, Yürütücü İşlevler ve Aktivite Rutinleri Ölçeği, Ebeveyn Tutum Ölçeği ve Kısa Çocuk Aktivite Profili ile toplanmıştır. Pearson korelasyon analizi ve bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. **Bulgular:** Demokratik anne tutumu ile çocukların sabah–akşam rutinleri, oyun–serbest zaman, sosyal rutinler ve yürütücü işlevleri arasında anlamlı pozitif ilişkiler bulunmuştur ($r = 0,202-0,317$, $p < 0,05-0,01$). Çalışan ve çalışmayan anneler arasında genel anlamda fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). **Sonuç:** Demokratik anne tutumu çocukların bilişsel süreçlerini ve günlük yaşam katılımını desteklemektedir. Annelerin çalışma durumu bu ilişki üzerinde belirleyici bir etki yaratmamaktadır. Gelecek çalışmalarda, farklı anne tutumlarının çocukların gelişimsel becerileri üzerindeki etkilerinin incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Demokratik Anne tutumu; Yürütücü İşlevler; Okupasyonel Katılım.

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the effect of democratic maternal attitudes on the executive functions and occupational participation of primary school-aged children and to compare the children of employed and non-employed mothers. **Materials and Methods:** A total of 140 mothers aged between 25 and 50 years (64 employed, 76 non-employed) who had children aged 6–12 years participated in the study. Mothers and children with physical, cognitive, or neurodevelopmental disorders were excluded. Data were collected using the Sociodemographic Information Form, Executive Function and Activity Routine Scale, Parental Attitude Scale, and Short Child Occupational Profile. Pearson correlation analysis and independent samples t-test were applied. **Results:** Significant positive correlations were found between democratic maternal attitude and children's morning–evening routines, play–leisure activities, social routines, and executive functions ($r = 0.202-0.317$, $p < 0.05-0.01$). No significant differences were observed between the children of employed and non-employed mothers ($p > 0.05$). **Conclusion:** Democratic maternal attitudes support children's cognitive processes and participation in daily life. Maternal employment status does not appear to have a determining effect on this relationship. Future studies are recommended to explore the influence of different parenting styles on children's developmental skills.

Keywords: Democratic Maternal Attitude; Executive Functions; Occupational Participation.

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Sinem Kale E-mail: 230505803@st.biruni.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Araştırma Makalesi

Travmatik El Sinir Yaralanmalarında Ergoterapi Perspektifiyle Fonksiyonel ve Mesleki İyileşme

Functional and Vocational Recovery in Traumatic Hand Nerve Injuries from an Occupational Therapy Perspective

Mitra Niazi¹

¹ Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye,

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, travmatik el sinir yaralanmalarında cerrahi onarım sonrası fonksiyonel iyileşme, yaşam kalitesi (YK) ve işe dönüş (İD) oranlarını altı aylık takip sürecinde değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 18–48 yaş arası, yaralanmadan sonraki 48 saat içinde cerrahi onarım geçiren 100 hasta dahil edilmiştir. Fonksiyonel durum Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand (DASH) anketi, YK Short Form-36 (SF-36) ile ölçülmüş, İD verileri 6. ayda yapılan görüşmelerle toplanmıştır. **Bulgular:** Ortalama DASH puanı başlangıçta 74,6 iken, 3. ayda 42,3 ve 6. ayda 26,1'e düşmüştür ($p<0,001$). SF-36 toplam puanı 42,8'den 71,4'e yükselmiştir ($p<0,001$). Altı ayda hastaların %34'ü işe dönmüştür. Stabil işlerde çalışanlar ve izole sinir yaralanması olanlar daha yüksek İD oranına ulaşmıştır. **Sonuç:** Erken cerrahi onarım, fonksiyon ve yaşam kalitesinde belirgin iyileşme sağlamaktadır. Ancak, özellikle fiziksel açıdan zorlayıcı işlerde çalışanlarda İD oranı düşüktür. Mesleki rehabilitasyon ve iş uyumunu içeren kapsamlı programlar, uzun vadeli işlevsel ve sosyal katılımı desteklemek için gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Periferik Sinir Yaralanması; El Fonksiyonu; Yaşam Kalitesi; İşe Dönüş

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to evaluate functional recovery, quality of life (QoL), and return to work (RTW) outcomes after surgical repair of traumatic hand nerve injuries over a six-month follow-up. **Materials and Methods:** A total of 100 patients aged 18–48 years underwent surgical repair within 48 hours of injury. Functional outcomes were assessed using the Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand (DASH) questionnaire, QoL with the Short Form-36 (SF-36), and RTW data were collected through interviews at six months. **Results:** The mean DASH score decreased from 74.6 at baseline to 42.3 at 3 months and 26.1 at 6 months ($p<0.001$). SF-36 total scores improved from 42.8 to 71.4 ($p<0.001$). At six months, 34% of patients had returned to work, with higher RTW rates among those in stable employment and with isolated nerve injuries. **Conclusion:** Early surgical repair leads to significant improvements in function and QoL, but RTW rates remain low, particularly for individuals in physically demanding occupations. Comprehensive rehabilitation strategies incorporating vocational support are essential to enhance long-term occupational outcomes.

Keywords: Peripheral Nerve Injury; Hand Function; Quality of Life; Return to Work

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Mitra Niazi E-mail: mitra.niazi@uskudar.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License

Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğunda Yapılandırılmış Ortak Dikkat Temelli Ergoterapi Çalışmalarında Günlük Yaşam Bağımsızlığının ve Katılımın İncelenmesi

Investigation of Daily Living Independence and Participation in Structured Joint Attention-Based Occupational Therapy Interventions for Attention Deficit and Hyperactivity Disorder

Belgin KORKMAZ¹, Yeşim TEZCAN¹, Büşra İDRİSOĞLU¹, Sena ERARSLAN¹, Merve KESKİN¹, Devrim TARAKCI¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye.

ÖZ

Amaç: Ortak dikkat, sosyal etkileşimin temel unsurlarındandır; çevreyle ilişki, öğrenme, başkalarının zihinsel durumlarını anlamada rol oynar. Bu çalışmanın amacı, Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) tanısı almış çocuklarda yapılandırılmış ortak dikkat temelli ergoterapi müdahalelerinin günlük yaşam aktivitelerindeki (GYA) bağımsızlık ve katılım üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Randomize kontrollü olarak tasarlanan çalışmaya 6-10 yaş aralığında dahil edilme kriterlerini karşılayan 16 çocuk dahil edilmiştir. Kontrol grubuna geleneksel ergoterapi, müdahale grubuna ise 16 seanslık ortak dikkat temelli ergoterapi müdahale programı uygulanmıştır. Katılımcı çocukların günlük yaşam aktivitelerine katılım düzeylerini ve aktivite performanslarını değerlendirmek için PEDI-CAT ve SCOPE testleri kullanılmıştır. Verilerin analizinde, Wilcoxon ve Mann Whitney U testleri kullanılmıştır. **Bulgular:** Katılımcıların yaş ortalaması 7,44±1,41 yıl olup, %56,25'i erkek, %43,75'i kızdır. Ortak dikkat temelli müdahaleler sonrasında katılım düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı artış gözlenmiştir ($p<0,05$). Ancak günlük yaşam bağımsızlığı açısından iki grup arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). **Sonuç:** Ortak dikkat temelli ergoterapi, DEHB tanılı çocuklarda katılımı artırmada etkili bir yaklaşımdır. Günlük yaşam bağımsızlığı açısından kısa sürede belirgin fark görülmemekle birlikte, müdahale grubunda gelişim kaydedilmiştir. Bulgular, uzun süreli ve geniş kapsamlı çalışmaların gerekliliğini ortaya koymakta; farklı yaş grupları ve eşlik eden tanılarda yapılacak araştırmaların alan için yeni perspektifler sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: DEHB; Dikkat; Ergoterapi; Günlük Yaşam Aktiviteleri; Katılım

ABSTRACT

Purpose: Joint attention is a central element of social interaction, supporting environmental engagement, learning, and understanding others' mental states. This study examined the effects of structured joint attention-based occupational therapy on independence and participation in activities of daily living (ADL) in children with attention deficit hyperactivity disorder (ADHD). **Materials and Methods:** A randomized controlled trial was conducted with 16 children aged 6–10 years. The control group received traditional occupational therapy, while the intervention group participated in 16 sessions of structured joint attention-based therapy. Assessments included the Pediatric Evaluation of Disability Inventory–Computer Adaptive Test (PEDI-CAT) and the Short Child Occupational Profile (SCOPE). Data were analyzed using Wilcoxon and Mann Whitney U tests. **Results:** The mean age of participants was 7.44±1.41 years; 56.25% were male and 43.75% female. After intervention, significant improvements were observed in participation scores in the experimental group ($p<0.05$). No significant differences were found between groups in daily living independence ($p>0.05$). **Conclusion:** Structured joint attention-based occupational therapy is effective in enhancing participation in children with ADHD. While short-term changes in independence were not significant, within-group improvements were evident. These findings emphasize the need for long-term, larger-sample studies and investigation of outcomes across age groups and comorbid conditions.

Keywords: ADHD; Attention; Occupational Therapy; Activities of Daily Living; Participation

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Belgin KORKMAZ E-mail: BOŞ BIRAKINIZ

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Basketbolcu Adölesanlarda Duyusal İşlemlenin, Psikolojik Sağlamlık ve Spor Anksiyetesi Üzerine Etkisi

The Effect of Sensory Processing on Psychological Resilience and Sports Anxiety in Adolescent Basketball Players

Beyzanur Kılıç¹, Remziye Akarsu²

¹ Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı

² Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, basketbol oynayan 12–18 yaş arası adölesanlarda duysal işleme becerilerinin psikolojik sağlamlık ve spor kaygısı ile ilişkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma ilişkisel tarama modeliyle, İstanbul'da farklı spor kulüplerine devam eden 70 basketbolcu üzerinde yürütülmüştür. Katılımcılar Adölesan/Yetişkin Duyu Profili, Ergen Psikolojik Sağlamlık Ölçeği ve Spor Kaygı Ölçeği-2 ile değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Analizlerde, duysal kaçınma ve duysal hassasiyet puanlarının artmasıyla spor kaygısı düzeylerinde anlamlı bir ilişki görülmüştür ($p < 0,05$). Duyusal arayış puanlarının psikolojik sağlamlığın bazı alt boyutlarıyla anlamlı pozitif ilişkiler gösterdiği bulunmuştur ($p < 0,05$). Düşük kayıt alt boyutunun ise hem kaygı hem de sağlamlık puanlarıyla zayıf fakat istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler kurduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). **Sonuç:** Bulgular, duysal işleme becerilerinin sporcularda kaygı ve psikolojik dayanıklılık üzerinde etkili olabileceğini göstermektedir. Bununla birlikte, örneklem büyüklüğünün sınırlı olması genellenebilirliği kısıtlamaktadır. Gelecek araştırmalarda daha geniş örneklem ve farklı spor branşlarının incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duyusal İşleme; Psikolojik Sağlamlık; Spor Kaygısı; Adölesan; Basketbol

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the relationship between sensory processing skills, psychological resilience, and sport anxiety in adolescent basketball players aged 12–18. **Materials and Methods:** The study employed a relational screening design with 70 athletes from sports clubs in Istanbul. Participants were assessed using the Adult/Adolescent Sensory Profile, Adolescent Resilience Scale, and Sport Anxiety Scale-2. **Results:** Analyses revealed a significant relationship between higher sensory avoidance and sensitivity scores and increased sport anxiety levels ($p < 0.05$). Sensory seeking was found to be positively associated with certain subdimensions of resilience ($p < 0.05$). Low registration was weakly but significantly related to both anxiety and resilience ($p < 0.05$). **Conclusion:** The findings suggest that sensory processing skills may influence both anxiety and resilience among adolescent athletes. Future research with larger samples and across different sports is recommended to further clarify these relationships.

Keywords: Sensory Processing; Psychological Resilience; Sport Anxiety; Adolescents; Basketball.

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Beyzanur Kılıç E-mail: ergbeyzanurkilig@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Ergoterapi Öğrencilerinin İklim Değişikliği Farkındalığı ve İklim Kaygısı Düzeylerinin İncelenmesi

Ergoterapi Öğrencilerinde İklim Değişikliği Farkındalığı ve İklim Kaygısı

Medine Nur Özata Değerli¹, Nil Sevindik¹, Onur Altuntaş¹

¹ Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bireysel, örgütsel ve toplumsal farkındalığı artırmak ve insan, hayvan ve çevre sağlığını tehdit eden sürdürülebilir mesleki seçimler konusunda harekete geçmek önemlidir. Küresel iklim değişikliğinin mesleki deneyimler üzerindeki etkileri göz önüne alındığında, ergoterapi öğrencilerinin bu konuda eğitim alması ve farkındalık kazanması büyük önem taşımaktadır. Ancak literatürde, ergoterapi öğrencilerinin iklim farkındalıklarını inceleyen sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya Türkiye'deki 100 ergoterapi öğrencisi dahil edilmiştir. Katılımcılar, Küresel İklim Değişikliği Farkındalık Ölçeği ve İklim Değişikliği Kaygı Ölçeği'ni tamamlamıştır. **Bulgular:** Çalışmanın sonuçları, öğrencilerin iklim değişikliği farkındalığı düzeylerinin ortalama olduğunu, ancak iklim değişikliği kaygılarının yüksek olduğunu göstermiştir. Ayrıca, 4. sınıf öğrencilerinin farkındalık düzeyi en yüksek bulunmuştur ($p<0,001$), diğer sınıflar arasında ise fark bulunmamıştır ($p>0,05$). **Sonuç:** Bu çalışmanın sonuçları, ergoterapi eğitiminde iklim değişikliği farkındalık düzeyini ortaya koymuş ve ergoterapi eğitimindeki mevcut eksiklikler konusunda önemli bir farkındalık yaratmıştır. Ergoterapi eğitimine iklim değişikliği farkındalığının dahil edilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği; Ergoterapi; Öğrenci Farkındalığı; Kaygı.

ABSTRACT

Purpose: Occupational therapists and occupational therapy students are encouraged to raise individual, organisational and societal awareness and take action regarding sustainable occupational choices that threaten human, animal and environmental health. Considering the effects of global climate change on occupational experiences, it is of great importance that occupational therapy students receive training and gain awareness on this issue. However, there are a limited number of studies in the literature examining the climate awareness of occupational therapy students. **Material and Methods:** The study included 100 occupational therapy students in Türkiye. Participants completed the Global Climate Change Awareness Scale and the Climate Change Anxiety Scale. **Results:** The results of this study showed that students had an average level of climate change awareness, but their climate change concerns were high. In addition, the 4th grade students had the highest awareness ($p<0.001$), but there was no difference between the other grades ($p>0.05$). **Conclusion:** The results of this study revealed the level of climate change awareness in occupational therapy education and created an important awareness about the current deficiencies in occupational therapy education. It is of great importance to include climate change awareness in occupational therapy education.

Keywords: Climate Change; Occupational Therapy; Student Awareness; Anxiety

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Medine Nur Özata Değerli E-mail: mnurozata06@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Erken Çocukluk Dönemi Bakım Verenlerinde Kas- İskelet Sistemi Şikayetleri, Fiziksel Aktivite ve Okupasyonel Denge Arasındaki İlişki

The Relationship Between Musculoskeletal Complaints, Physical Activity, and Occupational Balance Among Early Childhood Caregivers

Ela SARICAN¹, Remziye AKARSU², Özlem GÖRGÜLÜ GÖKSU²

¹Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi, Dil ve Konuşma Terapisi (İngilizce)

²Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, erken çocukluk dönemi bakım verenlerinde kas-iskelet sistemi şikayetleri, fiziksel aktivite düzeyleri ve okupasyonel denge arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 56 bakım veren dahil edildi. Veriler Google Forms aracılığıyla hazırlanan anket formu ile toplandı. Anket, demografik bilgilerin ardından üç bölümden oluşmaktadır: kas-iskelet sistemi şikayetlerinin değerlendirilmesinde İskandinav Kas İskelet Sistemi Sorgusu (NMQ), fiziksel aktivite düzeylerinin belirlenmesinde Fiziksel Aktivite Anketi Kısa Formu (IPAQ-SF) ve okupasyonel dengenin değerlendirilmesinde Aktivite-Rol Dengesi Anketi (ARDA-11T) kullanıldı. **Bulgular:** Gruplar arasındaki farklılıkları değerlendirmek amacıyla Mann-Whitney U testi, değişkenler arasındaki ilişkileri incelemek için ise Spearman korelasyon analizi uygulandı. Analiz sonuçlarına göre, dirsek ağrısı yaşayan bireylerin fiziksel aktivite düzeyleri, dirsek ağrısı olmayan bireylere kıyasla anlamlı düzeyde daha düşük bulundu ($p = 0,004$). Ayrıca bireylerin sahip oldukları çocuk sayısı ile fiziksel aktivite düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptandı ($p = 0,021$). **Sonuç:** Elde edilen bulgular, dirsek ağrısı yaşayan bireylerde fiziksel aktivite düzeylerinin anlamlı derecede daha düşük olduğunu ve çocuk sayısı ile fiziksel aktivite düzeyleri arasında pozitif yönde bir ilişki bulunduğunu göstermektedir. Bu durum, ağrının günlük aktivitelerden kaçınmaya yol açabilmesi ve çocuk sayısının artmasının bakım verenlerin istemsiz fiziksel aktivite düzeylerini yükseltebilmesi ile açıklanabilir. Bulgular, erken çocukluk dönemi bakım verenlerinde fiziksel aktivitenin desteklenmesinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kas-İskelet Sistemi Bozuklukları; Fiziksel Aktivite; Okupasyonel Denge; Erken Çocukluk; Bakım Verenler.

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to investigate the relationship between physical activity levels, musculoskeletal complaints, and occupational balance among early childhood caregivers. **Materials and Methods:** Fifty-six caregivers were included. Data were collected via a Google Forms-based online survey. Following demographic questions, the survey comprised three sections: musculoskeletal complaints were assessed using the Nordic Musculoskeletal Questionnaire (NMQ), physical activity levels with the International Physical Activity Questionnaire-Short Form (IPAQ-SF), and occupational balance and occupational balance was assessed using the Occupational Balance Questionnaire (OBQ). **Results:** Differences between groups were evaluated using the Mann-Whitney U test, and Spearman correlation analysis examined variable relationships. Individuals with elbow pain had significantly lower physical activity levels than those without ($p = 0.004$). A positive correlation was also found between the number of children and physical activity levels ($p = 0.021$). **Conclusion:** These findings indicate that individuals with elbow pain exhibit significantly lower physical activity levels, and that a higher number of children is positively associated with increased physical activity. This may be explained by the avoidance of daily activities due to pain and the inadvertent increase in physical activity associated with caring for more children. The results highlight the importance of promoting physical activity among early childhood caregivers.

Keywords: Musculoskeletal Disorders; Physical Activity; Occupational Balance; Early Childhood; Caregivers

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Ela SARICAN E-mail: 240505401@st.biruni.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Oyun Temelli Sanal Gerçeklik Müdahalesinin Yaşlı Bireylerde Bilişsel, Fiziksel ve Psikososyal Etkilerinin İncelenmesi: Üç Olgu Sunumu

Examining the Cognitive, Physical, and Psychosocial Effects of Game-Based Virtual Reality Intervention in Older Adults: Three Case Presentations

İrem Yeşilkır¹, Remziye Akarsu², Başar Öztürk³

¹ Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı,

² Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

³ Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi/Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü,

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, oyun temelli sanal gerçeklik uygulamalarının yaşlı bireylerde öz-yeterlilik, denge, görsel-motor entegrasyon ve teknolojiye yönelik tutum üzerindeki etkilerini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya Mini Mental Durum Testi'nden 24 puan üzeri alan üç gönüllü birey dâhil edilmiştir. Katılımcılara BeCure sistemiyle haftada bir gün, altı hafta boyunca 30 dakikalık seanslar uygulanmıştır. Müdahalede BalanceSystem, HandROM ve ExtremityROM modülleri kullanılmış; değerlendirmelerde Öz-Yeterlilik Ölçeği, Loewenstein Ergoterapi Bilişsel Değerlendirme Testi (LOTCA) alt testleri, Tek Ayak Üzerinde Durma, Zamanlı Kalk-Yürü Testi ve Sistem Kullanılabilirlik Ölçeği (SUS) uygulanmıştır. **Bulgular:** Birinci olguda öz-yeterlilik 36'dan 37'ye, LOTCA 73'ten 80'e yükselmiştir. Tek Ayak Üzerinde Durma 3'ten 6.3 saniyeye artmış, Zamanlı Kalk-Yürü 10.30 saniyede sabit kalmıştır. SUS 50'dir. İkinci olguda LOTCA 65'ten 79'a yükselmiş, öz-yeterlilik değişmemiştir. Tek Ayak Üzerinde Durma 7'den 8.5 saniyeye, Zamanlı Kalk-Yürü 10.7'den 11.01 saniyeye çıkmıştır. SUS 72.5'tir. Üçüncü olguda LOTCA 75'ten 85'e yükselmiş, öz-yeterlilik 38'de kalmıştır. Tek Ayak Üzerinde Durma 11'den 9.2'ye düşmüş, Zamanlı Kalk-Yürü 6.95'ten 9.31'e artmıştır. SUS 85'tir. **Sonuç:** Oyun temelli sanal gerçeklik bilişsel işlevler, denge ve teknoloji tutumu üzerinde olumlu etki göstermiştir. Öz-yeterlilikte sınırlı değişime rağmen yüksek SUS puanları uyum ve motivasyonu yansıtmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sanal Gerçeklik; Yaşlı Bireyler; Oyun Temelli Rehabilitasyon

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study was to investigate the effects of game-based virtual reality applications on self-efficacy, balance, visual-motor integration, and attitudes toward technology in elderly individuals. **Material and Methods:** Three volunteers scoring above 24 on the Mini Mental State Examination participated. Sessions were conducted once a week for six weeks using the BeCure virtual reality system, utilizing BalanceSystem, HandROM, and ExtremityROM modules. Assessments included the General Self-Efficacy Scale, Loewenstein Occupational Therapy Cognitive Assessment (LOTCA) subtests, the One-Legged Stand Test, the Timed Up and Go Test, and the System Usability Scale (SUS). **Results:** Case 1 showed an increase in self-efficacy (36→37), LOTCA (73→80), and One-Leg Stand (3→6.3 s); TUG remained 10.30 s; SUS was 50. Case 2 demonstrated improvement in LOTCA (65→79) and One-Leg Stand (7→8.5 s); self-efficacy was stable; TUG rose slightly (10.7→11.01 s); SUS was 72.5. Case 3 showed increases in LOTCA (75→85) and TUG (6.95→9.31 s); self-efficacy remained 38; One-Leg Stand decreased (11→9.2 s); SUS was 85. **Conclusion:** Game-based virtual reality positively influenced cognitive performance, balance, and technology attitudes. Although self-efficacy showed minimal change, high SUS scores reflect strong engagement and adaptability.

Keywords: Virtual Reality; Elderly individuals; Game-Based Rehabilitation

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): İrem Yeşilkır E-mail: 241126002@st.biruni.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Akademik Performansın Desteklenmesi İçin Okul Ortamında Yapılandırılmış Görev Odaklı Ergoterapi: İnce Motor ve Görsel-Motor Beceriler

Structured Task-Focused Occupational Therapy in the School Environment to Support Academic Performance: Fine Motor and Visual-Motor Skills

Selma TUBAY¹, Elif ÖZÇELİK¹, Nefise KARATAŞ¹, Furkan KIR¹, Merve KESKİN¹, Devrim TARAKCI¹, Zuhal YENİCİ²

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

² Güngören Yahya Çavuş İlkokulu, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Giriş: Okul ortamında yapılandırılmış görev odaklı ergoterapi müdahalelerinin öğrencilerin el yazısı, ince motor ve görsel motor becerilerini geliştirmek ve bu gelişen becerilerin akademik performansa olan katkısını incelemeyi amaçlanmıştır. **Yöntem:** Öğrencilere ergoterapi müdahalesi öncesi ve sonrasında olmak üzere Minnesota Yazı Yazma Testi (MYYT), Minnesota El Beceri Testi (MEBT), Beery Buktenica Gelişimsel Görsel-Motor Entegrasyon Testi (Beery VMI) uygulanmıştır. Sınıf öğretmenlerine her öğrenci için Hedefe Ulaşma Ölçeği (GAS) uygulandı ve son olarak değerlendirme ölçütü olarak da öğrencilerin müdahale öncesi ve sonrası dönem notları kaydedilmiştir. Müdahale, 15 öğrenciye 10 hafta boyunca haftada 2 kez, seanslar 30 dakika olacak şekilde yapılandırılmış görev odaklı ergoterapi müdahalesi uygulanmıştır. **Bulgular:** MEBT'nin ve MYYT alt parametrelerinde anlamlı düzeyde iyileşme görülmüştür. Beery VMI testi sonuçlarında ise Görsel-Motor Entegrasyon Görsel Algı, Motor Koordinasyon alt testlerinde anlamlı iyileşme gözlenmiştir. GAS sonuçlarında anlamlı bir farkın yanında etki büyüklüğü büyük düzeydedir. Dönem notları karşılaştırmasında Matematik dersinde anlamlı iyileşme görülürken Hayat Bilgisi dersinde etki büyüklüğü orta düzeydedir. **Sonuç:** Çalışmanın bulguları doğrultusunda, okul ortamında uygulanan yapılandırılmış ergoterapi müdahalelerinin öğrencilerin görev odaklı başarı düzeyinde destekleyici rolü olduğu vurgulanmaktadır. Elde edilen veriler önceki çalışmalarla uyumlu olup literatüre katkı sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akademik Performans; El Yazısı; Görsel-Motor Entegrasyon; İnce Motor Beceri; Okul Tabanlı Ergoterapi

ABSTRACT

Introduction: This study aims to examine the contribution of structured task-focused occupational therapy interventions in the school environment regarding students' handwriting, fine and visual motor skills and the effects of these skills on their academic performance. **Method:** The Minnesota Writing Test (MYYT), the Minnesota Manual Dexterity Test (MEBT), and the Beery Buktenica Developmental Visual-Motor Integration Test (Beery VMI) were applied to the students before and after the occupational therapy intervention. Classroom teachers had been asked to administer the Goal Attainment Scale (GAS) to each student, and the final assessment measure was the students' pre- and post-intervention grades. The intervention consisted of a structured, task-focused occupational therapy intervention and it was applied to 15 students twice a week for 10 weeks, each session lasting 30 minutes. **Findings:** Significant improvements were observed in the MEBT and MYYT sub-parameters. Considerable improvements were observed in the Beery VMI test results, including Visual-Motor Integration, Visual Perception, and Motor Coordination sub-tests. Despite the significant difference in the GAS results, the effect size was large. A comparison of semester grades revealed significant improvement in Mathematics, while the effect size in Life Sciences was moderate. **Conclusion:** The findings of the study highlight the supportive role of structured occupational therapy interventions implemented in the school environment in students' task-focused achievement. The data obtained are consistent with previous studies and are expected to contribute to the literature.

Keywords: Academic Performance; Handwriting; Visual-Motor Integration; Fine Motor Skills; School-Based Occupational Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Selma TUBAY E-mail: selmatubay39@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Otizm Spektrum Bozukluğu Tanısı Olan ve Tipik Gelişim Gösteren Çocukların Duyusal İşleme Becerileri, Beslenme Problemleri ve Aile Tutumlarının Karşılaştırılması

Comparison of Sensory Processing Skills, Feeding Problems, and Parental Attitudes Between Children with Autism Spectrum Disorder and Typically Developing Children

Beyza Sekman¹, **Beyzanur Kılıç**¹, **Remziye Akarsu**²

¹ Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı

² Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü

ÖZ

Amaç: 3–6 yaş aralığında otizm spektrum bozukluğu (OSB) tanısı almış ve tipik gelişim gösteren (TGG) çocukların duyuşal işleme becerileri, beslenme problemleri ve aile tutumlarını karşılaştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya dahil edilme kriterlerini karşılayan 100 (50 OSB, 50 TGG) çocuk katılmıştır. Ebeveynlerden sosyodemografik bilgiler toplanmıştır. Çocuklardaki beslenme problemlerini değerlendirmek için Çocuklar için Yeme Davranışları Ölçeği (ÇYDÖ) ve Beslenme Problemleri Tarama Aracı (STEP), duyuşal işleme becerilerini değerlendirmek için Duyu Profili, ebeveynlerin beslenme tutumlarını belirlemek için Beslenme Stratejileri Ölçeği (FSQ) kullanılmıştır. **Bulgular:** OSB ve TGG çocuklarda anlamlı ilişkiler olduğunu gösterilmiştir. STEP tüm alt parametreleriyle duyuşal işleme arasında, FSQ tüm alt parametreleriyle duyuşal işlemenin tüm çeyreklikleri arasında, ÇYDÖ parametrelerinin toplam puanlarıyla FSQ tüm alt parametreleri arasında anlamlı farklar bulunmuştur ($p < 0,05$). **Sonuç:** Sonuçlar; OSB VE TGG çocuklarda duyuşal işleme, beslenme problemleri ve aile tutumu açısından anlamlı farklar olduğunu ortaya koymaktadır. Gelecek araştırmalarda OSB tanısı olan çocuklarda beslenmeye yönelik müdahalelerde aile tutumunun, duyuşal işleme becerilerinin dikkate alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu; Yeme Davranışı; Aile Tutumu; Duyusal İşleme.

ABSTRACT

Purpose: This study aims to compare sensory processing skills, feeding problems, and family attitudes between children aged 3–6 years diagnosed with Autism Spectrum Disorder (ASD) and typically developing (TD) children. **Materials and Methods:** The study included 100 children (50 ASD, 50 TD) who met the inclusion criteria. Sociodemographic data were collected from parents. Feeding problems were assessed using the Child Eating Behavior Questionnaire (CEBQ) and the Screening Tool of Feeding Problems (STEP). Sensory processing skills were evaluated with the Sensory Profile, and parental feeding attitudes were measured with the Feeding Strategies Questionnaire (FSQ). **Results:** Significant relationships were observed between the ASD and TD groups. There were significant differences between all STEP subparameters and sensory processing, between all FSQ subparameters and sensory processing quartiles, and between total CEBQ scores and FSQ subparameters ($p < 0.05$). **Conclusion:** The findings indicate meaningful differences between ASD and TD children regarding sensory processing, feeding problems, and family attitudes. Future studies should consider parental attitudes and sensory processing abilities when designing interventions for feeding difficulties in children with ASD.

Keywords: Autism Spectrum Disorder; Eating Behavior; Family Attitude; Sensory Processing.

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Beyza Sekman E-mail: beyzasekman13@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

DEHB olan Çocukların Duyusal İşleme Becerileri ve Uyku Kalitesinin Aktivite Katılımı Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Şeymanur ARABACI¹, Hülya KAYIHAN²

¹Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı,

²Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

Öz

Amaç: Bu çalışma, DEHB'li çocuklarda duysal işleme becerileri ve uyku kalitesinin aktivite katılımı üzerindeki etkisini incelemiştir. **Gereç ve Yöntem:** Psikiyatrist tarafından DSM-5'e göre DEHB tanısı alan 30 çocuk ve 30 tipik gelişim gösteren çocuk çalışmaya dâhil edilmiştir. Veriler sosyodemografik form, Dunn Duyu Profili, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve Kısa Çocuk Okupasyonel Performans Değerlendirmesi (SCOPE) ile toplanmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak belirlenmiştir. **Bulgular:** DEHB'li çocuklar, özellikle işitsel, görsel ve dokunsal alanlarda Dunn duysal işleme alt boyutlarında kontrol grubuna göre daha düşük puan almıştır ($p<0,001$). SCOPE puanları da DEHB grubunda daha düşük bulunmuştur ($p<0,001$). PUKİ sonuçları, DEHB'li çocuklarda daha düşük uyku kalitesini göstermiş; motor beceriler ve çevresel faktörlerle negatif ilişkiler saptanmıştır ($p<0,01$). Görsel işleme, duysal yanıt ve algisal ince motor beceriler uyku kalitesinin güçlü yordayıcılarıdır ($p<0,001$). **Sonuç:** Duyusal işleme güçlükleri, DEHB'li çocuklarda uyku kalitesini ve aktivite katılımını olumsuz etkilemektedir. Ergoterapi uygulamalarında duysal alanlara ve uyku düzenlenmesine yönelik müdahaleler, çocukların günlük yaşam becerileri, aktivite katılımı ve yaşam kalitesini önemli ölçüde destekleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu; Duyusal İşleme; Uyku Kalitesi; Aktivite Katılımı; Ergoterapi.

ABSTRACT

Purpose: This study examined the effects of sensory processing skills and sleep quality on activity participation in children with ADHD. **Material and Methods:** Thirty children diagnosed with ADHD according to DSM-V and 30 typically developing peers were included. Data were collected using a sociodemographic form, the Dunn Sensory Profile, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), and the Short Child Occupational Performance Evaluation (SCOPE). **Results:** Children with ADHD had significantly lower sensory processing scores than controls ($p<0.001$), particularly in auditory (30.8 ± 5.93), visual (36.0 ± 6.73), and tactile domains (73.06 ± 10.24). SCOPE scores were also lower in the ADHD group (88.93 ± 12.6 ; $p<0.001$). PSQI scores indicated poorer sleep quality ($U=317.5$; $p=0.032$), with negative correlations between sleep quality and motor skills ($r=-0.515$; $p=0.004$) and environmental factors ($r=-0.470$; $p=0.009$). Visual processing ($B=-0.293$), emotional response ($B=-0.430$), and perceptual fine motor skills ($B=1.911$) emerged as significant predictors of sleep quality ($p<0.001$). **Conclusion:** Sensory processing difficulties contribute to poor sleep and reduced activity participation in children with ADHD. Occupational therapy interventions targeting sensory regulation and sleep quality may enhance daily functioning and overall quality of life.

Keywords: Attention Deficit Disorder with Hyperactivity; Sensory Processing; Sleep Quality; Activity Participation; Occupational Therapy.

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Şeymanur ARABACI E-mail: 221126006@st.biruni.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atif-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Yaşlı Bireylerin Dijital Yetkinlik Seviyelerinin Günlük Yaşam Aktivitelerindeki Bağımsızlık Seviyesi Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Investigating the Impact of Digital Competence Levels on the Independence in Activities of Daily Living Among Older Adults

Duru Ceren Balcı¹, **Hülya Kayıhan**²

¹ Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı,

² Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, yaşlı bireylerin dijital yetkinlik düzeyleri ile günlük yaşam aktivitelerindeki bağımsızlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırma, ilişkisel tarama modeline göre tasarlanmış olup, 65 yaş ve üzeri 55 bireyle yürütülmüştür. Veriler, yüz yüze uygulanan anket ile toplanmıştır ve sosyodemografik form, Yaşlılara Yönelik Dijital Yetkinlik Envanteri ile Lawton & Brody Enstrümantal Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 26 programı aracılığıyla analiz edilmiş, Pearson ve Spearman korelasyon analizleri yapılmıştır. **Bulgular:** Bulgular Dijital yetkinlik düzeyi ile günlük yaşamda bağımsızlık arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir ($p<0,001$). Özellikle bilgi ve veri okuryazarlığı ($p=0,011$) alt boyutu ile günlük yaşam aktivitelerindeki bağımsızlık seviyesi arasındaki skor dikkat çekmektedir. **Sonuç:** Sonuçlar, bu dijital becerilerin yalnızca birer teknik yetkinlik değil, aynı zamanda ergoterapinin müdahale alanına dâhil edilmesi gereken fonksiyonel yaşam becerileri olduğunu vurgulamaktadır. Bu nedenle, dijital okuryazarlık değerlendirmesi ve eğitimi, ergoterapistlerin yaşlı bireylere sunduğu hizmetlerde bütüncül yaklaşımın bir parçası olmalıdır. Gelecek çalışmaların daha yüksek örneklemelerle ve farklı popülasyonları da dahil etmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Yaşlılık; Dijital Yetkinlik; Günlük Yaşam Aktiviteleri; Bağımsız Yaşam

ABSTRACT

Purpose: This research aims to investigate the relationship between the digital competency levels of older adults and their independence in daily living activities. **Material and Methods:** The study was designed using a correlational survey model and was conducted with 55 individuals aged 65 and over. Data were collected via an in-person questionnaire, which included a sociodemographic form, the Digital Competency Inventory for Older Adults, and the Lawton & Brody Instrumental Activities of Daily Living Scale. The data obtained were analyzed using SPSS 26, with Pearson and Spearman correlation analyses. **Results:** The findings indicate a positive and significant relationship between digital competency level and independence in daily life ($p<0.001$). The scores for the sub-dimension of information and data literacy ($p=0.011$) were particularly notable in their correlation with independence levels in daily living activities. **Conclusion:** The results emphasize that these digital skills are not merely technical competencies but are also functional life skills that should be included in the scope of occupational therapy intervention. Therefore, digital literacy assessment and training should be an integral part of the holistic approach provided by occupational therapists to older adults. It is recommended that future studies include larger samples and different populations to address the current research's limitations.

Keywords: Occupational Therapy; Aging; Digital Competence; Activities of Daily Living; Independent Living.

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Duru Ceren Balcı E-mail: 210505010@st.biruni.edu.tr

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Motosiklet Kullanan Bireylere Uygulanan Ergonomi Eğitiminin Ağrı ve Stres Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi

Examination of the Effects of Ergonomic Training on Pain and Stress in Individuals Using Motorcycles

Selin GÜNDOĞAN¹ Yunus AYIK¹

¹ Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü,

ÖZ

Amaç: Türkiye’de iş yaşamında motosiklet kullanan yaklaşık 1,4 milyon kişide özellikle bel, boyun, sırt ve el bileklerinde ağrı şikâyetleri yaygındır. Bu fiziksel sorunların uzun vadede stres düzeyini artırarak yaşam kalitesi ve iş performansını olumsuz etkilediği görülmektedir. Bu araştırma ile motosiklet kullanan bireylere verilen ergonomi eğitiminin ağrı ve stres düzeyleri üzerine etkisi incelenmektedir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya 18–55 yaş arası, en az bir yıldır profesyonel olarak motosiklet kullanan gönüllü bireyler dahil edilmiştir. Katılımcılara Demografik Bilgi Formu, Algılanan Stres Ölçeği ve McGill Ağrı Ölçeği Kısa Formu uygulanmıştır. Ergonomi eğitimi sekiz hafta boyunca, 45 dakikalık seanslar ile haftada iki gün uygulanmıştır. Eğitim öncesi ve sonrası değerlendirmeler yapılmıştır. Verilerin normallik dağılımı Shapiro-Wilk testi ile incelenmiştir. Ölçek puanlarındaki değişimleri belirlemek için bağımlı örneklem t-testi kullanılmıştır. **Bulgular:** Çalışmamıza yaşları 18 ile 55 yaş arası değişen 36 motosiklet kullanıcısı katılmıştır. Katılımcılar üzerinde uygulanan ergonomi eğitimi sonrasında ağrı ve stres parametreleri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalma görülmüştür ($p<0,05$). **Sonuç:** Bu çalışma, motosiklet kullanıcılarına verilen ergonomi eğitiminin stres ve ağrı düzeylerinde anlamlı gelişmeler elde edildiğini göstermiştir. Ergoterapi perspektifinden bakıldığında, ergonomi temelli müdahalelerin, fiziksel ve ruh sağlığı üzerindeki olumlu etkisi bireylerin günlük yaşam ve iş-üretici aktivitelerine aktif katılımını artırabilir. Bu nedenle motosiklet kullanıcıları için ergonomi eğitiminin yaygınlaştırılması ve rutin eğitim programlarına entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı; Ergonomi; Motosiklet Kullanıcıları; Stres

ABSTRACT

Purpose: In Turkey, among approximately 1.4 million individuals using motorcycles for work, complaints of pain in the lower back, neck, upper back, and wrists are common. These physical problems may increase stress levels over time, negatively affecting quality of life and work performance. This study aimed to examine the effects of ergonomics training on pain and stress levels in motorcycle users. **Materials and Methods:** Volunteers aged 18–55 who had been using motorcycles professionally for at least one year were included. Participants completed a Demographic Information Form, the Perceived Stress Scale, and the Short Form McGill Pain Questionnaire. Ergonomics training was delivered twice a week for eight weeks, with 45-minute sessions. Pre- and post-training assessments were conducted. Data normality was tested with the Shapiro–Wilk test, and paired-sample t-tests were used to analyze changes in scale scores. **Results:** Thirty-six motorcycle users aged 18–55 participated. Significant reductions in pain and stress parameters were observed after ergonomics training ($p<0.05$). **Conclusion:** Ergonomics training led to meaningful improvements in pain and stress. From an occupational therapy perspective, ergonomics-based interventions may enhance participation in daily life and work-related activities. Widespread integration of ergonomics training for motorcycle users is recommended.

Keywords: Pain; Ergonomics; Motorcycle Users; Stress

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Selin GÜNDOĞAN E-mail: selingundogann@icloud.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Çalışanların ve Ailelerin Disiplinler Arası Çalışma Modeline İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Examining Employees' and Families' Views on the Interdisciplinary Work Model

Büşra Yeğiner Dinçer¹, **Hülya Kayıhan**², **Burcu Kılıç Tülü**³, **Özlem Gülümser**¹, **Elif Doğan**¹, **Çağrı Gülümser**¹

¹ Gülümser Akademi, Ankara, Türkiye

² Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

³ Ankara Üniversitesi, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Ülkemizde Multidisipliner uygulamalar yaygın bir şekilde kullanılmakla birlikte interdisipliner yaklaşımlar yetersiz kalmaktadır. Kaynaklar disiplinler arası uygulamaların disiplinlerin birbirini güçlendirmesiyle çocuk gelişiminde daha etkili olduğunu ve özellikle zaman ve aile beklentileri açısından olumlu sonuçlara yol açtığını göstermektedir. İnterdisipliner çalışmaların yaygınlaşması için uygulama modellerine ihtiyaç olmaktadır. Bu çalışmanın amacı özel gereksinimli çocuklarda “Embriyodan Üniversiteye Tek Çatı” Modeline açıklamak ve bu modeli uygulayan disiplinlerin ve yararlanan ailelerin deneyimlerini ortaya koymaktır. **Gereç ve Yöntem:** Nitel araştırmaya dayalı gerçekleştirilen bu çalışmaya özel eğitim, psikoloji, dil konuşma terapisi, fizyoterapi ve ergoterapi disiplinlerinden 11 uzmanla yarı yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. 42 aileye de bu modelle ilgili “güçlü ve zayıf yönleri ile ilgili anket” uygulanmıştır. Veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş ve bir tema buna bağlı üç alt tema elde edilmiştir. Ana tema modelin paydaşlar üzerindeki etkileri olarak belirlenmiştir. Alt temalar ise; Model ve uzman, model ve aile, model ve çocuk olarak isimlendirilmiştir. **Bulgular:** Bu model temelinde yürütülen çalışmaların çocukların gelişimini hızlandırdığı, aile memnuniyeti ve ailenin uzmanla işbirliğini arttırdığını, uzmanların ise mesleki ve kişisel gelişimine katkı sağladığı belirlenmiştir. **Sonuç:** Bu modele yönelik uzman ve aile görüşleri bu yaklaşımın yaygınlaşmasının ve kanıta dayalı sonuçları gösteren çalışmaların artmasının önemini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Disiplinlerarası yaklaşımlar; Özel gereksinimli çocuk; Bütüncül model; Paydaş görüşleri

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study is to introduce the “From Embryo to University Under One Roof” Model for children with special needs and to present the experiences of professionals who implement the model as well as families who benefit from it. **Material and Methods:** This qualitative study was conducted with 11 experts from the fields of special education, psychology, speech and language therapy, physiotherapy, and occupational therapy through semi-structured interviews. Additionally, a questionnaire focusing on the strengths and weaknesses of the model was administered to 42 families. Data were analyzed using content analysis, which revealed one main theme and three sub-themes. The main theme was defined as “the impact of the model on stakeholders.” The sub-themes were identified as: (1) the model and professionals, (2) the model and families, and (3) the model and children. **Results:** Findings indicated that practices conducted within the framework of this model accelerated children’s development, increased family satisfaction and collaboration with professionals, and contributed positively to the professional and personal development of the specialists involved. **Conclusion:** The perspectives of both professionals and families highlight the importance of disseminating this approach and conducting further evidence-based studies to demonstrate its outcomes.

Keywords: Interdisciplinary Communication; Holistic Health; Attitude of Health Personnel

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Büşra Yeğiner E-mail: busra.yeginer94@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Araştırma Makalesi

Üniversite Öğrencilerinin Katılım ve Kısıtlılık Düzeylerini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Examining the Factors Affecting the Levels of Participation and Discontinuity Among University Students

Sultan Nur Karadaş¹, Meryem Betül Eriş¹, Kevser Fidan¹, Rabia Yaşar¹

¹ Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Literatürdeki eksikliği doldurmak üzere yürütülen bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin katılımlarına etki eden faktörlerin incelenmesiyle katılım ve kısıtlılık düzeylerinin, bunları etkileyen faktörlerin ve günlük yaşam aktivitelerine katılım düzeylerinin tespit edilmesi hedeflenmiştir. **Gereç ve Yöntem:** 151 öğrencinin katıldığı bu çalışmada sosyodemografik bilgi formu, Katılım Ölçeği ve Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ) kullanılmıştır. Katılım Ölçeği, sosyal yaşama katılımın sıklığıyla birlikte bireyin algıladığı engelleri; KAPÖ ise kendine bakım, üretkenlik ve serbest zaman aktivitelerinde bireylerin performans ve tatmin düzeylerini değerlendirmiştir. Araştırma verileri SPSS 22.0 aracılığıyla analiz edilmiştir. **Bulgular:** Araştırma bulgularında katılımcıların %82,1'inin kadın, yaş ortalamasının ise 20,86±6,81 olduğu yer almaktadır. Ortalama performans puanı 4,61±1,38 ve tatmin puanı 3,6±1,57 olarak bulunmuştur. KAPÖ Performans ve tatmin puanları arasında pozitif yönde, performans ve katılım kısıtlılığı arasında ise negatif yönde anlamlı ilişkiler saptanmıştır. Regresyon analizi sonucu tatmin, kısıtlılık üzerindeki en güçlü koruyucu etken olarak bulunmuştur. Öğrencilerin katılım kısıtlılıkları hafif düzeyde çıkmıştır. Annenin eğitim düzeyi ile KAPÖ performans, kronik rahatsızlık ile KAPÖ tatmin puanları arasında anlamlı farklılık gözlenmiştir. **Sonuç:** Araştırma bulguları doğrultusunda aile ve sağlık unsurlarının öğrencilerin katılım ve yaşam doyumlarını etkileyebileceği söylenebilmektedir. Sonuç olarak, öğrenci katılımının artırılması adına yapılacak müdahalelerde bu unsurların dikkate alınması müdahale etkinliğini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi; Günlük yaşam aktiviteleri; Sosyal katılım; Toplumsal katılım

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to address a gap in the literature by examining factors influencing university students' participation, participation restrictions, and engagement in daily life activities. **Material and Methods:** A total of 151 students participated. Data were collected using a sociodemographic information form, the Participation Scale, and the Canadian Occupational Performance Measure (COPM). The Participation Scale assessed frequency of social participation and perceived barriers, while the COPM evaluated performance and satisfaction in self-care, productivity, and leisure activities. Data were analyzed with SPSS 22.0. **Results:** Of the participants, 82.1% were female, with a mean age of 20.86±6.81 years. Mean performance and satisfaction scores were 4.61±1.38 and 3.6±1.57, respectively. Significant positive correlations were found between COPM performance and satisfaction, while performance was negatively correlated with participation restrictions. Regression analysis identified satisfaction as the strongest protective factor against restriction. Overall, students' participation restrictions were mild. Significant differences were found between mother's education level and COPM performance, and between chronic health condition and COPM satisfaction. **Conclusion:** Family and health factors appear to influence students' participation and life satisfaction. Considering these factors may enhance the effectiveness of interventions aimed at increasing student participation.

Keywords: Occupational therapy; Activities of daily living; Social participation; Community participation

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Sultan Nur Karadaş E-mail: sltnnr169@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Okul Öncesi Eğitime Devam eden 4-6 Yaş Aralığındaki Çocuklarda Duyusal İşleme Becerileri, Motor Fonksiyon ve Okupasyonel Katılım Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Investigation of the Relationship Between Sensory Processing Skills, Motor Function, and Occupational Participation in 4-6 Year Old Children Attending Preschool Education

Yaren Yıldırım¹, **Özlem Gülümser**², **Beyza Petekci**¹, **Büşra Yeğiner Dinçer**¹, **Çağrı Gülümser**¹, **Hülya Kayıhan**³

¹Gülümser Akademi, Ankara, Türkiye

²Yüksek İhtisas Üniversitesi, Ankara, Türkiye

³Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, 4–6 yaş arası okul öncesi çocuklarda duyuşal işleme becerileri, motor fonksiyon ve aktivite katılımı arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamıştır. **Gereç ve Yöntem:** Elli okul öncesi çocuk Dunn Duyusal Profil, Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlilik Testi-2 (BOT-2) ve Erken Çocukluk Gelişim Değerlendirme Testi (EGE) ile değerlendirilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkileri incelemek için korelasyon analizleri yapılmıştır. **Bulgular:** Katılımcıların 22'sinde düşük kayıt, 18'inde arayış, 18'inde hassasiyet ve 20'sinde kaçınma alanlarında atipik duyuşal işleme tepkileri görülmüştür. Dunn hassasiyet alt boyutu ile BOT-2 toplam puanı arasında anlamlı pozitif ilişki saptanmıştır ($p<0.05$). Bu durum duyuşal işleme becerilerinin motor performansla yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Duyusal işleme güçlüğü yaşayan çocukların motor becerilerinin ve günlük aktivitelere katılımının daha düşük olduğu belirlenmiştir. **Sonuç:** Duyusal işleme becerileri, okul öncesi çocuklarda motor fonksiyon ve aktivite katılımının önemli bir belirleyicisidir. Erken değerlendirme ve hedefe yönelik müdahaleler, çocukların fonksiyonel gelişimini ve günlük yaşama katılımını desteklemede kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Duyusal işleme; Motor fonksiyonlar; Okupasyonel Katılım; Okul öncesi children

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to investigate the relationship between sensory processing skills, motor function, and occupational participation in preschool children aged 4–6 years. **Materials and Methods:** Fifty preschool children were assessed using the Dunn Sensory Profile, the Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency-2 (BOT-2), and the Early Childhood Developmental Evaluation Test (EGE). Correlation analyses examined associations between variables. **Results:** Atypical sensory processing responses were identified in registration ($n=22$), seeking ($n=18$), sensitivity ($n=18$), and avoidance ($n=20$). A significant positive correlation emerged between the Dunn sensitivity subscale and BOT-2 total scores ($p<0.05$), indicating that sensory processing abilities are closely linked to motor performance. Children with sensory processing difficulties showed lower motor skills and reduced participation in daily activities, highlighting the impact of sensory modulation challenges on functional performance. **Conclusion:** Sensory processing skills play a key role in motor function and occupational participation in preschool children. Early evaluation and targeted interventions are essential to support functional development and daily participation.

Keywords: Sensory processing; Motor skills; Occupational participation ; Preschool children

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Yaren Yıldırım E-mail: bilgi@gulumserakademi.com

ORCID ID:

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Sağlıklı Yaşlı Yetişkinlerde Xbox Tabanlı Rehabilitasyon Programının Dikkat ve Yürütücü İşlevler ile İlişkisi

The Relationship Between Xbox-Based Rehabilitation Programs and Attention and Executive Functions in Healthy Older Adults

Ayşe Seren Taner¹, Eylül Eşin¹, Zeynep Demir¹, Halime Avunç¹, Merve Keskin¹, Devrim Tarakcı¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, sağlıklı yaşlı yetişkinlerde Xbox tabanlı rehabilitasyon programının dikkat ve yürütücü işlevlerle ilişkisini incelemeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 50 yaş ve üzeri, 20 sağlıklı yaşlı birey katılmıştır. Katılımcılar, 10 kişilik Xbox temelli uygulama grubu (Bağcılar Belediyesi Vefahâne Yaşam Merkezi'nde takip edilenler) ve ev temelli bilişsel rehabilitasyon uygulanan 10 kişilik ev programı grubu olarak ikiye ayrılmıştır. Tüm katılımcılara Demografik Veri Formu, Geriatrik Depresyon Ölçeği, Berg Denge Ölçeği, Standardize Mini Mental Test, D2 Dikkat Testi, Stroop Testi, Sayı Menzili Testi, İz Sürme Testi ve Benton Çizgi Yönü Belirleme Testi uygulanmıştır. **Bulgular:** Her iki grupta da uygulama öncesi ve sonrası dikkat ve yürütücü işlevlerde anlamlı gelişmeler saptanmıştır ($p \leq 0,05$). Gruplar arası değişim karşılaştırıldığında Xbox grubunda D2 puanı, Stroop Testi B süresi, sayı menzili ve Benton Çizgi Yönü Belirleme testinde istatistiksel olarak anlamlı farklar bulunmuştur ($p \leq 0,05$). **Sonuç:** Her iki yöntemin de dikkat ve yürütücü işlevleri geliştirdiği, Xbox temelli uygulamaların ise özellikle yürütücü işlevler ve görsel-uzaysal algıda daha belirgin gelişmeler sağladığı görülmüştür. Teknoloji odaklı uygulamaların yaşlı bireylerde bilişsel becerilerin geliştirilmesinde geleneksel yöntemleri destekleyebilecek ve süreci daha ilgi çekici hâle getirebilecek etkili bir alternatif sunabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel İşlevler; Bilişsel Rehabilitasyon; Dikkat; Yürütücü İşlevler; Xbox Tabanlı Rehabilitasyon

ABSTRACT

Purpose: This study aims to investigate the relationship between an Xbox-based rehabilitation program and attention and executive functions in healthy older adults. **Materials and Methods:** The study included 20 healthy older adults aged 50 and above. Participants were divided into two groups: a 10-person Xbox-based application group (monitored at Bağcılar Municipality Vefahâne Life Center) and a 10-person home program group receiving home-based cognitive rehabilitation. All participants completed the Demographic Data Form, Geriatric Depression Scale, Berg Balance Scale, Standardized Mini-Mental State Examination, D2 Attention Test, Stroop Test, Digit Span Test, Cancellation Test, and Benton Line Orientation Test. **Results:** Both groups showed significant improvements in attention and executive functions pre- and post-intervention ($p \leq 0.05$). When comparing changes between groups, the Xbox group demonstrated statistically significant differences in D2 scores, Stroop Test B completion time, Digit Span Test, and Benton Line Orientation Test ($p \leq 0.05$). **Conclusion:** Both methods were found to enhance attention and executive functions, with Xbox-based applications producing more pronounced improvements, particularly in executive functions and visuospatial perception. Technology-focused interventions may offer an effective alternative to support traditional methods and make the rehabilitation process more engaging for older adults.

Keywords: Cognitive Functions; Cognitive Rehabilitation; Attention; Executive Functions; Xbox-Based Rehabilitation

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Ayşe Seren Taner

E-mail: ayse.taner@std.medipol.edu.tr

ORCID ID: 0009-0003-7833-545X

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Belirtileri Gösteren Okul Öncesi Çocuklarda Duyu Bütünleme Terapisi ve Sanal Gerçeklik Uygulamalarının Duyusal, Bilişsel ve Motor Beceriler Üzerine Etkisi; Pilot Çalışma

The Effects of Sensory Integration Therapy and Virtual Reality Applications on Sensory, Cognitive, and Motor Skills in Preschool Children Exhibiting Symptoms of Attention Deficit Hyperactivity Disorder; A Pilot Study

Beyza Petekci¹, Özlem Gülümser², Büşra Yeğiner Dinçer², Yaren Yıldırım², Hülya Kayıhan³, Çağrı Gülümser²

¹Gülümser Akademi, Ankara, Türkiye

²Yüksek İhtisas Üniversitesi, Ankara, Türkiye

³Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu pilot çalışmanın amacı, sanal gerçeklik uygulamaları ile desteklenen duyu bütünleme terapisinin dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu (DEHB) belirtileri gösteren okul öncesi çocuklarda duyu işleme, bilişsel işlevler, motor beceriler, günlük yaşam aktivitelerine katılım ve motivasyon üzerindeki etkilerini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya 3–6 yaş aralığında dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu belirtileri gösteren çocuklar dahil edilmiştir. Müdahale programında duyu bütünleme seansları, Leap Motion Controller tabanlı VR uygulamaları ile birlikte yürütülmüştür. Çalışma tek grup deseninde yürütülmüş olup, ön test ve son test ölçümleri yapılmıştır. Değerlendirmelerde duyu işleme için Duyu Profili, bilişsel işlevler için Gece-Gündüz Görevi, motor beceriler için BeCure HandROM ve Denge Sistemleri, günlük yaşam katılımı için WeeFIM Ölçeği ve motivasyon için Okul Öncesi Çocuklar İçin Motivasyon Ölçeği kullanılmıştır. **Bulgular:** Ön bulgular, duyu bütünleme terapisi ile sanal gerçeklik uygulamalarının birlikte kullanımının çocuklarda duyu işleme, bilişsel işlevler ve motor becerilerde gelişim sağladığını göstermektedir ($p<0,05$). Ayrıca motivasyon düzeylerinde artış gözlenmiştir. **Sonuç:** Tek grup pilot çalışma bulguları, duyu bütünleme terapisi ile sanal gerçeklik uygulamalarının entegrasyonunun okul öncesi dönemde DEHB belirtileri olan çocukların gelişiminde olumlu etkiler yarattığını ve terapiye katılımı artırdığını göstermektedir. Bu sonuçlar, teknoloji destekli ergoterapi müdahalelerinin çocuklarla çalışmalarda umut verici olduğunu ortaya koymakta olup ileri araştırmalara ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Duyusal işlev; Sanal gerçeklik; Dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu; Okul öncesi; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: The aim of this pilot study is to investigate the effects of sensory integration therapy (SIT) supported by virtual reality (VR) applications on sensory processing, cognitive functions, motor skills, daily activity participation, and motivation in preschool children with attention deficit hyperactivity disorder (ADHD) symptoms. **Materials and Methods:** The study included children aged 3–6 years with ADHD symptoms. The intervention consisted of SIT sessions combined with VR applications using Leap Motion Controller in a single-group pretest–posttest design. Assessments included the Sensory Profile for sensory processing, Day-Night Stroop Task for cognitive functions, BeCure HandROM and Balance Systems for motor skills, WeeFIM Scale for daily activity participation, and the Dimensions of Mastery Questionnaire (DMQ18) for motivation. **Results:** Preliminary findings indicate that SIT combined with VR applications improved sensory processing, cognitive functions, and motor skills in children ($p<0,05$). Increased motivation was also observed according to DMQ18 results. **Conclusion:** This pilot study suggests that integrating SIT with VR applications positively affects the development of preschool children with ADHD symptoms and enhances their therapy participation. These findings highlight the promising potential of technology-assisted occupational therapy interventions in pediatric practice, while emphasizing the need for further studies with larger samples.

Keywords: Sensory function; Virtual reality; Attention deficit hyperactivity disorder; Preschool; Occupational therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Beyza Petekçi E-mail: beyzapetekci@icloud.com

ORCID ID:

Geliş Tarihi (Received): Kabul Tarihi (Accepted):

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Down Sendromlu Çocuğa Sahip Annelerin Okupasyonel Performans Zorluklarının İncelenmesi

An Investigation of Occupational Performance Difficulties in Mothers of Children with Down Syndrome

Sümeyye Sarışahin^{1, 2}, Selma Ercan Doğu^{1, 3}

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

² Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

³ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Down sendromlu (DS) çocuğa sahip olmak, ebeveynlerin günlük yaşam aktivitelerini, rollerini etkileyebilmektedir. Bu araştırmanın amacı, DS çocukların annelerinin kendine bakım, üretkenlik ve serbest zaman alanlarındaki okupasyonel performans ve memnuniyetlerini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya DS tanısı ile takip edilen 12 çocuğun annesi dahil edilmiştir. Bu araştırma tanımlayıcı yöntemle yürütülmüştür. Katılımcılara "Sosyodemografik Veri Formu" ve "Kanada Aktivite Performansı Ölçümü (KAPÖ)" uygulanarak, bakım verme süreciyle birlikte değişen aktivite performansları değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Katılımcı annelerin yaş ortalaması 42.16 ± 7.40 yıl (min: 31–maks: 53) bulunmuştur. COPM sonuçlarına göre performans puan ortalamaları kendine bakımda 3.79, üretkenlikte 3.72 ve serbest zamanda 2.94; memnuniyet puan ortalamaları ise kendine bakımda 3.72, üretkenlikte 2.86 ve serbest zamanda 2.94 olarak saptanmıştır. Katılımcı anneler; kendine bakımda temel öz-bakım ihtiyaçlarını, üretkenlikte mesleki/akademik/örgütsel rollerini, serbest zamanda ise sosyal ve rekreatif aktivitelerini sürdürmekte güçlüğ yaşamaktadır. **Sonuç:** Bulgular, DS çocuğa sahip annelerin okupasyonlarında düşük performans ve memnuniyet yaşadığını göstermektedir. Bu durum bakım sürecini olumsuz etkileyebilir. Birey merkezli ergoterapi müdahaleleriyle annelerin okupasyonel zorlukları konusunda desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anneler; Bakıcılar; Ergoterapi

ABSTRACT

Purpose: Having a child with Down syndrome (DS) can affect parents' daily life activities and roles. The aim of this study was to examine the occupational performance and satisfaction of mothers of children with DS in the domains of self-care, productivity, and leisure. **Material and Methods:** Twelve mothers of children diagnosed with DS were included in this descriptive study. Data were collected using a Sociodemographic Data Form and the Canadian Occupational Performance Measure (COPM) to evaluate changes in activity performance associated with the caregiving process. **Results:** The mean age of participants was 42.16 ± 7.40 years (min: 31, max: 53). According to COPM results, mean performance scores were 3.79 for self-care, 3.72 for productivity, and 2.94 for leisure. Mean satisfaction scores were 3.72 for self-care, 2.86 for productivity, and 2.94 for leisure. Mothers reported difficulties in maintaining basic self-care needs, fulfilling occupational/academic/organizational roles, and engaging in social and recreational activities. **Conclusion:** Findings indicate that mothers of children with DS experience low performance and satisfaction in their occupations. This situation may negatively affect the caregiving process. It is recommended that mothers be supported in their occupational difficulties through person-centered occupational therapy interventions.

Keywords: Mothers; Caregivers; Occupational Therapy

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Sümeyye SARIŞAHİN E-mail: sumeyye.sarisahin@bezmialem.edu.tr

ORCID ID: 0000-0002-9886-0556

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

Otizm Spektrum Bozukluğu Tanılı Kardeşe Sahip Bireylerin Kardeşlik İlişkilerinin Serbest Zaman Motivasyonu ve Serbest Zaman Aktivite Performansı Üzerine Etkisinin İncelenmesi

The Effect of Sibling Relationships on Leisure Motivation and Leisure Activity Performance of Individuals with Siblings Diagnosed with Autism Spectrum Disorder

Beyza Nur Bilgin¹, Yunus Ayık¹, Remziye Akarsu¹

¹Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) tanısı almış kardeşe sahip bireylerin kardeşlik ilişkilerinin serbest zaman aktivite performansı ve serbest zaman aktivitelerine katılımlarına ilişkin motivasyonları üzerindeki etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya, PERA Kampüs- Rehabilitasyon ve Özel Eğitim Merkezi'nde OSB tanılı kardeşe sahip 10-19 yaş aralığında 68 çocuk katılmıştır. Sosyodemografik bilgileri alınmıştır. Schaeffer Kardeş Davranışı Değerlendirme Ölçeği, Serbest Zaman Motivasyon Ölçeği, Kanada Aktivite Performans Ölçeği ile değerlendirilmiştir. Pearson korelasyon analizi ile istatistiksel analiz yapılmıştır. **Bulgular:** Pearson korelasyon analizi, kardeş ilişkisi boyutları ile serbest zaman aktivite performansı arasında anlamlı ilişki olmadığını ($p>0,05$) gösterdi. Ancak kardeşlik ilişkisi düzeyleri ile motivasyon türleri arasında anlamlı ilişkiler bulundu: nazik olma ile motivasyonsuzluk ($r = -0,438$, $p < 0,01$) ve dışsal motivasyon ($r = -0,569$, $p < 0,01$), uzak durma-çekinme ile motivasyonsuzluk ($r = 0,449$, $p < 0,01$), birliktelik-İlgili olma ile motivasyonsuzluk ($r = -0,312$, $p < 0,01$) arasında anlamlı ilişkiler saptandı. **Sonuç:** OSB tanılı kardeşe sahip bireylerin serbest zaman motivasyonları, kardeşlik ilişkilerinden anlamlı şekilde etkilenmektedir. Nazik olma, empati ve birliktelik gibi olumlu özellikler içsel motivasyonu güçlendirirken, çekinme ve saldırganlık gibi olumsuz ilişkiler motivasyon kaybıyla ilişkilidir. Sonuçlar, ergoterapi uygulamalarında aile dinamiklerinin ve kardeş ilişkilerinin dikkate alınmasının serbest zaman katılımını artırabileceğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu; Kardeş İlişkileri; Serbest Zaman; Motivasyon; Aktivite Performansı

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the impact of sibling relationships on leisure activity performance and motivation among individuals with a sibling diagnosed with Autism Spectrum Disorder (ASD). **Materials and Methods:** The study included 68 children aged 10–19 years with an ASD-diagnosed sibling at PERA Campus Rehabilitation and Special Education Center. Sociodemographic information was collected, and participants were assessed using the Schaeffer Sibling Behavior Assessment Scale, the Leisure Motivation Scale, and the Canadian Occupational Performance Measure. Pearson correlation analysis was conducted. **Results:** No significant relationship was found between sibling relationship dimensions and leisure activity performance ($p>0.05$). Significant correlations were observed between sibling relationship characteristics and motivation: kindness with amotivation ($r = -0.438$, $p < 0.01$) and extrinsic motivation ($r = -0.569$, $p < 0.01$), avoidance-withdrawal with amotivation ($r = 0.449$, $p < 0.01$), and togetherness-relatedness with amotivation ($r = -0.312$, $p < 0.01$). **Conclusion:** Leisure motivation is significantly influenced by sibling relationships. Positive features such as kindness, empathy, and togetherness enhance intrinsic motivation, whereas negative aspects like withdrawal and aggression are associated with decreased motivation. These findings highlight the importance of considering family dynamics and sibling relationships in occupational therapy interventions to support engagement in leisure activities.

Keywords: Autism Spectrum Disorder; Sibling Relationships; Leisure; Motivation; Occupational Performance

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Beyza Nur BİLGİN
ORCID ID: 0009-0000-0486-7726

E-mail: beyza.blgn2002@gmail.com

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

İnme Tanılı Yetişkin Bireylerde Kısıtlayıcı Zorunlu Hareket Tedavisi ve Ergoterapi Müdahaleleri Kombinasyonunun Etkinliği: Karşılaştırmalı Bir Çalışma

The Effectiveness of Combining Constraint-Induced Movement Therapy and Occupational Therapy Interventions in Adults Diagnosed with Stroke: A Comparative Study

Mücahit Abdurrahman Akbayır¹, Hülya Kayıhan²

¹ İzzet Baysal Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi., Bolu, Türkiye

² Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, inme tanılı yetişkin bireylerde Kısıtlayıcı Zorunlu Hareket Tedavisi (KZHT) ile ergoterapi müdahalelerinin birlikte uygulanmasının etkinliğini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Randomize kontrollü olarak yürütülen çalışmaya, 18–65 yaş aralığında kronik inme tanılı 32 birey dahil edilmiştir. Katılımcılar Deneysel Müdahale Grubu (DMG; n=16) ve KZHT Grubu (n=16) olarak ikiye ayrılmıştır. DMG'ye ergoterapi müdahaleleri ile birlikte KZHT uygulanmış, KZHT grubunda yalnızca KZHT kullanılmıştır. Müdahaleler, Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ) ile belirlenen anlamlı aktiviteler temel alınarak planlanmıştır; duysal rehabilitasyon, ince motor eğitimleri, adaptif cihaz kullanımı ve günlük yaşam aktiviteleri desteklenmiştir. Değerlendirmelerde Modifiye Ashworth Skalası, Brunnstrom Evrelemesi, Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği, Duruöz El İndeksi ve KAPÖ kullanılmıştır. **Bulgular:** DMG'nin üst ekstremitte fonksiyonları, günlük yaşam aktivitelerine katılım, performans ve memnuniyet düzeylerinde kontrol grubuna kıyasla daha yüksek gelişim gösterdiği belirlenmiştir. **Sonuç:** KZHT'nin ergoterapi müdahaleleri ile kombine edilmesi, inme sonrası rehabilitasyonda daha güçlü bir etki oluşturarak fonksiyonel bağımsızlık ve yaşam kalitesini artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnme; Kısıtlayıcı Zorunlu Hareket Tedavisi; Ergoterapi; Günlük Yaşam Aktiviteleri; Rehabilitasyon

ABSTRACT

Purpose: This study aims to evaluate the effectiveness of combining Constraint-Induced Movement Therapy (CIMT) with occupational therapy interventions in adult individuals diagnosed with stroke. **Materials and Methods:** This randomized controlled study included 32 individuals aged 18–65 years with a diagnosis of chronic stroke. Participants were assigned to two groups: the Experimental Intervention Group (EIG; n=16) and the CIMT Group (n=16). The EIG received both occupational therapy interventions and CIMT, while the CIMT Group received only the CIMT protocol. Interventions were planned based on meaningful activities identified through the Canadian Occupational Performance Measure (COPM), and further supported with sensory rehabilitation, fine motor training, adaptive device use, and activities of daily living. Assessments were conducted using the Modified Ashworth Scale, Brunnstrom Stages, Functional Independence Measure, Duruöz Hand Index, and COPM. **Results:** The EIG demonstrated greater improvements in upper extremity functions, participation in activities of daily living, performance, and satisfaction levels compared with the CIMT Group. **Conclusion:** Combining CIMT with occupational therapy interventions creates a stronger rehabilitative effect after stroke, enhancing functional independence and overall quality of life.

Keywords: Stroke; Constraint-Induced Movement Therapy; Occupational Therapy; Activities of Daily Living; Rehabilitation

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Mücahit Abdurrahman Akbayır E-mail: mucahitakbayir@gmail.com

ORCID ID: BOŞ BIRAKINIZ

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Kronik Hastalığı Olan Yaşlı Bireylerde Yaşam Kalitesi: Depresyon ve Günlük Yaşam Aktivitelerinin Rolü

Quality of Life in Older Individuals with Chronic Diseases: The Role of Depression and Daily Functioning

Gökçen Akyürek ¹, Remziye Dilşah Şimşek ², Özge Buket Arslan ¹

¹ Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

² Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, birinci basamak sağlık hizmetlerinde kronik hastalığı olan yaşlı bireylerde yaşam kalitesi (YK) ile ilişkili faktörleri belirlemeyi; özellikle depresyonun ve günlük yaşam aktivitelerindeki işlevsel bağımsızlığın etkisini incelemeyi amaçlamıştır. **Gereç ve Yöntem:** Kesitsel tipteki araştırma, en az bir kronik hastalığı bulunan ve 65 yaş ve üzeri 200 katılımcı ile yürütülmüştür. Veriler; sosyodemografik form, Katz Günlük Yaşam Aktivitelerinde Bağımsızlık İndeksi, Lawton & Brody Yardımcı Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği, Geriatrik Depresyon Ölçeği ve Kısa Yaşlılarda Yaşam Kalitesi Anketi kullanılarak toplanmıştır. YK'yı yordayan faktörleri belirlemek için çoklu doğrusal regresyon analizi yapılmıştır. **Bulgular:** Katılımcıların yaş ortalaması 72,92 ± 9,27 yıldır. Depresyon ($\beta = -0,669$, $P < 0,001$), günlük yaşam aktivitelerinde bağımsızlık ($\beta = 0,171$, $P = 0,013$) ve ek kronik hastalıkların varlığı ($\beta = 0,137$, $P = 0,005$) YK'yı anlamlı biçimde yordayan faktörler olarak bulunmuş; model yaşam kalitesindeki varyansın %64,6'sını açıklamıştır (düzeltilmiş $R^2 = 0,611$). **Sonuç:** Depresyon ve günlük yaşam aktivitelerinde azalan bağımsızlık, kronik hastalığı olan yaşlı yetişkinlerde yaşam kalitesinin düşmesinde temel belirleyicilerdir. Bu grupta yaşam kalitesini desteklemek için birinci basamak sağlık hizmetlerinde depresif belirtilerin rutin olarak taranması ve işlevsel özerkliği teşvik eden müdahaleler güçlü şekilde önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Günlük yaşam aktiviteleri; Yaşlı, Kronik hastalık; Depresyon; Yaşam kalitesi

ABSTRACT

Purpose: This study examined factors influencing quality of life (QoL) in older adults with chronic diseases, focusing on depression and functional independence in daily activities within primary care. **Material and Methods:** A cross-sectional study was carried out with 200 participants aged ≥ 65 years who had at least one diagnosed chronic diseases. Data were collected using a sociodemographic form, the Katz Index of Independence in Activities of Daily Living, the Lawton and Brody Instrumental Activities of Daily Living Scale, the Geriatric Depression Scale, and the Brief Older People's Quality of Life questionnaire. Multiple linear regression analysis was used to identify significant predictors of QoL. **Results:** The mean age of the participants was 72.92 9.27 years. Depression ($\beta = 0.669$, $P < 0.001$), independence in activities of daily living ($\beta = 0.171$, $P = 0.013$) and the presence of additional chronic diseases ($\beta = 0.137$, $P = 0.005$) significantly predicted QoL, accounting for 64.6% of the variance (adjusted $R^2 = 0.611$). **Conclusion:** Depression and reduced independence in activities of daily living are key determinants of diminished QoL in older adults with chronic diseases. Routine screening for depressive symptoms, and interventions that promote functional autonomy are strongly recommended in primary care to support QoL in this population.

Keywords: Activities of daily living; Aged; Chronic disease; Depression; Quality of life

Sorumlu Yazar (Corresponding Author): Remziye Dilşah Şimşek E-mail: dilsahsimsek99@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-8028-6975>

Geliş Tarihi (Received): BOŞ BIRAKINIZ; Kabul Tarihi (Accepted): BOŞ BIRAKINIZ

© Bu makale, Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılmaktadır.

© This article is distributed under the terms of the [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

